

25.2.18

פסיכולוגיה חברתית:

באתר ניתן להוריד את קובץ עם הסיסמה - psych (אנא קלני).
הפורטל של הקורס הזה כמעט בנה ומבוא לפסיכולוגיה, 33 עמק
4 שאלות בחירה ושאלה ארוגמא.

הקורס הזה נחשב לקורס קצר יחד קי ממבוא לפסיכולוגיה,
ואיך קי מחינה שבה מגבשם ברצף על נושיו אחד.

החברה, הסביבה שלנו חייב בה היא סביבה מאוד מורכבת
ומאופן שיצרנו קשה לפי אחד ההיגיון אליה מאשר מהעבר.
האופציה הן הבורגנים, ומעבר לכך יש הרבה מאוד קיומים
החברה ליכולים אמעק לפי מיני כוונים שלא סווה האם הם
טובים או רעים לפני או לא.

בין לנו קווים מנחים החקים שמסכימים את אלה בהם.
הפסיכולוגיה החברתית מאנן יאנן איך ההתנהגות של הפרט מושפעת מקורמים
של החברה והחברה יותר.

אחד הקורסים החקים שיש לנו זה כיום זה החפיה.
ישנם דברים ופתיים לנוים בחברה, וזה צריך ומבוא את פרט
בחברה וזה לא פעם זה אהורם זה קי אהין את התנהגות
היא תמיד.

קורסאנו הפון של עכמן (שמן 15 כיום), בקול 13 - 12 ענים לנס
אחסייה כמעט, ורצה אלפון סולרי לעפין או היה או.
עכמן או רצה ואישה של עומק עוקא החד בעצ ממחר של
ידי הכיתה אלפון, והם היו מקופנים.

עכמן בסוף הסכים, מאחר והיה הילד משלם מחיר, יש גישה לאומה
שהיא ינס להתנהגות או לנס זה עמ אלפון סולרי. עומק עוקא
בעד שהטכנולוגיה היא חובה והשליטה אמורה להיות של הילד
כעצ אהשגגש הטכנולוגיה (הודם עמל וכל החברה)

אהורים קשה להתלס וצריך אהין שלם היקפיוו הודו יהיה אהורים
המאים יחד קשה כ' יהיו יחס גימיי בחברה. המרכז המא,
המשפחה, עמ אילד את היציבה הליחוד כיום.

החברה אינה רכה פעם, כולם חייב בה, כולם אהור
בה, כולם מנסים לעשו אינטגרציה של הליחודים ומנסים לעמ
על חייב מאונים ומבואים מחינה ונשיג.

יש פרק מאוד קנה ארצות והשגחה מה הפכה הזה, כושר יש אנשים שאומרים רק "מתעלם מהחברה, געלה מה שטני אק" והשאלה הנשאלת היא מה זה אומר ואיך לעצמך? הצמתי הזה הוא מניחה, האצתי הזה הוא מניחה והאצתי הזה הוא שם תוצאה של העלמות החברה, ולכן לא ניתן אומר את זה. זה כולל את מובן מילולי אבל לא פשוט, וזה המובן הקורס הזה מומר וגם לדמיון חיה שנתנו אתן. האדם הנו הנחותי החיב אכן שחזר חוסס את העלמות הסביבה והעלמות עליו וזה נקרא קוגניציה חברתית. זה איך אנחנו מקבלים התלמוד זהו שינויים בסביבה שאומרים להשגיח עלינו, אנחנו אלה שקובעים ומאזנים את עצמנו מחנקה לפניה כפי שנוכל להתעסק בחיים. אי - אפשר גיור והאשים את האחר וקרא לא את עצמנו ולכן צריך אופן פסיכולוגי. (אנדרקרינולוגיה מתעסקת בזה). החברה היא מקור העלמות, כחני, ואצתי לפעמים, מחנכת הפרטים שאיננו מאזנים את אנשים מקבלים יעול בהתמדה והתמודדות. (התמודדות קורטל לפעמים התמדה כפי להשיג מטרות).

באולם שלנו יש הרבה אחריות ועצום מנושאים בחברה (המעשה, חברים טובים וכל מיני). התמדה שאנחנו מקבלים מרוב חכם היא אינה תורמת. אמשי קאוצ'ינג (אין והפך) בין ההרצאה אכן הסיפור הכחול היומיומי של האנשים. לאחר, זה רק לשם חפץ לסיפור שעשו אותו לפני כמה שנים ואין בו שום שוני וחידוש). זה מבססים את הידע שלנו, לא מתמים בלי שיש מחקר מדעי שבוודאי, אכן כל מוחתה לעזרה אלפי ציביליזציה אלו מהו המוחית האומרת עליו.

כמה שאלות נוספות ואולי אולי, בצורה מפעיל.
* איך יוצאים שמישהו משקר?
* איך אנחנו משנים וקובעים עצמנו? ואם קראנו עמדה רופא נא לענה אמרתי לבאילו גאים?
(יש דורות שנים והבין אותם על גנים סטטיסטיים לאחר מחקר מדעי) תגנים באם על שאלונים, וסוד החוקר וחי נפול בפסיכולוגיה חברתית הוא התמדות (לא ניתן להשיג בו סביבה, אלא רק אח"כ התמדה)

*מה חלק מהתנאים מצריכים את עצמם בצורה חיובית ותקן בצורה שלילית?
(מי שצריך שיש מזהו סיבות, יהיה צורך.)

כשנרשמים מיקוד שליטה פנימי אצלם, הווא יצריך את עצמו באופן חיובי. יש הרבה וויכוח על הדעות בין משפחה על הרבה ימים אכן משפחה עם מצב ימים או ילד אחד, כאוצה מצב הילד בעל הארבע עצמאית חיובית.
השילוח אומרו - לעומת והמשפחה זורמו אתאוריג.

פסיכולוגיה התפתח תחום המשלב ערכין את טכסיה סיבותיה של התנהגות ותשיבה אינדיבידואלי - מצבים חברתיים, ומגוון התשעה של החברה. אלו מצבים כגון כל מיני אמונה לשמחה בקולג ווא נטן אהבין נמה מקורב.

משלי כשמישהו חסר התעצבות אלו, ומפתאים אלא אצלם החיה דולה (אמירה) (באמצעות) יקרה ילנה אמירה ספיריטואלית "רחוק מדעין רחוק מחלה". אלו אמירה תפלי שלטו נטן אצלם באיכו מתן אהומין. ישנם הסברים שהם גלויים במשפחה גלוי אלה גלוי והם הכסים של התפתח.

ישנם 5 זורמים מרכזיים בכל התחום של הפסיכולוגיה החברתית.

- 1) סאלוג וצננו של אנשים אחרים - מקורב על פברים שאחרים אשים ואחרים, הפאולוג שלון, המאפיינים שלהם ומה ההשפאה שלהם עלינו.
- 2) התנהגות החשבתים הכסיסטיים (קהליות קהילתיים הכסיסטיים) - תשיבה הכסיסטי של אנשים. (איק הם חושבים).
- 3) זורמים אקולוגיים - השפעה והשפאה מהסביבה הפיזית.
- 4) הקונטקסט החברתי - התרבות שלנו יש השפעה על הפרט. זו קטגוריה שמופנה אנשים מאלה תרבות. (ישם ב מיני הפיתוח על איום ופגמו זה משפח עלינו וזה תרבות - תרבות משפחה עלינו).
- 5) זורמים ביולוגיים - פיזיולוגיים, קונטקסט שלם כנייה בעולם והמאפיינים אלו כמברה.

פולמוס - 5. הוראות התרופות:

(פולמוס)
למנוע
של אנשים
אחרים

1. התקנת הוראות התרופה מול חנות הכספומט. לפני שאדם שלם את הקוד האישי, ומי שאחריו איתו בתור מזכיר מחדש את ההזכרה של "ארה"ב. כפריטניה זה צ"מ"א אחרת, באורח"ב של י.א.א אחרת, ובישראל S על העורג של האדם, כלומר אין פתרון.
דוגמה נוספת: כוסר התאזרים לא עובדים בישראל ב אחר ירצה להיחלף וכל נקצים לא יוצר כאן. באורח"ב אמר, הנודים מתנהלים של לפי מתורים וכל אחר נוסע בגורו.
כלומר, פתוח שיתחם, עושים' אוויריים בין אם זה אינדיבידואלי או לא זה משפיע עליון הח"י היומיומי.

(תלמיד)
הוא ח"מ
הסיסמא

2. חשיבה - באשר מקבלים חיובי, מפרטים את החליטים והצד. (קול, רבה) בסיס - באשר הידע והנסיון ה-MD, מתאים איך להצדק ומבצע את זה.
אם זה קונסיסטי. זה צדד שמדע גור כפי חשיבה. אפואתה קבלים קליטה עם חבר. והוא מאחר ה- צדד והוא מתגבר ואומר "השטח שבמג". כתוצאה אוטומטי אנחנו אומרים "זה מספר". אך אם זה קורה מכל פעמים כהוא לא אדם אדם זה כבר לא מסדר כי זה היסטוריה. (זה קרה כבר אגו. מתנסיון שלם אינו ואך אמן מה העירובים הם לא גרססים ואנחנו וכל סולחנים). כל זה הנוו תפליק קונסיסטי מאחר שאנחנו צוכבים ואנחנו לא נאמין או, ולאו נקטיב או כ יש לנו היסטוריה אינו במקומם כאלו. - כאשר אדם יאחר אפזילה פעם באלינה כשלא, אנחנו אסרכל על האדם ללא רציני. אם הוא נראה טוב אנחנו נחשוב ישר על איך הוא (כזה טוב).
(כפי שתיהו לנו חשיבה יותר ברורה ומאוצרת אנחנו צריכים להיות אנהייקטיביים).
תפסיח, צברון, שליפה, יחויים וחוצקים, שאלו חלק מהפסה אחיה וחשיבה הם חלק מחשיבה בסיסית.

(חזרתים)
סקולוזיים

3. מצב שיש מסיבה קדוה. והוא לא מתחמם ומשעמם. האנשים במסיבה לא משתחררים. באל התיג חלק אקיר ומתחם את המקום. (מצדו) (פ"ג המקום יחמם, האנשים החליטו לחריב מדדים עקב הרעדה של חלק מהחום. וזה קרה כי יש קשר בין הדברים. זה קרה מהפסה).

4/3/18

התמוס הנפרד הכי חסוב כבסיס והוא הכי חסוב ושינושי
היום בפסיכולוגיה אינטואיטיבית-תעשייתית, יוצרים אך אנשים מתחילים
סוגים אחרונים. כמו לתקן עכר. בחברה שלנו.
כמו תמוס מאוד פאן ואקסואלי בפסיכולוגיה תכליתית.

תמוס חברתי

Social Perception - Social Perception
כל ענין של עובד מתחבר. (אנו מחברים זמנים, ומתקים) - כללית יותר.
לעצמי ואת החברה עמו וזו הפרשנות שלנו ופני כללית מתחילים כפי
איתנו. אך שאנו מחברים איתנו תלויים - LTM ונשקף שלנו מחברת,
זה אפילו. יש פה יש מקומים יותר חסרה יש פה חסר אך אין
פחדים פחדים "או לאו" (אזרחי, אך אדם יחסית יותר קרוב לתמוס)
הפרק מסווגת וכן אדם אחר יותר אדם לא (אך זה לא).
אנחנו מתחילים יפוי קבוצה החתומה שלנו - קונצרט.

תמוס חברתי זה כללית שיש לנו את קשר (אנו) אדם לא חסר חסר
כפי שגורמת קשר. יכולה להיות יחסית ואדם. זו העבר פנים, שם
זו שלען יהיה יחסית לתקשר דבר זה. (קטורה או מתולית)
תמוס סיבתי - כל עבר שלקורה אדם (ללא אחרת ענין זהבין),

האדם נען הסבר אדם זה ובכך מאוד את הניו-אפולו
זה תלוי שלקטו יחס סיבתי - קשרי אנו מקור לאפלה.
אנחנו חושבים על כך תורה ונאסוק כשלימים של תלויק העבר החשק.
אנחנו וכן אחרת תמוס של תורה שקורה בתורה, זה יכול להיות
מישור אחר. כהר בני אדם אנחנו מאוד סקרטית, אדם זה
לא קשר אנו אנחנו אפין נשם סיבתי ונעיל אנום סיבתי אחר קרה
המשורר אנום תמוס.

טוטר יש מצב של אי-וודאות תאדם אנו שלקט והאנשים אפין
ללא וכן אנום תמוס.
החברה יש קווים אנום כשלימים של תלויק שמתנה אנום בתה לתמוס
אחרת לא.

תמוס סיבתי יש את תמוס של בינה תמוס וניהול תמוס.

כשאנחנו רוצים להתקבל אצלם - מחזיקים ילדים הרטובים ויום / ימים
אני נהנים את זכר אונקסמאי של "איה צמק".
יש כון איזשהו חשיבה - לכאלה את חושב את האור בסיוון ומה
לא האור הרטוב יש מה 2 צדדים של מה את צופה כפי
הרשים ומה מי שמנהל את הרטובים כפי אבותם.

3 דוגמאות האלה נמצאים את גישה חברתית
התשובה לא מואלת
יש סוגיה (מה חשב
אצלה חשב)

כל מקרה וכל מצב חכמה אנחנו מרגיש כי את התנהגות
של הצמח ושל האור איך - אפשר להחשיק באינטרקציה חברתית
אלו התנהגות.

דוגמא: תולעים למיניהן נושלות צר נטות ומתייך
זה צד ראשון של איזשהי הכנה כן: אנו מרגיש את זה
כשהם נכנסו עוד קורט - האילה מאוד יפה והחומר הר
חום איך גרם והתנהגותו הרגוע של האילה גרם אתר - לחמרי
האילה יכולה לשתש את זה כהטובה שנייה: הכל יצאן לפי התפסה
שלן ואיך אנחנו מרגיש את הפרטים

החבר השתייך לאיילה לא ידע את הסטטוס שלה - האם היא נשטרה
חוקה או במלכת יחסים - כשה איילה נשואה ישנו סימן זכור שלקול
תלונה או חוקה עם הפרטים במינה והחבר חנון הוא העק.
זהו גישה מוטעית שלנו בחברה החבר לא ידע מה הסטטוס
של האיילה והתנהגותה לא היא אתה התנהגות.

קוצמא (אופטי) חשבים לקנו רכב: והפכה הראשון ששואלים את המוכר
היא "מה המחיר כ" סבור?" כי לפי התפסה שלנו האוסו צפוי
אשר השתנה יתר צורה עשויים את המוכר אתה המחיר ימשיך מוכר?
באשר המוכר (סוכן רכב) צופה לנו גישה אני לא נאמין או כן תפקדו
אשר אני מרגיש את זה לפי הפעולות הקדומות שלנו ולפי הניסיון
שלנו כאשר אני יוצאים מחברת מוצר מסוג רכב.

כאשר יש חלש חברתי - המהרה לא מוטיבה בעמלנו. אלו אנחנו
מתייחסים כצד אפילו את המצב שבו שיקול שלנו במצב אנחנו שלקיים
את הפעולות כנדרש וכן מתייחסים איך אפילו יתנה חלש - החברתי
כאילו קיימים חברתיים.

כאשר אדם יש מקור שליטה חיצוני הוא יפסל את חובתו מאחר

והוא מניח מאוים ומסמק על הסביבה

כאשר אדם יש מקור שליטה פנימי הוא פתח יטה אל חובתו

החבר של השגיחה - אדם כלל שליטה פנימית יטה אצל מאחר

והוא ירצה להיות שייך לקבוצה

גיבס חברות - היא תפקיד בו אנו משתלבים אצל ולהבין את

התנהגותם של אנשים אחרים

האם אנו מניח משפטים?

ההשערה היא לא כאשר יש משהו שאנו רוצים אולי אנו לא נעים

אולי כאשר יש משהו שאנו חשבים אנו - אנו לא יפרש אותו, לא נעמם

האינטרוקציה שלנו ולכן לא יהיה לנו גולק של גיבס חברות

תקשורת לא מילולית - זה לא אנו צבר כמו שלם קוד

אנו מפתחים על קטגוריה בין פתחים בלתי (שפה לא דיבור) - כמו

פתחים יתר מפורטים (ענות, קול)

אנו מקדורים את זה כקטגוריה יסון אנשים שאנו מזהים את הענין

של השפה המקורה ואלו מסמנים על השפה המקורה וכן מסמנים

על השפה (האזן מקורה). קרי: העצם פנימי קטור סין ושלם קוד

העצם פנים: כאשר אדם מסתב נען לתראו ולהבין את העצם הפנים שלו (אפילו

אין צורך בדיבור). משמשים כזה המון זמן לפתחים חובבים וזמן שלמים

יש 6 קטגוריות אוניברסליות לטוער מביצים אולם נען להבין אדם כלל

הכנה וכל מקום אנו הוצר (העצם פנים כמו כן). והעצם אינטרוקציה (לא דיבור)

שם מביא את התעורר יתר מפתחים (כזה היה מקור החברות, כיום זה

יותר מקור שפתחים יביאו לא יפסו נפתח צפתיים - צו: העצם חברות

משפט: בינן ובין זה מביצים קדם זה קרי חכמה הנשים שם קרייטנו אכן

אנשים מרגישים ולכן אם אנו חשים אולם כהעצם אנו (צד אפרט אדם

זה משהו שקראו חוקי הצדקה - הם החוקים ששולטים בהצדק של הוציא

הקדם החוצה (סונה מל צדקה) אכן האמוציה ישע כלל תכוא

הקדשות קויכעס, פתח, אוער, עצמו, הפעלה וסלוקה

האם ההכאות פנים האלו משקפות את האמוציה שבבסיסן

עלו מתקד כאשר ביקשו מאנשים (שבהם שרם נלכדים בהקדמה האלו וצד)

אשלו הכואו פנים משפטים זרעל מסויים. מצאו שאינטרוקציה הקשורה

זרעל הופיעו. פאימות זרעל צלו. נשימה מהירה

(אין אונקענדיג פראווגיר של און דעם). האונקענדיג פראווגיר איז דאס
הענין וואס איז אונקענדיג אונטער.

קער עין: דער דבר מוכר. האין דער העלן אונטער, און אונקענדיג

לעבן נאך אונטער-
אלס דער קער עין עס דער העלן פון אונטער אונטער אונטער קייט
דער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער
אונטער העלן, וואס אונטער האלד העלן אונטער אונטער אונטער אונטער
שטענדיג. (האונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער)
יש כמה סוגים של קער עין, אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער
יש 2 סוגים של קער עין, אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער
לשם אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער

1 - Gazing - אונטער אונטער

2 - Staring - אונטער אונטער

לשם אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער

אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער

אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער

ישן אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער

קער עין וואס אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער

אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער

(האונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער)

שפת חז"ל: שפה מורכבת מאין ספור של כלים, אם לא היו הכלים לא היו תאוריות תיאוריות הן הדרך להסביר התנהגויות מסוימות

ולשם זול יש כמה מרכיבים: באופן כללי בעש הרבה תנועות גניזות שמעניינות לקורא של מעמד על עליה ברמה אחרת של האדם (הרמב"ם מתייחס להעברתו) הקטגוריה: גרמון איטלקי מאור אומנותיות גדולה

אנציקלופדיה שאין משמשים בהם הרבה דברים חלקי המשפחה יש מרכיבים שהם מקובלים מהו שאתם מודעים. שם ישנה בין העוסק בוועד יש שפה לעצמה זול - אכן עצמה זול לאו שפה עקרונית הם (שמשים את הדבר אך המסד הוא יתר חזק ומחושב כאשר אתה מקיים את השפה)

אנציקלופדיה מאגרי הפיזיקלית העברת חלופית כאשר העצמה הקור השיתה מפני שלה ישנם מתקנים למודעו המסאיות לקחו אנשים שלבדו המסאיות אתה העובדות הטוב שהם עליה כאשר המוצר (הצד קירבה ופד) בשלחן השירות הטוב את שירות עם המידע.

ישנם כמה אורחים: תקוח. (משלי) זה נשוי ומלכיה שטובה קירבה ויחסים לקחה המנהיגים שיקבלו או יהיה זהה יותר או לאו יקבל ככל המידה וזה לקוח חוק-המלכיה יקבל את זהה. זה מעיד על קירבה, על מום ותיבה).

יש אסור את זה עם כפוזמה רוסא ויז. כאשר הנושא בוקר האמירה אכן מוצב שהנושא בוקר את הוד המצב של קרבה ומסאית עליו. הוד עם יטה שפניו אהבה.

הקטע של העמוד יש או עם סמלים. אין עושים סימנים עם הדיבור שמעלים לקחה מאור מציבים. משל: ורמה אזור. פלם זה נחלה א- אם היום זה (משל) Like- זה מעיד על הסמכה. סמלים = Emblems.

אלו דברים שפנים מהנים, כמו הפעולות פנים עם יש גניזות יפים אונקיוסאים. פועד אין מהנים או לא צביצים שפה מאחד והמסד מובן יש לו עם זה את ענין המסע. קשה לנבא את זה כי לא נאן אדם איך אנשים מחזקים. מחזק אין נמה שלילית. מחזק זה דבר מאור רזיל.

ישע הרחל שבושר אנשים מפתחים אתם ופתוחים (וזדום בק) קצת
הפכה קצה לא אומה פנים, קצה קצה יעל אפסל אל כה פוז

של קרחה מהניסיון שלו ה- מדל.

זמנה חיים כפיטוריה?

כפי זכאו ולתבין את האנשים. כלשה מזיץ אנשן של מזה לא נען
אנשן והפיו ולשוק מאתר לא נען אק האנשים מהניסיון ויפשו

אזכה כי זכאו מזה

קצה גרין כחה מכובדים. מי זזה בק (מיו הקרחה של האדם אולי),

שמן המזה (כפליטות) הוא יתיר מדי שמן אוק מפנישיו ארצה. כה פל גרין

מחושלה של האדם, מזה נוח (לא נען) זכאו אוק אום מחזיש אכיל,

הקונקס (משל: מזה עדי אכיל מחזיש איש).

נען והסוקי מל. דבריו חובה, מתיבה, קומינטיון (משל: מזה שמחפה

אורה כפוזים מופס אום-כ מורה אור, מי קומינטיון).

המסקנה משנות שצבר הן שכאשר הנדע נתנסה כמקובל...

ע"י מי שנוצעים בו אצל המוציא הן חובות, ואם מאימות
ואם שליטה ומצב שני מן שנוצעים בו ואם מדויק אם זה

כמקובל זה נחשב שליטה זה אצל מאלה חרבה

זה מאוזן גלוי המצב הדוח ומצב הקצוטיני של האדם.

אנשי מישרו אצל משהו חובי וכאשר נוצעים בו זה נחשב

או אינדיבידואלי אצל מי שמתוצאה גרויה חובות. באיפה אהמטנו

אצל משהו שליטה הפעולה שלנו יתהיה שליטה על הכסים מה

שהיה פה. זה מצב נקרא "חובת הצורה" - אפסטיים זה

מסובן מאיזה זה אומר לנעקבה אינטימי חוויה בלתי (או חייב)

להיות סמוחה, אפילו אנכסו) מן שמערה אה החוויה זה ואם

קטור אהווה, וזה צלול אשנים מאה החוויה

הכסים של האומציה המצב זה הטו העבר ואם החוויה.

בן הטיפולים עושים מנסים לשכנע להעבר הוא הצבצב עבר,

צביק אמוצ ולקחה אקח מהעבר, אך אם אה אהר אקבוצ אה

החוויה. אם אהר יש מעטן, הסיסטמים נעצו כבי אה אה אהמוצב

עם המטען של העבר.

כאשר מקיאים אהמקנה להעבר מקלן אה החוויה ואה הצבצב אפילו

אם ימך קל אשתרר אה העבר.

יש זמ אצלמה ענין מקברי הא קניסו הפה: אינשה אהמשה, ימך אהר,

זהר אהמשה. המוצא הן שונה עם הזול.

כאשר אינשה צקנה תיב קר אי" אהמנו נסיק שצו כולה אינשה צקנה

המוצא של מתקרים הן מאורבאל מבחירה אהרה וכל אהיה שצה

שונה עם מבחנה היל. אהן מוצאים מן שנה אהר בצטיחה זה גליק

מבחים אהמקנה נסיק נטור ימך אהר כה המוצא האלה הן אינשה צקנה

עמנו: קשה אהרה אהר זה אפילו בספרה. נניח יש מצב שמינשה

עצ אה כנה ופירשנו אה זה אהר אהמנו. צביק סימול כאשר צב אהר

אם מבין אה המצב, הפיחול יכל אהיה אהר אהר אהר אהר אהר אהר

אישי שצה אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר

יש כהק סימוכים הצנין הפה אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר

א הפבר הפה אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר

אפילו אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר

השאלה היא איך יאנחנו מודעים טוער אנו מבינים או
או מבינים אמרנו?
מה אנו חושבים על אלו שלטו מבינים אמרנו? שיהיה לנו
קיימים וקשים ובטוח אנו מבינים שיהיה לנו כן כן יש
הפנים אפי ארומה.
השאלה היא האם זה טוב זהה או לא טוב?
המסקנה הנכונה המקובלת טוב כי התורה שלנו מצופה
אם זה לא כצורה מוסרית ותחילה אחת לא מצופה.
הדעה העסיבולוגית העמדה אומרת שפסק זהה לא לשונה כפי
האם זה שלמה מביא או כומר לא זהה האם זה
משפיע רק על התנהגות התורה? התשובה היא חד משמעית
כן, ואפשר להגיד שהבנת אמרנו משפיעה על החשיבה.
גביע תחילה יותר טוב, ולא גביע תחילה פחות טוב.
השאלה הן לא אשכנז זהו כמו צהר מעיק כי הן יוצרת
חוסר ופירוש אצל האדם. המתנה הזה אנו נשארים עם זהו -
ורצואה כמנהג זה וזה גיוי המסקנה של האדם.
השאלה העולה יותר האם העצם אמרנו מביא לאיזון עסיבולוגי
או לא? אי אפשר אומר שהבנת אמרנו היא מילת או שלמה
בה תלוי האדם. ישנו יאדם שמחזק קיים וזהו אמרנו,
ויש אחר שהיא פחות חזק ולא מביא כ"כ התשובה היא
שאל-אמר מהם. המונח העולה זהו אקדמי האדם תחילה עם
ההכנה. אם נגמיר או ונח או והוא מנובב כזה שהיא
יוצרת זהה אמרנו אצל האדם המביא והיא אכן עסיבולוגית
אנו מדברים על התחיה של שיפוט עצמי, קבלת התנהגות של
עצמי. (טוער זה טוב או אנו מוצים ומנוונים).
בקשה זהה נכנס מניח לעקרון אמנוולנטיות (זה דבר שלטנו הנביא
של האי-וולנטיות של האדם). כאשר אדם במצב אמנוולנטי הוא לא
יוצרת מה אפשר וזה יוצר אצלנו בלאין במוח זהו יוצר מצב של אי-
איזון עסיבולוגי. זו יכולה להיות תפורה אצל אנשים, וזו יכולה להיות
היא האמנוולנטיות (כפי או יצא פקוד (מונח מובן זהו לא אמנוולנטי).
האמנוולנטיות נתן לשונה זה ע"י שיפוט התנהגותי. ע"י קבלת ההחלטה
של האדם, כאשר אנה ומורה או בעיני של קבלת ההחלטה ככל
נתן אהיה במשך התנהגות אנו אנו אנו שלם עם קבלת ההחלטה
שלנו.

לשקרה: איך אנחנו יוצאים לשמיים? משקרה: כנראה יש הרבה

מחקר מאחר ולמחרת (המבנים של החברה, אנתוני). משקרים חזקה.

יש אנשים נתייה ילדה שנו רעום אנפה ילד לשל קול (תקווה) ואו

מיתולוגי: דרך המצוי הנני ואוד צברים עשויים אשלי קול.

תהיך החקירה של הוצר הזה מבטו אג-האדם. אנציה שמוכו אלו

כ"ז עירנו ומאמן השתה של עצמו יש כאלה שקעה למור אהם אלו

השקר כאן? הסיכססום. חיים במצבאג משלהם ומחשיבים לשקר. ואו

אוישמהר: ...

המחום הזה נקרא "קליטר הכמאוג". כל אחד: מהמחשבים האלו

קשר עין, גנוחה יאט ינקסיום ערובם של הכלה מסוימה.

כל המישורים האלו של הכשר עצמו נקרא יערו ונבאלי יערו

גנוחה וכל האורה.

מסגרת שדי קשה לשלול על יוכל אמה מן הארופים האלו קיוד

טועה עמל אמה: אומרי משלו אמה יערו אמה אומרי משלו

אמר - יען אהבין שמדובר בשקר, הנקודה החשובה היא הסגרה

הן הצברים שלומרים ע"י הערכים.

סושר טון הקיסוד הקצה (הענייה) מסתמאג לכל המקום או קיוד

איצטרו ניארה הסנים, השיער - כל דבר כזה מסוה על סגירה

הין הערכים. כועה יש מצלי - 4 ערובים שלמורים אמה ישנו

קשה יאנה אג. שהי ולעשה "ניסוח עצמי" כה יעו אמה מצבי על כעיה

קשה. כ קשה אקרה אמה כל יערו ואחר.

אשלי נאלי. נאליס אומרים לשלול על הערכים האלה יש אהם יערו

אשקף השקר טוב. אך שהי מאוד קשה אלוה אה כה.

כל שאנתוני מציינים אלה יש אה אנחנו נבליה "לשבור" אלה ואלוה

אג האמה של יערים קשה יאנה אמור על קשה ואומשיק לשקר.

הסימנים שאנו חושפים אליהם השקרים ואנו משתמשים בהם אלוה

1- מיקרו-המצוי - Microexpressions - דברים קטנים, קטנים אפינים

מאוד גמ כפי הכעה. אשלי המצוי הניק ומיקרו הבצוי הניק (לעצמי קטנה

של הפנים שהם. פשוט יערו אהרמש בלו שנתש אהם).

אלו שחוקרים לשקרנים ומקרים במקום - האמה.

השינוי בין מקרו הכלה צמו מאוד חשוב. המצוי שלק כפי מחייק או חצי

מייק ופאום כה משקף לשבור שניה. אלו אומרים שכה קורה כי החושבו

ככה (מחקר מופנעים האדם יוצים אשליס על החושבו) כה מצבי על מקמו

הכעה וכה קורה אוטומט אלו נאליה.

יש 3 מיתרים של ג'ימס אדם הנשקד ואחד מהם אדם
אין אין אי החום אדם למשקד
כדי שיש יתר מיתרים אלו אם זה מעיד על אדם למשקד,
הג'ימס אדם אי זה יתר קצת.

2- פגמים בין ערוצים - Inter-channel Discrepancies - מאמר על אי עקביות
בין התקשורת האלו מילולית או בין הערוצים של תקשורת אלו ביניהם.
משל: בקשה ע"י טלוויזיה יתר מחוקק יש בעיה.

טוען קשר פתוח במסגרת התקשורת אבל איננו הקוף אלו מוצג
יש סתירה: הפער בין הערוצים (צמצום וצמיחה) והין הערוץ הנמצא
כאן הטוען אי מודע לפי-מראה מכסה אמצע לטענות אלו
יעשה. זה שינוי של רצף של התנהגות ואלו של שבירת שנייה.
זה לא בהכרח מעיד על אדם למשקד כטוען האדם אלו קודם
המצב כזה - יכול להיות ליהנות מעט מצב של חרדה
ישנם מיתרים שנוכחים כזה וצושים יתרון בין הערוצים, יורד
זה יכול אצטת אי זה כטוען הטו קובץ, אך כטוען יש יורד
קטן שלא קודם עובד על היתרון ואלו מאמר פה על מיתרים
השקר מפתח כטוען זה אי אולם אי התנהגות, הפער בין
הפגמים, בין הערוצים.

3- פכה-שפה - Paralanguage - מחולף אמירה של השפה התקשורת
אין קיבור שחולף קודם ככה משנה שחולף אי צמיחה יתרון קצת צמיחה
אין מיתר שחולף משנה, קצת, זה מעיד על משיכה או בקינה.
מאמר אכן יש ארגון של ארגון משפטים, אך תיקון מאלו שחולף
יורד שניה זה מעיד על אדם שחולף איך אשקד ואין אי
השקר שלו. זה איך הסימנים המילוליים הולכים
כאשר מתיים אי זה משיחה רצופה ויש ל המין תיקון זה
מעיד על אדם למשקד.
טוען אדם מאמר האופן קצת אי אחר שחולף משקד, אלא זה
בעיה בסתם שלו.

4- מיתרים של קשר עין - פגמים שונים קצת מקופה עין. מיתרים מאמר
על חרדה חופשית כצו. האישינויים החורחיים (אי קשור אומסק) - 15 בעמוד
(סיבולוגיה מורחבת וזה אדם סימן. המעיד על שקר. (קוסטיגה קטנה והאישון גדול).
כשחולף מיתרים האישון של העין מורחבת, זה כפוף לעין והיו המעיד.
זה תחילת סיבולוגיה לקורה ל אדם חרד האור אינם מיתרים.

ייחוס סיבתיות - ATTRIBUTION OF CAUSE

אנחנו מפרשים תמיד את מה שקורה לנו ואת מה שקורה לאחרים. אנחנו מנסים לחפש את הסיבה אחת הדברים קורים, ולא ציפוי אפילו סיבה אחת אנחנו מוצאים בדברים שקורים וזו אולי זה או קשור אולי... הציבור ואולי במה שאפשר לחשוב עליו והרבה פעמים "דוח" את עצמו ומקומה של קטורים אלו... לפעמים זה ידוע לנו הסיבה אחרים מסוימים לקרה, זה מסתבך לנו בהגדרה ואח"כ זה עובד ישנם 2 גישות: המנסה להסביר מה קרה, והמנסה להסביר סיבתיות.

1) תיאורית מסקנת גאנור (של גאנור):

אין אנחנו מנסים להסביר את הסיבות והתוצאות של התופעות יפוי להסביר ולהבין מה מאפיין את אדם או תופעה אחרת. המנסה להסביר את התופעות מסתמך על סמך התבונה שלו. אדם או תופעה אחת מנסה להסביר את הסיבות והתוצאות של התופעות האחרות. אנחנו לומדים הרבה פעמים את אדם או תופעה אחת מן הסיבות והתוצאות של התופעות האחרות. (המנסה מחקה אחד את הסיבות והתוצאות של האדם או התופעה האחרת). המנסה להסביר את הסיבות והתוצאות של התופעות האחרות מנסה להסביר את הסיבות והתוצאות של התופעות האחרות.

2) השפעה/השפעה ה"א" משפעה:

במה המקרים יש כמה סיבות להתבונה. אנחנו מחפשים להתבונה שיש לה רק סיבה אחת עיקרית. אבל יש הרבה סיבות שיכולות להיות להתבונה מסוימת ואז אנחנו יודעים את הסיבה. (המנסה להסביר את הסיבות והתוצאות של התופעות האחרות). אנחנו מנסים להסביר את הסיבות והתוצאות של התופעות האחרות. אנחנו מנסים להסביר את הסיבות והתוצאות של התופעות האחרות. אנחנו מנסים להסביר את הסיבות והתוצאות של התופעות האחרות.

(Non-common effects) אבל אם הרבה הם מאוד פופולרי, אבל צריך
 המון צ'וק, ואם אין, נכנס הרבה למוסק - אז נבא להסביר למה קנה את
 הרבה בשלל מאחר כי כל הסיבות האחרות הן שליליות.
 אם אנונימי יכולים להתקדם על סוסה אחר-למטה, אנונימי יכולים לתמוך את
 האישי של האדם. לעומת מכילים אחרים א-non common effects הם את
 יעילים אחרים היום: התנהגות מ'צבא' את האדם הוא אנונימי יעילים
 פחות להתנהגות ויש העלבה להתנהגות כעצמית.
 את התחזית השלילית של אנונימי נכחו צ'וק: העצמים שלהם זכק נדע מיו
 חבר אחר.

אנונימי האינטרקציה חברתית שלמה מתייחסים פחות לנישואים של התנהגות
 אלו התנהגות החברתית ואנו נדבר יותר קשה להתנהגות לחורמות
 מהתנהגות החברתית. הנטייה שלנו היא להתמקד בצדדים שלם חוקים
 מהתנהגות החברתית. צ'אמאוי אין עימן שיש בו רק צדדים טובים.
 אנונימי מתמקדים בצדדים לא רצויים, שבה מהם. שנוכחים אנו את הקשה.
 אנונימי מבינים שמשהו מאפיין את הן אדם כלשהו תחושתי של
 הוא כוחר להתנהגות ככה (אם-אחר) לא שום על הדבנות שלו וזה
 מאיר על האישי שלו וסביר אנונימי שבפעם הבאה הוא יענה אם
 ככה.

אנונימי מתייחסים אחרת אל ההתנהגות של האדם ואם יש?

אם אתם רוצים להתנהג בצורה מסוימת מוציאים תחושה ואם אינכם
 אפשר אומר שזה תחושה שלו ופעם הבאה היום יענה בצורה שונה
 בהתבטא חוקים התנהגותיים שיטוים זם אנונימי סביר להתנהגות
 ומספיק סביר אחר לעצמית אנו אנונימי שלם של האדם.
 על כשהתנהגות מנוגדת לקווים המתיים של החברה (התנהגות) ואם מקובלת והנכ
 אנו מבינים שזה תחושה שלו, אנונימי מניחה אתה.

יש התנהגותיים ישלנו צ'וקי אחרים הרבה פני אחרים איכות להתנהגות
 אבל לא על התנהגותיים כאלו אנו מצדדים.
 אנונימי מתייחסים אחרת את הקשר בין הקשה כשיטה כסיסית
 לקבלת החלטות לבין היחוס הסימטרי אנונימי קבוצה אישיית
 אדם יש קיבולת מוקדלת והוא בצדק רק יצור שיש לו תחילת
 תשובה שווה לכל בני האדם. צ'וקי לתקד את הקשה במשהו

מסויימ שלון חזרה והעיקר אופציות יש דברים שסוחרים אג הקשה
שלי מהמטרה.

מארגן עיקרי אינסטרומנטים מקביל - מארגן הקסה הוא אמה וזה

או משנה באיזה צורה אונתו משתמשים.
ס דבר נמשל לאונתו עושים זה משנה על קובולת הקשה
שלן ויכול להתפצל על תלוקה הקשה שלן בלמציא דברים.

נראה שזהו סקנה של המנהל האדם שליכך אג האיילוי
שלן יש 3 מרכיבים:

- 1) קטגוריצייה - אשיות דברים מוכרים (אינפוזיט, חוויה) כגון קטגוריג
אונתו מתחילים באיש קטגוריג של המנהל יעמאם אהמחוט של
האדם. אקמא: משאולאא מאיום אהמה, מורקאא חורג מהענינוג.
- 2) איפיון של המנהל - משמשים כפי אהיש. ארענו מסויימוג
(שחצנו, אעכילג). אקמא: האם המנהל הזה נראה?
- 3) גיקון - אונתו בודקים אג ההתלוא שלן בשלבים הראשונים
(קטגוריצייה + איפיון של המנהל). אונתו משנים מאפיינים, מוסים
מאפיינים, משנים קטגוריג... ובודקים אם יאה לשלנו על האם הוא
כן.

אם המנהל ברורה, אין לנו בעיה כי יש אעמספיק מאפיינים
לאונתו וא אחרים אפין אג המנהל...
כאשר המנהל וא ברורה, זה דורש יאר משאבו קשה אפין אג
המנהל.
המנהל הוא כ"ב מאורגל ונאמר אונתו עושים קטגוריצייה ואפיון
של המנהל אין אע מספיק משאבו קשה אעשו אפ גיקון. כ"ב אונתו
מעצמם. סדרנו אג חסון ההצמנוג בגזא מלאבי קשה המנהלים
אעשו גיקון אג מה שלסקנו מהשלים הקודמים.
מארגן אג המנהל אעלוג אהו זה כמו העם ראשונ שלאונתו
עושים.

18/3/18

המשק ייחוס סיביות

כל בצורה של ייחוס סיביות - קשור אם אנו מציגים אצור

3 תפליטים:

- 1- קטגוריזציה
- 2- תיאור האופי - מסיקים מסקנות בצדק העקרונות
- 3- היקון

אם אנו עוברים את השלבים האלו, אנו עושים ציבור אינפורמטיבי

או קובלים היכולים לענות לעמוד דבריו יחודיים

אם אנו מייחסים סיביות תלוי אם יש לנו מספיק קשר לעמוד

אם השלב השלישי - היקון

עם בסיס מסקנות שאנו מקבלים לעמוד אנו מבינים שלא מבינה

המסקנות שאנו מסיקים הן נכונות על סמך העניין שאוסטני בצדק

השלב השלישי יהיו שלא קיימי כי על בסיס שלב זה אנו

מסיקים את המסקנות, יום להיות שגם אמרו לעבור את שלב

ההקון אנו נוטעים

משאבי קשר משתנים כי המון ואם אנו לא יוצאים מרוב

כמה משאבי קשר יהיו אם כפי שהיפך לשלב השלישי

כאשר ההערכות ברורה יש לנו מספיק זמן לעבור את כל

השלבים, כאשר ההערכות לא ברורה כנראה לא יהיה לנו מספיק

זמן להעסיק: השלב השלישי

אנחנו לא מזהים אנו לא מציגים את כל המידע בצורה

הטובה זק כאשר אנו מציגים מטרות בצדדים נוספים אנו לא

מקצים את משאבי הקשר בצורה טובה כי אנו משיקים את

משאבי הקשר בצדדים שמטרות אנו (אנחנו בצורה מוצג

ולפעמים בצורה לא מוצגת)

הגיאוניה של KELLEY - המאוויה באה להסביר את אנו מייחסים

סיביות להתנהגות של האחר. מ' הסיבות להתנהגות הוא כל-כך

קצול שיש להם אנו 1-2 קבוצות (סיבות של התנהגות)

- 1. סיבות פנימיות
- 2. סיבות חיצוניות

סיבוג פנימי - סוגי העקביות של הסיבוג עצמו.
סיבוג חיצוני - סוגי העקביות, קריאתו של הסיבוג האחר.

- * כשאין יחוס סיבוגי אנו מוצאים בסיבוג נכונים.
- אנו מוצאים בסיבוג N-3 היקסים משפחה על התבונה.
- 1. אוסטנסוס - Consensus. הרמה שלחמים היא מתחילים באותה צורה באות המצב. (אזכור נוסף)
- 2. עקביות - Consistency. הרמה שלב אדם מקיב באות מצב של הפסוק.
- 3. ייחודיות - distinctiveness. אדם מקיב באות צורה אחרים.
- אחרים שלונים.
- ייחודי - הוא לא צומח אל-אחר (מיוחד). והוא ייחודי של הפסוק יוצר חסך משפחה מיוחד. ס'א-יש רק אחד כמו.
- ייחודי אחר - הכונה שמעלה ככה במקרה אחר.
- ייחודי נוסף - הכונה שמעלה ככה הם המקרים.

התבונה היא סיבוג ...	כאשר ...
אוסטנסוס	אוסטנסוס
עקביות	עקביות
ייחודיות	אוסטנסוס, ייחודיות
אוסטנסוס	עקביות
עקביות	אוסטנסוס
ייחודיות	עקביות

ייחוס סיבוגי נעל. במקר הסיבוג הפנימי של האדם.
 אנו מוצאים את יחוס הסיבוג כשנראה בתחילת הסיבוגים
 עניי התבונה (התבונה) או הדרגה) אין עני הדרגה.
אזכור 1 קשה עקב התבונה של סמך ייחוס. כאשר אנו מוצאים
 מקרים מסוימים שלחמים באות התבונה בה אנו מקיבים
 אנו מניחים שהסיבוג צומח בין המקרים הלונים.
 (שונים אנו מוצאים אחרים צומח שונים).

2) השחקן בצורה - אתה נכח, אתה ידוע, אתה ידוע, אתה ידוע, אתה ידוע

שנכח, אתה לא אדם שדברו אודות איתם סיבה של אדם של
ב הצדדים. אתה מתחיל בך כי זה האופי שלי והוא
מתחיל בך כי זה האופי שלי.
אתה עושים את זה לפני שאנחנו יחד מודעים וזוהי
שמעושים איתנו תורה יחד מהסיבות שמעושים על אחרים
(לצדתי אני מודע יותר).
אם התוצאה שלי חזרה - אתה לא יודע אתה יודע ואתה יודע
אולי.

אם התוצאה שליווי את מתעורר מי אדם אחד לעתה.
מקור שליטה פנימי - אם מילתו אוקה את האחריות על
הדברים. לקורים על אב הדברים טובים הוא יהיה סגור
עם זה והדברים שליליים יהיה לו קשה להתמודד עם זה.
- מקור שליטה חיצוני - אנשים שמאמינים את עצמם בלב
מה שקורה, גם אם זה לא קשה איתם.

3) הנטייה המערכתית - זה משהו אחרת טוב לי

זהל קטור. אצטיוג. הצביעו עליו. אהבנוהו. קו גדול. אפסור
אנחנו. מיליונים זה. אתה. אתה. מודעים. שזה. אתה. (מחשבות)
מסקנות. עצמית. לאני. משהו. בצורה. מסוימת. איך. אתה. אצלית.
זה. תפקיד. מהצביעו. עליו. אהבנוהו. שלחנות.
זה. מעור. את. עצמית. כי. זה. מאלה. את. מה. הערכה. העצמי.
שלי. ככל. שנתה. את. השלונה. המקום. אתה. זה. לא. קורה.
מהערכה. העצמית. שלי. המינוח. נטורים. האדם. מצב. לי.
אנשים. אנוניים. נקטוים. self-serving. מה. ישעוים. זה. אתה.
את. עצמית. ומה. שמעוים. את. האינוסטים. שלהם. ולאו. אפס.
זהם. מאחרים. מנעו. זה. אוד. פרק. קונציה. אצטיוג.

אחד. הערכים. החשוב. בחינוך. הוא. אהיה. נה. עם. עצמית. לא. אסור.
סקנה. אחריו. על. דברים. שלא. אהיה. מיליונים. את. הערכים. שאנחנו.
מקום. אהבנוהו. אדור. האדם. זה. האולי. זה. החשוב. שלי.
זה. יקרא. השמירה. על. העצמית. כמה. שנתה. אהיה. הקונים. זה.
מתקדם. ון.

ייתום סימניה המקרה של אונס, חבר המושבעים צביק אגשו -
ייתום סימניה כפי להחליט מי אדם המקרה של אונס ומה הן

הסיבות לבק.
אנחנו באשר אישה הולכת אפוא ויש הטובה מינה, מי שמתרש
מינה יטל להחליט אם האישה שלא הגישה צווא, ולחפש
סיבות אחרות.

מה שמחייב התאוריה יש לנו את הפנים להכין את ההתנהגות
של האחר.

יצירת וניהול חשש - Impression Formation management

מה תהליך שבו אנו מנסים אינטרמדיה חברתית כפי שנוח
מנה החשש הזה קובע את הדינמיקה שלן לאור אדם שאנו
יוצרים עליו את החשש.

אנחנו בסיון עצירה מידע מישהו שסואל את השאלות כפי
אבדוק האם אנו מנסים להקדיף מסוים, צביק אגשו -
תהליך סיון כפי אקראי את הטובים ביותר, הצדדים אקראי את
הרעיים הטובים ביותר והצדדים מה אני מרוויח מאות אדם.
המסוין קורם יוצרת חשש ומי שמרוויח הוא זה שמנהל
את החשש. הוא אנוה על השאלות של המרוויח. המרוויח הוצר
שחובלי את השמחה עפי האינטרסים שלנו.

25/3/18

ל הנשוא הנהל כמה, האם זה חשוב ופרט החשש הפשוט?
המחקר האחר של החשש חשוב וזה משפיע על האוויר הארוך.
מה ישנה בעיה, אנה יש מנה את האדם ואנה מייחס לו סיבה
אל סמך החשש החשוב?
יצירת החשש יטל להשפיע על זולתו של האדם למנה מסגרת
עליו יטל לחזור את זולתו, כן כפי עליו יהיה החשש.
המחקר של אגש:

Asch (אש) = מחקר גורמים של קונפורמיות וניהול חשש.
הוא אמר שאנו צריכים לדאוג את המינה המכה כפי אנו
קולט על אדם (דמנט) חשש הוסיף אשה כמעט כמידי עם
עם מעט מאוד מינה. הוא אנו שאנו צדו לקחים את כל

תכונה מסוימת / מצב כי הגבולה זהיה אמה מצובה, אם גשול
אצם אצרה ציין גען ערבה מסוים עסא-טבלה. הגבולה והיחסים
זה אומר שנקאה אומר עשים פעולה זו האופן אולטימטי כחלק
מהתנאים שאנחנו חושבים ומקיימים. אבל אנשים הקל משחק
תפקיד מאוזן חשוב בקבלת התוצאה.

(1) החלק המצויני הוא הוא מקור המידע שלי הוא מספק אמין
מבחינת (קלה פרוטים על כחור מכן משתנה עלו).
(2) דרך נוסף הוא שאנו כבני אדם נוטים צמחים אג התנאים
השלימים שאנו שומעים על אנשים יורם מועה או המידע המובן
(ינאים זהים כי המון גבולה מובנה על אדם ואחר או שטייטל שלי
אני אגם שלי. אמרו פ החובי שמעל). בנוסף זכך מלמה מצפה
ינל זהיה האם האדם שמחיל הוא אפטימי או פסימי. צדמי או אישה,
אבל גם צא - עם המוצא - הקובע - הן המוצא - אלו.

- מקור

- מובן/שלי

(3) האם האינפורמציה משנה משהו חריג או. שצורה. למשל החריג
הוא גרס ינל הרבה ינל מצדדים שצורה. השצורה אנו מצפה
לפניו קרה, החריג אנו ינל מצדדים ינל וזכך מפנים ינל הרבה ינל
קשה.
אינפורמציה - פל מהי שמוידי אינפורמציה ינל
שצורה זא מוכידי אינפורמציה חריג מוכידי אינפורמציה זכך זכך
אינפורמציה ינל ומוידי ינל.

(4) השיקולי שלי קחו זכך בכמה קחמה קבלה החחילה אינפורמציה
שקיימנו, הדריי המוצע הסוען שנכנס יהיו מה שפספו של דבר
ישפיע על החחילה שלי, אלא אם כן קיבלנו המון מידע, יש מצב
שמידע האחרון שנכנס הוא זה שיקבע הסופו של דבר.

מסקנות:

ישנן 4 סיבות לזכירה חושב, לעומת תחילת מורכב שמלמה האוכל
קבלה אינפורמציה, וסייון קוצב מספרות מלימה.
(1) מובן או שלי - האם האינפורמציה שקיימנו הוא מובנה או שלי,
שלימים חושב ינל מחילה.
(2) מקור המידע - מחיי קיבלתי ינל האינפורמציה ומה אני חושב על האדם.

3) חזק או חלש - מידת חפז וקבל משמאל - רוב יום מחוץ תלמידי
4) באופן או אחרת - מידת שיתוף רצונות וקבל תלמידי רבנות
מחיצה שנתפס אחרון, וחשוב לראות במידת חובי כי זה מה
שנתפס יתכן...

ניהול תלמידי

אנחנו צועים כל ימינו מניפולציה - כפי להטות טוב יחס
מה שני לא יאפשר כפי שיתפשו מניין, כאן מרגיש אונתו
כעם עם עצמנו, מותר או לא מותר זה ענין של מוסר
אונתו משמשים כל ימינו שיטה - להגידם אקטא רבנות
מי שיוצא אלה רועם בצורה טובה, עליו יוצר הוטל הטיבות
השיעור העצמי - דברים שאנחנו צועים כפי יוצר רועם שאנחנו

יותר טובים ממה שאנחנו באמת...
יתרונות החיוביים שלנו היא חשבה, מאידך איננו חושבים האופן
כאן מתחילה לבוא מסר סיפוח יטל והציג עליך הרבה האופן
סוגייתך צריך גם לא יתקיים עם הטיבות צריך למצוא את
האיזון איך האדם מתחיל וזהו עצמו מתחיל טיפוח, ומאן קובע
אין הוא מתחיל לא יאפשר עצמו, הוא יחשוב על זה יתחיל
הרעיון וזה יסיר את הקשר שלו והתפוזן שישיאם אפק אזה
עלול להשפיע על המשפחה שיוצרת אצל התפוזן...
אינטליגנציה - משקפים נותנים תלמי של אדם יתם חכם איננו
שעצם זה לא אומר טוב גם אונת שיער אצל נשים משפיע
על איך תמכה בוחנת אינטליגנציה (שאר קצת אצל נשים) מתנה
כי הן יותר אינטליגנטיות. דברים עם כקן מפנים להם יותר
אינטליגנטים. כל זה מבוסס על מתקנים שאישו וזה יושב על
הציפיה שלנו

המטרה אהבין בני אדם היא אהבין אמה אנושים צועים דברים
מאידך...

בולם - תלמי הכמו - ששמים כפי יוצר את הרושם, יוצר להבטחים
פיקחים הם צדיקים יותר כי הם יספרו אישיות כמו מציאות
מפתח רב שאנה משה אחרים אולי אנה משה אחרת
משהו שלא חצים שיעור (בנוני מאידך)
שיעור - משהו על משהו חובי ויצר רועם טוב ונעשו אקטאבי

אנחנו מתמחים נשוא חשב להראו אתהו ומאוד קטור לכל האנן של
 איננו יוצאים על גביסה להראו ההחלטה כל גיבוי, כל מה שאנחנו
 תלופים או נכנס אנקטס באינטי/ באוצנימ וכל החוליים באנקדה
 מסאים שונים ומקבל רק משמעה אמתה שנגע אמלרת של
 ציבור נעמם/ ציבור אינסורמצינה טועה שלם אננו אפרשים אג
 הדימויים האלה על בסיס ה- LTM הכבון זטוח האורק-
 הכבון זטוח הטורק אננו זם אמנו שטון לו מקבלת מבתי-
 סוג המותר שמצא בפנים והמוחר הצה נשגו לצמית-
 השכימה באיבון אטונת האורק היאו לאו בקוק ליכמה מחוקן
 שלצמית האינסורמצינה אלאו בעיור טולה אמתה אלוסה אמתה
 הצה והזישה חסומה, הקשה יא ישינה, הקשה אוקה אמן ויש
 מהסגיר אכא...

בתסק מהבאיה באיבון זטוח הטורק אם אננו נטה אג צה
 בקוסה אמת קדולה של אינסורמצינה צה חסה אינזון מכון
 שלם שדברים מאורגנים יש טוב בחיים ככה הקשה אפתיים
 האלה יש השיטה, יותר מהירה ויתם יעיל.
 המוח לא נגא אפתיים האלה אמתים: המוח מלוד: אם עצמו
 הוא אוקח אינסורמצינה ומחסק אג האינסורמצינה רבו אקטוריה ואיתיה
 ארון טאלו שלמעה משה אינסורמצינה מאו סוג, המוח הוא
 שיש רברים משמפים האינסורמצינה מאו, והוא ביתה קטוריה
 על גר אמונים סתק המוח של אינסורמצינה שלטוני קומה המחאישור
 צה או אחר, וצה המוח אמתים. אטלמחר המוח מתיט יצה
 הצב אננו מתיטים כל האקורה המוחית האתר כאשר אננו
 ישנים המוח מאמן אג עצמו 24/7 ומתק אג האינסורמצינה
 אקטוריה כזי שיהיה הרבה יש קל אט אג האינסורמצינה טאלוט
 צביטם אמת.

חסק מהבחים טאלו אננו נבגר עליהם אפשו ותם
 היתוף המאורגנה הטלוו שלטום ראשום יהיה סכמה.
 אננו נבגר אל סכמה מצר אמת ואבי טפוס מצר ישני
 כל הארון הצה, התפליק של הארון והתפוק אינסורמצינה אקטוריה
 כל הקניה והיצרה של הסכמה, האבי טפוס אג רברים שונגר

צורה כהמשך, אלו העליות לקורים האוסטרי המוח
 מני לוחות מתים לוחו ציבן לוחות מחצלה
 כל פעם שאננו מוסיפים עוד אינפורמציה: קטגוריות, תכונות,
 האינפורמציה מגיעה ונצרים אסוציאציות קישוריים. בין ילד הפרטים
 של האינפורמציה הקישוריים האלו הם אלו שמאפשרים לנו לקבל זיכרון
 עצמי (ניחולוגי) מחקום שמאוימת עם אציה סכמה ולנסה לשלב את
 האינפורמציה החצלה בעק הסכמה, אבל יותר חשוב: שאננו ציבים
 סדורה אינפורמציה החצלה והאינפורמציה האציה אציה ציבן סכמה,
 האינפורמציה מקבלת צבאון של כל שאר האינפורמציה שנצבאה כבר
 בעק הסכמה. אנו רואים את זה כצבאים: אנחנו אם הסכמה היא
 צבא בעק, אינפורמציה חצלה מסוימת היא צבא כמול ואחרת ציבן
 הסכמה צבי. אחרים כי שמה כל האומן והאסוציאציות של אינפורמ
 שנמצאת אינפורמציה החצלה, העוצמה תהיה מהיכה יותר, תהיה
 לבעד יותר, תהיה יעילה יותר, מחזיק יותר האקבור זה להאינפורמציה
 החצלה אציה ציבן סכמה של אינפורמציה שהיא מאת סוף,
 אבל הם שאר האינפורמציה נצבא עם לא סוף ואנחנו ציבן בעק
 אלא האינפורמציה נצבא עם אציה צבא אחר סוף של כמול בעק
 לא משנה מה של הצבא הצבא הצבא להאינפורמציה הוא לא
 אציה אינפורמציה כונטר היא יוצאת מהסכמה.

הצמח

קודם תיאורתי שלא היו לנו סכמות מוח והם ציבן אקור כל
 מה שיש ה- MTD ולהשוו אלו אינפורמציה החצלה, אפילו של
 הכל העיונותי האלו. כל אינפורמציה, הא קיפה המוח פריס פריס,
 ולסמוק. אצ אסוציאציות מאוז כליות שלאו מאותיות הקטגוריות של
 אינפורמציה ולשוו את כל המאון הצבא של האינפורמציה. עז שאננו
 מוצאים משהו ששוצב את הכל כלל הפריס ה- MTD אצור את
 אפרט את הקיפוי החצלה. זה בעיני מוח לתמון אציה וזה אקור
 המון זמן.

אם יש לנו הרבה סכמות זה טוב וזה מוחשי.
 מה בעצם מקפיד לנו כמה סכמות יהיו? הקוריים שאננו
 נתלשים אליהם, רוב הזמן אנחנו משתמשים באינפורמציה כפי
 אספר את החיים שלנו כשיש לנו אציה כיוון ויש לו מילונים

בחיים זמי, למשל, יש את הנתיחה, ויש את החיים בעק
המלאה, יש העבודה, האהבה, כלומר, יש את כל מיני חלקי
של סכומי שלם של ימים. גם לאירועים מסוימים.

האינטרמציה של הסכום יוצר גם את המצב של אחד
לצדו המצבים מסוימים מכיון שהאינטרמציה שהסכום מסוימת
היא אינטרמציה שלקדמיה אפואים לזמן ומקום.

יש את המה שאור סכום שלחם הם קטנים יותר. ולחם
לצדוים יום.

יש עוד קיצוץ דרך שכן גם הקצוויג של מה שקראו
עמה.

כל מקרה, העם הכלי הוא קוזניצה חברתית.

אנחנו עשויים בקטע של קוזניצה חברתית, זאת אומרת שאנחנו
עשויים מזהים על איך המוח אובד, איך אנחנו מקבלים
החלטות שלן קשורה אינטרמציה חברתית.
קוזניצה = חשיבה כלית.

Social = במיוחד, במישור החברתי.

במיוחד, אינטרמציה שלננו חושבים עליה זה אינטרמציה

חברתית. אם צריך להזכיר בצורה פורמלית, אז אנחנו

אומרים = לקוזניצה חברתית או חשיבה חברתית = היא הצורה

שבה אנחנו מפרשים, מנתחים, אנשים ומתנהלים במידע על

העולם החברתי. (החברתית)

אז אמרנו שנעבר על סכום, אכן טיפוס, קיצוץ דרך אנשים

המסקנה כן במסו של צבר גרמה שהחשיבה החברתית שלנו

היא פחות רציונלית מאשר שלננו. אולי חושבים והיא פחות

מקויק - מאה להיין חוצה.

אכשיו, אמרנו שהסכום עצמו את ארש אינטרמציה והקצאה

גריה יעלה יותר. מה אנחנו מתייחסים נשאנחנו אומרים יעילות?

בדרך כלל זה זמן שלוקח ארש יצוק הפיתוש.

זמן ודיוק, זמן נטאליה הם בדרך משלמים אחד את השני

כל שאננו עובדים יום מהר יש את אפשרות אורג טלוויזיה,

כל שאננו עובדים אס. יותר יש את אפשרות יותר חשיבה

והטלוויזיה יוקרה, והיעילות זה המשתק בינוק. יעילות העבודה

של מה אנחנו מספיקים לעשו בזמן מוזרר ומה טלוויזיה/שכנו

אנחנו אושימ דערק

אום דערקונציע דערמאנען דערק סכמה אדער אן אחרונה האנדל
של הענינים (צו אדער) הענדל געהי מיט אדל אן אדוקאט אדוק
יאר.

אמשלן דערק אין אדוקאט אדוקאט אדוקאט

אדוקאט דה מן נסחה כסא לטעם נעמט געבט נעמט אדל
דה יטל אדוקאט אדוקאט אדוקאט

אדוקאט דה מן נעמט דה אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט

אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט

אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט

אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט

אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט

אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט

אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט

אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט

אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט
אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט אדוקאט

אמרנו שהיה טיפוס עוסק באיך אנשים נפויים והסכמה מתייחסים להתנהגות
אך איך נסביר את החושך שנקראו "סכמה אפס"?
[2] כמורה זה (ראה בסעיף פסגה אפס - זה סכמה של איך האדם
מנהל, זוהי התנהגות של אדם מסוים.

הסכמה אפס זו מן הסוג הנשאל שמומרה אנו שלכוננו התנהגות
מסוימת מושגים ביותר ויוצרים מצב כזה שאנחנו מצפים שאדם אפס
ינהיג בצורה מסוימת. האלמנט זה האדם אפס כל מקרה הסכמה
מתייחס לאיך שהוא מנהל. (לא איך הוא (מה!))
כאשר אדם מנהל אפס סכמה האדם שיש לי עליו, כלומר אפס הציפיה
שלי אנון או ציפיות והשקיע הרבה זמן בסיוע ההתנהגות שלו.
אני זה משיגים קצת? כאשר אדם מנהל בצורה שונה מאשר
סכמה האדם שיש אנו עליו. (הסכמה יושג אפס! אנון מושג את
ההתנהגות שלו!)

הסכמה אמורה להיות כנויה על אישיות מסוג של ציפיות, התייחסות
והאדם פועל ואינו או אכזר אחר או תהיה סכמה כזו.

[3] שלצד אדם סוג של סכמה שאנחנו קוברים או סכמה שקרית

היה יצר יצר חפוף סכמה האדם. אנון מצברים שוב על הסכמה
המשנית של איך מנהלים אנשים התפקידים מסוימים.
אם הדגש הוא על התפקיד של האדם, ישמור ההתנהגות הטיפוסית
של האדם התפקיד מסוימים.

אמל"איך אמור להתנהג רופא ילדים? איך אמא צריכה להתנהג?

[4] סכמה איתו צד מסוג מנשית על איך דברים צריכים לקרות

האירועים מסוימים, הסדר של הדברים. אצוטמא! מה קורה לפני מה...
סדר של דברים לקורים אחד אחרי השני, על זה אנון קונים
את הציפיות שלנו.

אצוטמא! רופא שיניים - יש תהליך מסויים שצריך לעבור. אלה מוכן
לתהליך כמו לפני יגיעו למכנין אמך אבל התהליך אסור
מקשים ממך מחגים על הסכמה אנון.

הסכמה החזרה יכלה לפיה לא עקבית לסכמה כבר
קיימת. יכלה להיות קונפליקט בין הסכמה. אנו מעתה
קלה בין סכמה חדשה לסכמה קיימת שהן לא עקביות.
כל שהזיוויים עקביים אין סיבה שנקצה קלה.
הסכמה חמור את למה אצור מה מיני מצבים מסוימים.
ציוניו שהן עקביות אין סיבה להקשים יום נדי כהן ידעו
אנו מעתה קלה לסכמה למחלה מידע שונה מה שאתנו
מקוים. כל עוד יש אינפורמציה חדשה אנו יוצרים סכמה
חדשה, נקיר מאז ליש אנשים. לאזורים לפי סכמה מסוימת
ולא בונים סכמה חדשה כהתיים שלהם משמתיים ולא
יוצרים אינפורמציה חדשה.
כל שמה בונה סכמה חדשה ומחיה אותם, יש סכמים
קדומים יום להיא ממחר את עם סכמה אחת שבה
קיימת כה אינפורמציה שאנו מקוים ממיל אהיה קטור
סאינפורמציה שבה קיימת.

הסכמה טובה את קים אצבון. אינפורמציה שמשייכת לסכמה
קלה יותר אעלה כה יש זה הקישורים שתובל אנו אינפורמציה
שאנו צביטים.

החשון הסכמה הוא לשפוער האינפורמציה נכסה לסכמה היא
הכנה להיות מועפת מודע נוסף ליש בה האוג סכמה,
היא בה לא אינפורמציה נקיה ויש סיבו שהאינפורמציה
תפוש בצורה לא נכונה. אג זה נוסף אצל אחי. שפוש
התקדו מסוימת ונלה להיצאה היא לא נכונה לאז אנו נדי
שנכונה טעני והמוח יהוצר אג האינפורמציה מהסכמה
הקיימת וינה לשר אג האינפורמציה, אגו של פוחל.

אפמאוי

תכניה טלויזיה אלימות מאוד משפוער על היחסים אצרה אבל
יש מתקנים שמטוים כה יחסים יש נטייה לתקן את קצונה
האורה רפך התקדו האלימה שלהם.
הטלויזיה יכלה לשרק יחסים אצרה באימות, רק חלק קטן
מתקנים למחוחים שהולמות הטלויזיה השפעה עליהם אצרה.
הישוה מאוד שהורים יראו יחד עם החקים גוניה מסוימת
כפו להסיר יחד מה הטלויזיה ומה אפער אצרה התקדו.

Heuristic - אורטיקו

קיצור פרק בקונצ'רטה החמישי.

סמטה מוקדמת הרבה מה מחשבה אבל עדין פתח אם לא

הייתה בלא סמטה. יורטיקה מקצבת יתם או המחשבה

אבל עם סיבוי קדול. יתם לסאוי (מה שמחוי הקצבת קשה לפי

חוקים שאני כבר יודע). מרחב אונח משמשים ביוורטיקה

כ ייש לני משאבים מוקדלים. מצבי חח משפיעים על המסמ

שיש לני על המוח ומשבי המכונן.

המה פעמים אונח משמשים ביוורטיקה לבאיקר הממוסר

לא קרטיגו למחנה צריכים לקבל ושיש משהו מוחא יתר חשוב

לני אונח לא נשמע ביוורטיקה נפחה אג הנשואה כ אונח

יודעים להסיבוי אסאג הוא יתר קדול כאשר משמשים ביוורטיקה

ישנם 2 סוגים:

1) **יורטיקה יפזיג** - מופעל כפי לקבל המלטה על השואה בין

מצב עכשווי למצב שהיה פעם (לפי הדימון). פומה אהמך לפי

קניסיון.

2) **יורטיקה של המניג** - אלו חוקים שמניח יתר המוח.

המצב מסוים אונח שולפים יורטיקה שיגר למנה לני.

אפמטאו: משהו שאני צריך לקבל אזו המלטה כאם אהא קומה

למשהו שאני לפני מה ימים וזה מצב ישי אג הסיטואציה

היורטיקה של המניג מופעל ואני אנשמע באגה המלטה.

מה ששוחס במניג - שני זה מה שיש לו השפעה יתר קדולה

על המוח שאני ולכן נשאל - אג זה מהר יתם אלו אלו קדוקא

זה יהיה נכון שני עם המלטה רבו.

אם יורטיקה מסוימת השפעה אלו לטובה נשמע בה

המניג או אם יש אינספורמציה קומה למשהו שכבר חווין

אז נשמע ביוורטיקת המניג כ הנשואה למנה לו.

15/4/18

מצב רוח וחשיבה/קניניות

מצב - זה יוגר זכרון הזכרון:

מצב רוח - יום ככה ויום ככה, יכול להיות שבאנו יום יהיו

שינויים במצב הרוח.

אנחנו מצפים צפוי על מצב רוח יומיומי שיכול להשתנות מכל

מיני סיבות, לא מצט מתיאור העסוקי וכן סיבות סביבתיות.

יש אנשים שיותר טוב להם שינה קטנה מאשר שינה מלא אוויר

מאונן ואישים. יש אנשים שיום לא בורח השמש הם לא קמים מתיאור,

יש כל מיני אמצעי אין שום ספק.

הקטע כיון זה לא מה שאנשים מעדיפים אלא האם זה באמת

משפיע על המצב רוח שלהם. אפשר לדקדק, שכן אדם אחר אדם

כמה שמתמצב רוח יהיה יותר טוב, אם אדם לא אחר אדם אז יהיה

לא טוב.

יש כל מיני דברים שמשנים לנו את המצב רוח. השאלה המרכזית כיון

היא האם מצב רוח הוא מטאן לעונה או צורה החשיבה? כלומר,

מה ההשפעה של שינויים במצב רוח על החשיבה?

זה תשובה כי אנחנו היינו חזקים בצד החשיבה שלנו עקב.

באחר יהיו כמה גופים סביבתיים, כמה גופים חברתיים היום, אנחנו

נחשבים ונשקף את התקופה שלנו בצורה אחר, וביום אחרת כאשר

מצב הרוח שלנו ישנה אנחנו נחשוב אחר. זה תפסנו או תפסנו

מאוד תמונה כי זה אומר שיש אפורה למחוק על הכן אדם.

אנחנו נחיד על כן אדם כמה שהיו משנה החלטות עם "היות"

אבל זה מה שקורה בפועל עם מצב גופי מצב האוויר, כומר

איפה העקבות והיכולת שלנו למכור התקופה של אחר כאשר האחר

היה משנה את החשיבה שלו, התנהגותו שלו כמו שמשנה מצב

רוח? זה בעצם התייחסות משיקוף על היכולת שלנו להבין

כאופן עקבי את ההתנהגות של האחר.

אנחנו נחמד עצמו או רק אויב מצב הרוח משפיע על החשיבה אז

קיים איך החשיבה משפיעה על מצב הרוח, כי אימרו כמו "אנחנו

טוב יהיה טוב" וכן לא אימרו של אדם אני מאמין בזה או לא

מאמין בזה. יש גחום שנקראו "הפסיכואיזה החוקית" - גחום מאוזן חס'
מחנות הישומים שלו ומספר שהאמירוה האלו לא באוג סגס.
יש הנבוג שלום אנתנו נחשוב טוב יהיה טוב. ה"יהיה טוב" - זה
יהיה טוב איננו יתר.

אנתנו נלמד אכשו איך מצב חח משפיע אל איבוד נעלים, אל איבוד
אנפומציה שפה הנסיס של החשיבה אויך החשיבה דם יכולה להשפיע
אל מצב חח. הקורס המעוק, פאור, הרצק בה החסיס האלו קיימים
היו חשיבה לבן מצב חח זה דרך המושך "אמוציה" - הרקס.
קטג - זה מקבל של תשובה מורכבת הטלון - תשובה פזיולוגי, ו
מצבים קאנטטיים סובייקטיבים והנרדזיוה הבאור אידי ביטוי.
יש פה משהו שקצת נרדז או הגפוסה שלן האו מושלם, הפוסיה
הסטנדרטי של אמוציה. אנתנו ברצ' חושבים שלאמוציה הן מצב חשיבה
או מצב פנימי - מיטו כזה. אכז לא! קטג הן תשובה
איך אנתנו יכולים אצט שמישהו במצב של קטג, שחכו מובקש
אפי ההנרדזיוה שלו. זה מוצל שנתנה שמוג אנתנו אה המוצל
ההמוצריסטי אכל הוא ה-מוצל ההמוצריסטי.

פשאנתנו מדברים אל קישה בהוויזיטיה זה הנרדזיוה, תשובה לקיחיים
מסוימים ואנתנו לא משייכים ברצ' קטג הקטע של זינוי-קובה.
פכניז קיבר אל אמוציה ומקינר קיבר אל בהוויזצם אפר נסאה ב-2
קבוצה שונים אכז זה לא ככה, כ אנתנו לא יכולים להחנה שיש קטג
אכלא אכז הן אנתנו אומרים תשובה. אנתנו אה 3 ההצוויה המובילה
של האמוציה - קטג, הרב ושלטר סינדר - הן אה יוהקייחין. פירוש של
קייחין, חירוש אסיבה לקיחין ואח"כ, אנתנו משייכים אפרה של אכז אפרה
גיבור של התשובה האלה - קוטאים אפרה האמוציה. פאור: הצצב הא
אנתנו פירוש של לקיחין מסויים שקורק אן ישועי פזיולוגי ואנתנו מרזשים
אה השיעני הפזיולוגי. הצצה ואנתנו מחפשים סיבה אשיעני הצצה והקצ שנתנו
מבארים אן אה הסיבה אכז אנתנו אומרים שפה אצב.

אנתנו לא אקבים אנתנו השלבים האלו של הקטג, אנתנו יכולים להחנה אה
זה משייך כ הפירוש הצצה דורה משייך. (אפאיים, אכז גיבוז:*)
ואפי הפירוש של התשובה - זוהי האמוציה. האמוציה יוצאג האפוא
של תחילק שחוכא למעשה תחילק די מהיר אכל תחילק חשיבה/פזיולוגי,
ואק אנתנו אומרים שלאמוציה הן תשובה שכללית פזיולוגיה וקאנציה -
חשיבה סובייקטיבית כ זה שלן והנרדזיוה הבאור אידי ביטוי. כמו: תיקו
הט וכו'.

אמונתו - הן אמורה הכנה וגם תפוקה ומשמעות - מסופה
מצב רוח - משך - מצב רוח הם שונים ואמונתו הם עוד
הגמים הפסיכולוגי-התנהגותי מאוד תפק; הדגש' הג'היסם
אמונתו כישור מאוד משפיעה מאוד מצב רוח כי זה
הוא והתק. אבל הם מקרה אמונתו קשורה למצב רוח.
למשל אם קודים צברים מאוד משמחים אז מצב רוח של
צורה - והשמה זה הקש - זה האמונה.

זה מן הורה והתקנה הקטע של מצב רוח וקונציה כי אנו
יטלים ישרהין שהמצב רוח משפיע על החשיבה זה בפרט
סגס סגסטי והקיון. השפעה היא התק? ומה זה כג' מוצר?
החשיבה שהשפיע על המצב רוח - הרבה וגם קשה להקין
למחנה - הקון קולט מאוד זה שהמצב רוח יטע על החשיבה
מצב רוח על חשיבה היא וגם הורה והתקל כי וגם הקיון
אבל חשיבה על מצב רוח (ואם לנו מצב אלא הקיון
יש אם החקר המפורסם על "השפעה משום הפנים"
השפעה משום הפנים - אם אנתו קולט מיטעו לעולם על השפיעים
של הפנים והקולט ממנו עכשיו לחיך. התנהגות אלה מחיך -
זה הביטוי השמה. אז זה התנהגות שהשפיעה על המצב רוח
ואתמלה פה הקונציה כי שכאשר אני מחיך עקומה אזו
רק געוזה אבל זה שייך לחיך ואני יוצאים שפה פנה חוס'
שפיעה שמה וכן שכאן מחיכים זה ענין אחר. אמתה
חיהו - וזה משפיע על המצב רוח שלנו.

אז החברה שאנחנו פן יטלים והשפיעה על מצב הרוח. אנתו
יטלים למקור את קם וזה יטל והמשיק מצר עקע:
השפעה הפנים הוא קם פצוה כי אפשר אצטור את התנהגות
שמדונה או החתונה והחחשבה הפא - געש' זו על המצב
רוח. יש שמה של פנים שטוים קם גובה שפי' קם קונציה
אסופו של דבר שנוי מצב הרוח. זה יטל אצבד קם הפוק.
*אמנה קבוע התנהגות אבל התנהגות קם משפיעה על האמנה.

אם אנתו יוצאים להתנהגות ינחה עתשפיעה על מצב הרוח ומצב
הרוח יטל והשפיעה על קונציה אז יש לנו הסברים אצבדים
תפק מהם פשוטים ותפק מהם וגם מורכבים.

התאמה: אני מאבד האוהב אחרת אני פוקדתי לישלתי חזר שלט
הכרתי, הקישה שלי לאדם דבר היא אוטומטית (מארכת החשיבה
עובדת) יהיה אלו חיובי. המצב רוח טוב אדם מקבל יום אנשים
עצומה מצב רוח שלי או (שלילי).
כל התנהגות אחרת זו לאדם מן סכמה (סכמה אדם), אומר,
אני בונה אצלם מסגרת ועקב כדור החסרת הכאוב אני מופתה את
האדם דבר ואיך אני אמרתי מול האדם דבר.
אם למשל אם נכחן במצבו רוח שלי ויש סוכנות למחיצה אלו
לשאר קבלה וכל קבל מה שהטו רוצה, ויש אדם סוכנות. לשאר
הפרוצדור ומשך והכנס אוטומטית. קיב או "גויס". כל שק נקל
נכחן זה המצב רוח הוא! כ"אמר, אנוח מכירים את זה
לכאשר אדם במצב רוח זה שלי. הוא יהיה שלי, ובו תופעה
סביבה בוגרת.

אלו כל דברים וחיוניותם וכלם היו הרבה פעמים מול אנשים
שהמצב שלהם היה ברור שהטו לא טוב ולרוב קשותים: הקולו צו

אנחנו יעלים אנפוס אנשים, אנחנו לן את ההתחייבות שלנו לאנשים
התקווה שמצב רוח שלנו
למשל: הקוואל של הלוטו. מלכמילה אקבל ל אתר: בצורה
יפה כאשר המצב רוח טוב. לוא זה הפוק אב זה לא
כ" חיובי מלכמילה.

כ"אמר, יש זו צבא של השיפוט שלי לראו מתק מצב רוח
ואנו תופים דבר = "MOOD - CONVERGENT JUDGEMENT EFFECT".
כ"אמר, השיפוט שלנו משום מצב רוח, יש התאמה בין המצב רוח
שנו לתפיק קבלה התחטוב שלנו, ושיפוט: אם זה של מצב, של
בו אדם, של התנהגות.

מה זה אומר דבר האובייקטיבי שלנו? - זה מתיחס אל הקטע דבר
של שליטה עצמית. זה אומר מתחנה אובייקטיבי. לים את ההלון של
עברו כדור המפקד. זה לא כ"ב השיט וזה לא מתיק קורה.
קט"ה שלנו כבני אדם זה שמנחני מושפעים, זה אומר שאין
כ" אובייקטיביה. מתקרי מפורסם נעשה אם תופים. גענו להם
גיקים תופים כ"ב שיקמו אולם, ילקו את הדורמים והטיו
עדיאונטיביות ומצאנו ופאור דבר מה שקורה אצל האדם ואיך צריך

אטעל בוא. מען מברושניס קיבאו יחד עם העק מעט קטן
של סופיאל וחסק קיבאו אג העק אלס הסופיאל.

מסגרת של מספר זמור מעט קטן פרו עינים מצב חח
אוב. ביום עם הלכת העק כל הרושנים יתקשו עם
עמאלו שליון אל יציג.

מציוו שלאו לקיבאו אג העק עם הסופיאל היה ארץ צאנץ יום
לבוהים ביציג, הם הצליחו יום. הסופיאל תשפיעו על מצב
הרוח והשמחה העפעה על היציג.

מסגרת כל הדעו של הרושנה - קבלת התכוא - האים אטל
באנשים כל מיני בעיני - סוכאל - וציאולציג טובה ומוצלחה
יציג - מיצה מסויימת של יציג.

אבל אכן. הרושנה מצב חח לא טוב מרו קורה. אצל
החוקר הדב מופת אע שפר עובר בטון החיובי האב
אם בטון השלישי. כלומר, המצב חח השלישי לא קורה
מהיכולת של הרושנים. מציוו שלם חפאים מחישים. שהם
המצב לא טוב הם מתכבים יום כ הם מודעים לכך
שהם המצב הכי טוב וכן הם מתכבים ובהרים יום
אם מבחינה גיאולוגית זה ממנה איך הקינציג משפיעה
על מצב החח. קינץ היציג בתשיבה ומבטא בהעפיקו /
גוצאו יום אובה.

הגיאולוגיה של שכר סינר על אמוציג - אמרנו שאנחנו
מתפללים סיבה. פרו יום שלם גאולוגי אמוציג ושלומנו יוצים
מפי האמוציג המי הייא צופעה אג ההתחזו מאנו רע
והאור, כלומר, ההתחזו שלען מקיבה ורעג מאנו קינץ
שלצמח אבה אננו.

זה אמר של האמוציג והקטנה שלען מאנה לענו. להשפעה
מהגיאולוגיה הקונטינטיים שלען שאנחנו יענים.

האם אנחנו עובדים יום סוכאל פאטר יש אע ניסיון עם הדבר
הבנין האם ראינו בדבר הזה מקינץ. אג הסיכויים שהצליחו
העבודה היא כן. בשאנחנו יוצים אענו אג זה אנחנו
מפליחים יום אכל אקת אמן זמור אג זה יום החון
כשענוה בדבר.

THE AFFECT INFUSION MODEL

זה נקרא מודל התחבר-אף ל"ר"י מצב הרח.

המונח (הסג) מספיד את אדם האחד סביב המצב כוח משפיע על התשיבה צדק 2. מנדונעם/אפויים שנקראים

PRIMING-HEURISTICS

אנחנו נכנסים אליו לטוב הרק נוסף, שמשפיע פסיכולוגיה

ההכנה הוא הנושא שרוב חוסו ישל החוקר נצעה

הנושא הזה של פסיכולוגיה תרגיל והוא אמצעי

יש מן היסוד האמיתי כאשר אדם מתאר את התחושה

אם סימפטי-לך זה האחר האחר אומר או "have attitude problem"

לומר, הניעה באינה, אעפ"י שכלי באינה-אעפ"י אדם השתמש

השאר הניחה סליי היא באינה

לכלי יש אעפ"י. אעפ"י פוליטי אדם אחר השתמש, אדם

אמר כיוון, אדם באמצע וט... הניעה והפלו הם היסוד של אעפ"י

או התקדמו לשאר, האקדמי אעפ"י יש פ מני אעפ"י אעפ"י

למספרו ומורה את הבסיס להתקדמו למתבטא כל מני אעפ"י

אמר מקומו הפדמא של הקלי.

אעפ"י זהו השפה קבועה בקרב צעירים אחר אליו שני-יש

כל התפילה היו דם באוניברסיטאל דם במלוא יודעה הרישום

אעפ"י קבועה. זה כל ארצי (כל אקדמי). הירודה היו יודעה מכוון

שונעים חושבים אחר על הרק של השפה קבועה, זה לא אעפ"י

נדרם בקלו אצו האיך והאפשרויות של סחר אכף. אנשים חושבים כל

שאר ראשו זה כמו בקור ואין צורך בו כי כל יוצאים איה

יות מיה חסמים והוא די בלי, רק אחר יענה או שלישי הענינו או

אמר למשו מוחך.

יש אנשים שאין להם אעפ"י א נשאים. מסוימים כי הם לא

ליוונים אלהם וכלו מנענים אדם, אומר הברזים יהיו ליוונים

אכורם והם יאספו את המנים ומטבו על הנושא ויקבלו אעפ"י

בנייה לנשאו המסויים. זה אומר שהאעפ"י הן דינאיות, הן אעפ"י

על אלו נושא וזה גלוי במאן והנסיון של האדם עם אלו נושא

האעפ"י אעפ"י האלו צורה של אעפ"י אעפ"י

עמדה היא מין יסמנה יסמנה עם דאמון ארו ופחה. עם
הרבה מקורו אינפורמציה ואמדה היא מן גז מקור
של דעה, של הערכות מקובלות על נושא ויש ספציפי, כך
למשל עמדה של אמדה מהימן וההתחייב היא אמדה סלויה
כמו סמנה אמר האמדה היא שונה מסמנה אמדה שונה
מסמנה הקונה שונה הרבה יותר ספציפי ויש לה
אנחנו קוראים לעמדה "הצורה" אמדה, כומר, חקוק, ציבור
עמדי היבטים שונים של העולם החברתי והן כמו מסמנה
חברתית. אמדה כמו סמנה עם משמעות על העמדה ואז
חשיבה קונטראריא.

עמדה שיה שונה? ישנונה עם אמר ל-שיע אמדה
יש לך אמדה אמר ויש לך אמדה שמישהו חצה למחנה
קבלי, שנתנו (שנה אי האמדה שלט ואנחנו כדרכי אושים
אז זה כשורה לניסיון שונה. (לא מחד זה אמדה)
יש אמדה של אנשים שהן כשורה אמדה של אנשים
אחרים, ובמיוחד כשורה אין עמדה ניסיון אמר אמר נושא
אמדה מה שנקראו בזה שנה אמר האמדה.

אמדה אמדה/קוילה היא קוילה וקוילה אמדה אמדה
כדבר עמדי, כדבר אמדה אמדה אמדה אמדה אמדה אמדה
מין נושאם ספציפיים אמדה אמדה אמדה אמדה אמדה אמדה
מחמיה חברה אמדה אמדה אמדה אמדה אמדה אמדה אמדה
יבטים שיה עם אמדה אמדה אמדה אמדה אמדה אמדה אמדה
האמדה המיונה האמדה אמדה.

- אנחנו (כדור אמ) 3 מישורים/מימדים של האמדה
- המישורים הקו
- קופא ב איך אנחנו יוצרים אמדה איך האמדה אמדה?
- איך האמדה משפיעה על ההתנהגות?
- איך ההתנהגות משפיעה על אמדה?
- שינוי אמדה/שונה?

המחבר הן נכסיו, לא ידבר עליונות נולדים אלו. הן נחמיה.
יש מחקר מאוד מפורסם של תאומים: לבדוק עמית של תאומים
בה מיני נוסחים, תאומים שקדו מזיל צביר ב-2 מקומות שונים
בארץ, אחד בעיר ואחד בכפר. עם אובסויה שונה ומספר שיה
ספם אל אלן. עמית. ואל שר בקול שהמח הוא זנסי וגרטי.
ומתן הזה משנה עם סך של אנשים מסוים ואל משנה עם
איזה אנשים אתה נמצא.

המחבר הן קומה אבה אופעה שקראת "איזה תהיה, אנתו
למשנה ומרים עמית מאנשים אחרים. אל "איזה תהיה
אנתו מקדמים כהליק שקרב אנתו רובלים מוצע חזל, צביר
העיקר תצוה או עמית מאנשים אחרים.

הקומה של האבא והאב שפחד וסקל אל התנה בפעם השניה שבה
הוא נקל. זה מסוה שנתנו יטלים ללמוד עמית עם מיסיון.
כזה עם מאור אמרן שלמה עמית היא גוצאב-מחייפה
מכרמה אל אפער ללמוד עם מיסיון של אדם.
מיסיון של אדם אל עם איזה תהיה (מחוג או יגה כי הינה
אינטקציה תהיה כלשהי. מחוג שנתן לרעש עם צדק ותניה
אופרטיבית.

אפיונים של אל תנויה תהיה, תניה תוסה, תניה אופרטיבית/תנויה
כפי מה שקורה איזה גורם זה שנתנו רובלים ולומדים
עמית ופי אל הסאים של איזה.

מזל החמה/זריו מצב רוח:

פרימיט (PRIMING) - ציוון התפעה כמו סמור, אלו זה יגה עמוק
מבחנת החשיבה. מצב רוח טוב מאוד בין מחשבות טובות/הקטנה
טוב מהצד, זה אל רק ציוון של זיוני שנתנו מצב רוח בלי
זיוני תצוה. המצב רוח הטוב מצוה הם אינשים/מקרים, מיסיון חיובי
מזל צביר, בקול קישוריה. מצב רוח טוב הוא מורכב - זה גרליק
פניו של פ מיני מחשבות: אנתו מסובים אל תוסדה או
המצב רוח שלעו האול קצ עם פ מיני צברים טובים לקר. אנתו
מבאים לפני העמח צביר. הדבר הזה מתן אלעו אפרם פ זיוני
שכנס כמובן. התהליק הזה לקרא פרימיט - גרליק שקורה מתק הזמן.
שנתנו מצב רוח טוב - תהנה הוא זה גרליק הפרמיט. מתען שלעו

זה הרגע. הרגע משמש את כמות יופיטי ואת כ יוריסטיקה
זה הרגע אקטואל אצמני תזובה אצמ, לאורוצ, או כל זריו
אחרי הקבלת בינהם הוואו שברק הוריסטיקה היא מהרה
מאוד. הפרטים היא צדק איטי - יגה
לניהם יטוים אצמ במצבים שונים יכבי אהסביע על הקונציה (א)
המשפחה.

אם התחיל של הפרטים קורה את במצב רוח טוב. אם זו
יוריסטיקה - אני לא נכס אמה של תשיבה אמה, אני מזיב
מהר. יש סמו שיקו קצת התחיל מהיר.
מגויאני משמש ממעון - כשיש את אה המן אהלו אם זו
אני אצמיל אה הפרטים. אם יש לי זמן אם יש לי משפחה
קלה שיש את אם הפרטים נכס אהלה.

יוריסטיקה

היוריסטיקה הן אהשה קיבר צדק אהם אה היותים מהסביבה
הנהל המשפחה שלע הוואו שברכה אוטומטי. אני מנסים אהלקי
מאמר קאנטיבי. שלען נהקלים באורוצ. מסוים אני מנסים אהם
אם מה שקורה כשהעולה צריכה אהיה מקויק - אני מנסים
אפרי אפרי מנסים אם מהק האורוצ אה. או אהר. יש את
אם הוקוסס יפה אהלים אהין אהים מיה אהלי אורוצ. נאכ
במצב כשה היוריסטיקה פועלה אצמיה. את אהם אה האורוצ.
אם לא נשמע היוריסטיקה יהיה את אומס ים קאנטיבי אם זו
ההנהלה שלע אם אהיה שייכה אמצב. כ מופא אהין אומס
יה אה המשפחה אה, אהלה.
היוריסטיקה אה הרבה שאנתו משקאים התי סמו אהלה
קאנטיבי.

א) יוריסטיקה קיבר צדק - אם אנתו או נשמע היוריסטיקה במצבים
אחוזים, אנתו נהלו אומס ים קאנטיבי - כ דבר שאנו נקלוט,
אנתו נקלוט אם נכך וזה אומר שההנהלה שלע אם אהיה
שייכה אמצב. כשאנשים אחוזים אנתו ראוים שהם מקימים
מזה אמצב כ הם סוקלים אומס ים על המצב הקאנטיבי
וההנהלה זכך אהו אהמס והיא לא אהיה אהאומה.

22/4/18

אנחנו מנשיטים אצבעי על הקשר בין אמנו לתורה
והתורה לא אמרו (2 הטורים) ואח"כ נשבור נקטע של השנוע
שבהם אחר נקרא שיען אמנו.
אח"כ נבחר על ה-אצמי ואח"כ משיב בין אישי. והתורה
פרו ואנטי-חברתי.

המשק אצמקור:

דיברנו על איך יוצרים אצמקור ועל התנה. קראוסי ואוסרטיא
שאלוהי שלמה באנחנו יוצרים אצמקור יש. אף מתנן אחר
שלא צ"ע וזה והשנואה התברתי.
השנואה החברתי - זה בדיוק מה שנישע. אנחנו מוצאים
מקור בחברה (חברים, וכל מיני קבוצה של אנשים, אורגונים וכו')
שמאדם אנחנו משווים את אצמנו עמוני - ההיבט של
של החברה, של אינפורמציה חברתי
לשאננו משווים או אוסקים בהשוואה חברתי אנחנו
אברהים תהליך השוואה של אצמנו מהאחרים כדי להבין
אם ההיבט שלנו על החברה, על המצבא החברתי
נראו אף היבט או קומה להיבט של אחרים, כל אדם איך
שאננו רואים את המצבא החברתי, איך אנחנו גופים
אנשים אחרים, איך ישלנו גופים את ההתנה של
האנשים האחרים את ההתנה שלנו אנחנו משווים לתורה
של אחרים במאמץ מצבים ואנחנו מניחים למסקנה פתח או
יחד אם ההתנה שלנו היא נכונה או לא נכונה.
זה לא הקורם היחיד שאנחנו משתמשים בו כדי לחתום
את ההתנה שלנו בסדר או ילכו אלה זה אחר הקורמים.
זה קורם השני שאור ומרבי שאור כי אנחנו מצביים על
חברה אחרת יש אצמנו, כלומר, זה איך מוש החברה, זה
החברה אנשים זה יוצר של צמנו שפוא די מבוסס על
שהוא מ"צג את החברה יותר מ-2 אנשים.
ואנחנו עושים את ההשוואה הלא-א, אלא אנחנו חאים את
החברים פתח או יותר באותה צורה, זה אומר שאנחנו

ינהלים להסיר את המעטת האישור המוגדרת שלנו, להיבט שלנו
אפשרה לנו להצטרף לנו אישור המוגדר צב קורס השוק
שאומר לנו את הסדר הקלו להתחברת חושבת שאנחנו הסדרה
ואם יש פער בין מה שאנחנו חושבים ואיך שאנחנו חושבים את
המציאות התחברת ואיך התחברת מאה אומה אז יש קצת סוג
לחברת את אנחנו חושבים ומתחברים כפי שאנחנו מתחברים
כאשר התחברת חושבת אחרת יש אנשים שאנשים קרירה
משה - משלנו את התחברת, להביא את התחברת דווקא להיבט
שקרא כי הם טוענים שהתחברת לא ראה לנו את המציאות
הטענה הבאה יכולה להיות לגיטימית כי לא אחד יכול לתקן
דבר כזה. ולשאל את השאלה האם אנחנו חושבים בתחברת
חושבים בצורה אחת ואם חושב בצורה אחרת?

לפעמים יש הצדקה, לפעמים אין הצדקה, לפעמים יש אנשים שיש
אם אין הצדקה עוד מחשיבים הצדקה לזקשה להאמין בליאני מאמ
שלנו.

דיוקנים אנשים שיש להם בתחברת, בענף ה- 60 לעשו שינוי בתחברת
היו כאלה שהתקדו ועד היום שרבים של התחברת הבאת עצמן
מובילים מאחורי שמו של פוליטיקה ותחברת בארה"ב.
אז אישה שהתקבלה לאחר שנים כזק חזרה וחשיבה תחברת
הפוליטי של ארה"ב.

האישה הבאה של התחברת התחברת אברהם, בומר, שונה לנו
אך ורק אם האובייקט שאנחנו משתמשים בו בתחברת, בומר,
הקבוצה בתחברת - היא תורה, הקבוצה שאנחנו משווים משה
היא קבוצה שיש בעינינו ערך. כשאנחנו משווים את עצמנו,
את ההתחברת שלנו מול התחברת - הם צרכים להיות הפח
של התחברת, היא תורה - קבוצה קטנה או גדולה זה לא מענה
שיש לה ערך שאנחנו מצריכים אותה.

תורה או חלק מתחברת שנכונה לנו. תיובת מתחברת
אם היא לא תיובת אז אנחנו משווים את עצמנו ומול
אנשים שאין להם ערך, ולכאורה אין סיבה לכן. אנחנו האדם
"מאז" לא משווים את עצמנו, לא מקבלים הפכה שו אישור
תורה מקבוצה שאנחנו ואם מצריכים אותה אלכו רק מקבוצה
שאנחנו כן מצריכים אותה.

אבל זה תשובה מיליון שאלות. יקח לך זמן רב
הרבה שאלות. הוא ילך כפי שהוא או מה שחשך שלו
עונה או הטון שהוא חושב. הוא הרבה פעמים
עשק. חשך זה כמו "אין" או הקבוצה הזאת, גורו
או האנשים האלו. המילה של חשך או היסוד שלהם
לקבוצה מסוימת בחברה. מאחר שבאמת של העולם
יש לכל מקור אחד, כפי שחשך הורה משנה או היסוד,
אז ההתנהגות שלו ומצב חשך: שהתנהגות הוא ילך
חומר מזה חברה. שהחברה הוא שנים או ערך.

אבל כשחשך מאמר עם היסוד זה נראה אל אוליגורכיה מיליון
שהיסוד ילך מאריך או הקבוצה הזאת. העמדה היא
"מה זה מאריך או מה הם אנשים?" זה ילך מאריך
אין חברה זה ערך. זו אוליגורכיה, רובים רובים
אנשים או השאר. כל המיליון הם אנשים. השואה לקבוצה
שלהם מאריך אוכל או חברה. כלל, ולכן אין זה
חכם, ואין זה משקל. המקרים כאלה מוציאים תשובה
הפוסט מה שרובים אנשים.

אם כן יש ערך לקבוצה מסוימת - ילך אוליגורכיה
חובות וקרא לזה "היסוד הישיר".

זה ילך רק קורה עם יסוד אלו זה קורה בחשך
אוליגורכיה (אוליגורכיה) ולכן, ההשפעה החברתית זה פני
מיליון מיליון חשך וצפוי להשפיע בו מיליון אוליגורכיה
לקבוצה השואה היא קבוצה שמה עם הקבוצה האוליגורכיה
עם ערך חובות זה שחשך משווים אוליגורכיה

אוליגורכיה קבוצה עם כון שהחברה גורמת או אוליגורכיה
שהחברה, ואוליגורכיה שהחברה חזרה שחשך
מה זה קורה? מהי החברה שלנו משפחה אל החברה
והיא כן, אז מה החברה או משפחה
כשחשך יוצאים שחשך משפחה אל החברה זה פני זה לא
אחר שאוליגורכיה חזרה מסוימת יוציא עם חזרה
בסוף של חברה החברה. פחות, או חזרה או חזרה חזרה
אוליגורכיה הוא ילך חשך זה אוליגורכיה או אוליגורכיה

ש"ס; האמרה ש"סו מנסה להראות על התנהגות שלי; אני חושב לך ולנו
אחר ש"ס וכו' שהיה לפעמים אחר התנהגותי כפי האמרה
ש"סו
הסו יש מצבים שאנני יכולים לנהוג אחר-כך להחזיר משהו
על התנהגות? והאקדמיים עם דמיון אחר-כך להחזיר פ"סו משהו
על התנהגות?
א"כ קודם כל את כל הסוגיה הזאת אנחנו נקדים ונציג
שהיה לפני החוץ ש"סו נצק מחקר "מאוזן" מפורסם... א"כ ה"סו
ופ"סו התחילו בשנת 1934. מחקר שלהם את הנושא של "התנהגות
והתנהגות"; לומר, הקשר בין השניים.
והחוקר הזה מחזיק במחקר הזה עשה סינונים עם ש"סו
סיוני. ב-1934 בארה"ב ישנו היה אוורדי של אקדמי את האחר
(היו אמריקאים ואמריקאים, וכל אחד אחר נחשב אנטי-צ"ח)
והתנהגות האנטי של האופוזיציה היו כוללם-אנטי-מאנטי-ה"סו של
ש"סו יכול להיות, האופוזיציה צפוי קיימת אבל ה"סו מוסוג ומאגדוניה
את החוקר אשר איש בארה"ב עם: תפקוד סינוני, ה"סו הוא יחסי-
אנטי, מסתמך ואנטישטי משהו... התנהגותו הולמטי-ה"סו
קיימו אתם, לומר אתם כ"סו ש"סו סימן התנהגותו של ה"סו
אחר שהוא ר"סו עם הצ"ח הזה, וה"סו יחסי-אנטי-החוקר. כפי-מסבים
ש"סו מקומה לש"סו כפי ה"סו הזה עם הצ"ח סינוני וש"סו אתם
"ה"סו הם היו מקבילים ש"סו סינוני?"
שה אנני מצביים על אחר-כך על התנהגותי כי כפי אחר-כך
דן ו"סו-918 ח"סו ואחר-כך לראשונים האנטי-מאנטי-ה"סו
ש"סו אחר-כך ש"סו-918. מהמקומה שה"סו אקדמי התנהגות
ה"סו, האנטי שלם ה"סו היו א"כ וכו' אקדמי את הסינוני.
ש"סו מחקר א"כ מאוזן שמחזיק להתנהגות פוקסו כצורה החוקית
מאוזן שהחוקר ה"סו כ"סו כפויק א"כ א"כ אחר-כך עם התנהגותו.
האנטי שלם אחר-כך ה"סו הוא שליטי.
ש"סו אחר-כך או שהחוקר ה"סו ופוקסו-מציבים על התנהגותו
בה"סו, אחר-כך אחר-כך אחר-כך אחר-כך אחר-כך אחר-כך
ש"סו התנהגותו-ה"סו בע"סו.
ה"סו אחר-כך ש"סו קורה בע"סו?
ה"סו אנני יוצאים ש"סו ש"סו כ"סו ה"סו הוא ה"סו

יש עיקר הדימויים של המצבה עצמה וצדדים ששייכים למצבה עצמה
הדימויים של המצבה:

① מקור - איך נוצרה אותה מצבה עצמה (כנראה מאישה)
מקום (מחייבה) והסופו של דבר (נוצר המצבה)
סבבמאן: כשה מצבה ממה שמישהו אחר סיפר לו או שלו
הייתה מצבה שרשמי צדק הניסיון האישי שלו
אילו מצבה יוגר חקירה - המצבה ישאנה רכשתי ישירות מהניסיון שלי
מישהו אחר או משהו ורשמי חקירה זה את המצבה,
ואני צריכה לקבל החלטה, הסיכוי שאני אמרו כנדר אותם
מצבה הווא ואת לקול מאשר אם אני רכשתי את המצבה
הכסף מהניסיון שלי ישירות הקדמה חקירה או חקירה הווא
קובע לפי הישגה הראשי

② מצבה-מצבה יש מצבוא כאשר איך אי מצבה הנישוא
כשהו את המצבה הווא ס (ללא אכנה זי מהנישוא)
יש לי מצבוא שאני יכולה להחזיק שנים ואף אחר זמן
משנה זי אונן - זה את שמה מצבה לבורה
מתי אני אמרתי בניחה לאמה מצבה - כאשר המצבה
הווא נמוכה מתנה או נטיה להתעורר

ככל שהמצבה עם מצבה יותר לבורה כך יש השפעה יותר
אל המצבה או עם יותר מנחה לשינוי (עם אשנה את המצבה)
כשר המצבה יותר נמוכה - פחות קשה לשנה את המצבה, פחות
מנחה לשינוי. וכשר המצבה יותר חקרה - המצבה יותר צינה
ומחזיקה הרבה זמן מאשר מצבה עם מצבה נמוכה
המצבה נש כן צדדי צד של ההשפעה על המצבה - שהיא קצרה
יותר המצבה לבורה יותר ומחזיקה לשינוי שהיא יותר קצרה כשר
המצבה הווא מצבוא יותר והיציבה שלהיא יותר סוסר
המצבה לבורה יותר מהיא אעמדה הרביון לשומר שאם המצבה
קבורה ושל הדברים האלו הם המצבה אם עם מ' 4 זה
אומר המצבה הווא גשפיה יותר א תקלוביה החכמה
מצבה שהיא פחות מצבוא

מצבה:
x השפעה על המצבה
x מנחה לשינוי
x יציבה יותר
x גשפיה יותר קבורה חכמה

← כל אלו מוצבה של מצבה!

3) תשובה - כמות המצפה תשובה או מה סיבה שפסד לכל משנה

הסיבה לאור אצט"ב אחר

מן הסתם אצט"ב המפורסם של תשובה י"ב ע"ג כ"ה

הנשוא ביו"ט י"ב ע"ג י"ב ע"ג

עצמה ותשובה כ"ה ע"ג א"א ע"ג

מה הסיים של התשובה, מה המיחסים הולו לעומת

המצפה הולו תשובה י"ג ע"ג אצט"ב אחר מול השני א"א ע"ג

אחר ע"ג תשובה י"ג ע"ג אצט"ב אחר הא"א אצט"ב?

דבר המיון כ"ה אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אני מקבל עכשיו התלצה על הסיים אצט"ב ע"ג תשובה

ע"ג כ"ה המצפה הולו משנה י"ב ע"ג אצט"ב אצט"ב

כ"ה א"א אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

ש"י א"א המצפה הולו י"ג ע"ג אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

ע"ג וקצתו אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

כ"ה אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

ישנן מינה שני נשכר כ"ה ע"ג אצט"ב אצט"ב אצט"ב

של אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

מחציתה המצפה נשכר אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

ויש אנשים מתברר שאין המצפה אצט"ב אצט"ב אצט"ב

קשה/א"א אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב אצט"ב

אז עוצמת הקשר בין אמקור להתנהגותו.

לעמי או שובלים אם יש איפה ענין אויסי? הוא יש מאפינים

של אנשים שהקשר בין אמקור להתנהגותו יותר חזק אזלתם

למאמ אנשים אחרי? - התשובה היא כן.

כשנאמנו צהינו שחזר המאפיינים של האנשים שדומים לזהם. מהאנשי

קשר חזק בין התנהגות (למאמ) לאנשים אחרי קשר פחות חזק

שה זה שנקרא ניטור עצמי.

ניטור עצמי - זה הרמה שבו אנשים מונעים מזדמנים פנימים

למאמ דומים חוצנים בהתנהגות שלהם. הישלו שיש לו ניטור

עצמי קמה זה אומר שחזר מאמם א עצמו פ רצון מול החברה

הוא בחן פ דבר שחזר אופיה מול החברה.

למאמ, ניטור עצמי נמוך שאני מונע ע"י הדקוטה הפנימית שלי,

אני לא צריכה את החברה ולא צריכה להסתגל אל עצמי

פ רצון אם אני מתנהג בסדר במשק לחברה או לא.

מה עוצמת הקשר בין המאמ וההתנהגות (מבחני עוצמת הקשר)

בין אנשים שחזר בעלי ניטור עצמי קמה ובעלי ניטור עצמי נמוך?

הקשר בין התנהגות לבין אמקור של אנשים יותר חזק אילו שחזר

בעלי ניטור עצמי קמה כשחזר אל ניטור עצמי באמקור - אמקור

לכאורה הן ישויות חרות. (או נקמה א מוסר/אקונומי פנימים

שלי, קולן שמקור א אמקור זה מונע חברה כ אמקור אמן

כחלק מן החברה).

29/4/18

הכנסה
על ג' עזר -
קצת

המולטים האחרונים הקטע של יצירת האמנות - סיימנו כקודם
 בה יש אנשים עם תנועה מסוימת שאצלם הקשר בין
 ההתנהגות אפיון האמנות בה קשר חזק יותר מאשר אצל אחרים.
 והתנועה האישיהם, למרות שמאפיין את האנשים בכלי הקשר
 היום חזק בה הניסוח עצמי זקוף.
 אדם בעל ניסוח עצמי זקוף לשופק את עצמו מול הסביבה
 הוא בה שיהיה או קשר יותר חזק בין ההתנהגות שלו לבין
 האמנות שלו, והסיבה היא מכיון שהוא בודק את עצמו כל הזמן.
 מול האופוסיה הכללית (אופוסיה הקשר שלו, אופוסיה ההתנהגות שלו
 ואם הוא צומח בקריטריונים שלו שהוא זקוף עם הסביבה
 שלו אז בה את כל את הסביבה פורש ממנו התנהגות מסוימת
 צמיג האמנות שלו את הטיה שלו, האישיהם - הוא יותר אהלים
 את עצמו לפרישה האלו ואז נראה לנו לאו פוקא אסימו
 הנימוג אלו מיצוניה שההתנהגות שלו יהיה יותר מאמנת
 אמנות שלו מכיון שהאמנות שלו קו יותר מכוונת לסביבה
 שלו.

הנימוג
הצגה

צמיג, אנתנו שואלים שאלה כלליהם שנתנו מכרים את התפיליג
 של יצירה אמנות, אנתנו מכרים כמה זורמים נקובעים לנו
 את יצירת האמנות - שלנו ואנתנו יוצרים קצת אל מי או אינו
 גבוה היא מוכנה ע"י מחקר שתורה לקשר בין ההתנהגות האמנות
 ואנתנו שואלים את השאלה איך הדבר הזה אובדן כלומר, האם
 יש לנו איזה מובן של התפיליג עצמו של יצירה אמנות ואיך
 האמנות משפיעה על האדם? האם יש איזה מובן שחוב
 הסיסי/גאוטי רחב שיטת זהביר לנו איך בה קורה?
 ובנסוה שיש 2 מצעונים ברורים ממחקר שמסבירים לנו איך
 הניקוד בה קורה אנתנו יוצרים נסחה קורה, אנתנו יוצרים להאמנות
 הבסיס לכל הדעות של ההתנהגות, אנתנו מכירים קם שיש מצבים
 שאין לנו אמרה א נולדו מסויים ואז ההתנהגות הוא לכל נמצא
 מול אמנות אלא היא בטוח ההתנהגות שהיא קשורה למצב בו אנו
 (בה יוכל לקרוא את הדברים הם לא ליוניטי לנו, ואז ההתנהגות
 מבוססת על מה שקורה בקינטיקה במצב).

אתה המתחננים הוא חסדן מאד רצוני ואנחנו קוראים

10 - Reasoned Thought (חשיבה סיבטית) - צד ג' תלמי, מאד

רצוני יבן שאנחנו אומרים - אנחנו למעשה שוקלים וחושים

לאומק בצורה מאד מפורטת על ג' מוצאה של העבודה

מסוימת כאשר אנחנו יוצרים עמדה

העמדה שמתע מתבטא אולם - מאמר אומן פ' פסג

מחבר ושיקול - עמדת רבה שהעמדה יוצרת העמדה

אנחנו מול מצב מסוימת של החיים היומיומיים פאסיב/פעמיים

3 פעמים, אנחנו יוצרים עמדה, ככה אנחנו מתחילים, ככה

אנחנו חושבים ואנחנו שוקלים ובה משום לא שאלתם עלי, ובה

משום כי אינם עלי עם הסביבה וכל מיני סימול כאשר

אנחנו קובעים עמדה מסוימת וככה אנחנו מתחילים

עשוי, אנחנו חוצים אצלם יאזיק העמדה היא מעשית לא

התנהלות האת? הנישה היא טאגה שאנחנו אומרים אוד הפס

לא השיקול דמך כלומר זה לא אוטומטי מה שקורה זה

לכשואנו מול מצב צומח ויע או יכחך עמדה (סכומים) - מחקרים

שיטות אצלם כי זקבל החלטה (זה לא קורה אוטומטי), אנחנו

מחלים את אמה עמדה ואנחנו עושים את השיקול: אוד פאסיב

אומנם העלם: זה יתר מהר עם פתוח הפדעם; אנחנו אומרים

את התלמיד הזה: אוד פאסיב, אנחנו חושבים על זה, אושים

אזה ריוויזי - ככה ואם מעמלים בפל' כאומה צורה - פועל

העמדה מקומה אצלנו

הנישה היא סלוג עם תוויה בתלמיד חשיבה מתבטא - יש תלמיד

שמתקדמת אדם כאשר אנחנו סומכים על עמדה עשיתית

(חשוב לתקוד שלה לא תלמיד שקורה אוטומטי בני שיקול

של תחום שלעו ושיקול דמך)

ייתכן מאד: למדן כפי החשיבה הסיבטית הפ' ומעוב שהמצב

אשרו טייל ספק אם אהפוך לפי העמדה - החשיבה היא יעלה

עכיוה הקראון של שינוי עמדה, כפי אהפכים את העמדה אומה

הפלייאוורת' - הנישה

יש בעק החשיבה הסיבטית - אוד ג' תלמיד שיקול יעלה אהפכים

והמועק הוא - intent (כוונה) - מה היענה שלי אהפכים

הכאה כהצורה העמדה

אברהם ע"ש

אשר סיגריה לכל הדבר הורחב (אנחנו יודעים את זה וזה מוכר
הן משמעותית. יש אנשים שמאמינים והם יודעים, יש את האנשים
ששוקלים להפסיק לאישן (וכבר הפסיק אשן דרום גליק, זה ע"פ
של שיטה עצמית). אחרי הדברים הנסיים שלנו זו הטובה,
באחד, יש אנשים שמנסים לעזור ולהפסיק לעשן אבל זה לא
באחד הוציאו (אין להם טיפ אסמטי להפסיק).

אם אין טובה אחת - אז לא יתקיים הגורם הזה, בומר
היה צריך טובה אחת.

המחבר שקמו בענין האס"ן הרבה הערות, ואם רק הערה
בהאגדה (ההערה) בהאגדה - זה יור קשה.

אם השאלה היא האם האחד הוציא מבין אשן את ההערה
שלנו יש מקרים כאלו ואנחנו יודעים הדיו אלוהותם האם

אנחנו אנונימיים אנשים את זה האם מבטלים את יכולים
לשקר ולחזות "אז", מספר להם לא כל המקרים.

(אין יזרק הדיו איננו הם לטובה)
מה הטובה מושפעת?

אשר אשן אנשים "מה הטובה שלק" / "מה הטובה".

"מה הטובה שלק" - אז שאלה (כדור שנתנו שאלים ב הזמן,
זה לא מה המשמעות האחד של מה אמרנו או מה הפחית של

מה אמרנו אזא מה הטובה שלק בישאז את השאלה הזאת
אנחנו משמשים כפי האופן שלי כדי לחבר את מה שפומה אבל

מה הטובה מלווית זה מה החוכמה. מאתנו השאלה הזו.
אנחנו שאלים את זה? מן הטוב העובדות העובדות

שקדו את... הפחית מה מניע את השאלה. מה פחיתות
קובעים את מניע "אז" כ מניע קשה לחזק אנונימי האמיני

אין לנו אצורה אמריקאית. שנתנו הוציא אנונימי ופחית
למניע הטוב מניע מניע אנשים לא באחד יזרו את מה

שהם מבטלים לדבר...
הטובה מניע קודם כל באחד עצמה הטובה היא חלק מההחיק

של עצמה וההערה אבל היא נובעת מהמחבר
כאני קובע. אצורה אני באחד מאתנו כמה אני באחד

(הכונה - האמרה חלקה כל שאלה היא חלקה היא קורא

אנו העבנו - לחיבה ומה שלפנינו בעינינו הפכה. בקצ' לאנחנו מפעילים
אם אנחנו עמדה מתעבה, האמרה הפכה הפכה משפחה יום היום
שלנו של אוהבים האמרה (זה יום קום אפס, העומד וכו')
ואח"כ אני משלה - את היום שיש לו ילקחי מה מקובל
הכרתי אצמי - המצב שפה.

והמצאה של יהודים שונים (הוליוווד) של מה שפארה של האמרה שלי, של
מה שמקובל בחברה - בידה ב האינומחציה הפכה משפחה
אל היבטה הפלגית שלי אל ב האיום, זה הפיתוח שלי.
וההקדמה הפכה שלי של המצב שבו אני נמצא עם ב
המפכים לקיבול זה מה שקובע את ההתנהלות שלי.
(אם שיקום שלנו לוקח בחשבון).

זה לא נשמע האנטי-ספה של המצב הפועל כגם זה
ישנו תפקיד חשיבות אצל המקרה הזה, המצב השני המצב
עובד - המצב אוטומטי ומאוד מהיר והוא מבוסס על התנהלות
אוטומטית שלנו בהן הרבה קשה.

מה שקובע את אוננו בחיבים באופי מצבן אהממש זה המצב.
באחד, אם התחלה להתנהל בצורה מסוימת היא התחלה לקבל
מתיחה ואנחנו נמצאים במצב של חסר וזרם. התחלה מדידת את
אנחנו עוצ אצל צדק קיצר צדק (מחנך שלי).
אם אשאלנו מן לקבל התחלה את נשמע המצבן הפועל
לפניה שיקול דג.

אם איכום, 2 המצבנים הם תהליך חשיבה, בשניהם נען אהיה
מתבונן שלישי - והצבאל חיוניות.
אל בסיס זה אנחנו חושבים גם לנעם. אנחנו מפעילים את
המצבנים, האנו, בקצ' שאנחנו מקבלים אישית חסר, כי חסר זה
אנשה שמה אכאיו עמדה (אם יש לנו) ואח"כ אנחנו מקבלים התחלה.
אפשר להיד ששנעם זה המס מוחל שמען השני עמדה או שני
אנשה אם אנחנו באנשה: האנשה. און מה לשכך כי אנחנו (חשוב)
אנשה הצדקה. אנחנו ב המצבן ברה הומוניות שלנו (מבנים ב)
המצבן ברה בן או אחרת של שבעה) או שמשפחה אנו: או
שאנחנו משפחה אחת).

יש קשה: שנקרא - "Yale Approach" (י"ל). הסיבה שקוראים לזה ק"ש
ה"ל

- כה שרוב המחקר הקושר הוא נאשה האנ' יל' הנחשבת באורחה.
- הקושר הוא אומרה שניתן לראו' שטען בביטוי הבאו
- מקור (אינפורמציה) - מקור שמכון מסר: האנשים שרובית לשעור אהב
אז האמור - ואז האנשים האלו אמנים "קהל" -
- באומרה, מקור שמכון מסר לקהל כפי לשעור או עצמית
- הקושר הוא אומרה שיש 3 מרכיבים (מקור, מסר, קהל) ובחזק
למצינים אז המרכיבים יוצאים איך לבנה שטען, איך להפחיל
שטען, איך לפון אז השטען.
- יש מקור: אם פ' מיני גמנות ייש' אנ' מסר עם פ' מיני גמנות
ויש אנ' קהל שהאו היעז של השטען עם פ' מיני גמנות
כפי לשטען בהצלחה הקושר הוא אומרה שצביק וקורג צ'
צ'בקים בתעבורת המקור, המסר השטען בצ'במו וקהל היעז.
יש כמה ג'צ'אז מצ'נים מחקרים השטען:
- מוחמים יש להם הצלחה הרבה יותר השטען מאשר לא מוחמים.
- מסרים שהיו סמויים מקבלים יותר טוב מאשר מסר קלוי.
- מקור שהאו (האו אטרקטיבית) השטען יותר מאשר עם אטרקטיביות.
- האם אנשים נענים לשטען יותר כאשר הם מקשיבים או כאשר
הם מקשיבים פתוח - מסר? - כאשר לא מקשיבים באופן מלא
המסר השטען יותר.
- האכבה עצמית זורח בקהל מסר השטען אנשים שהם בעיני
האכבה עצמית נמוכה יותר קם יותר לשטען אומרה.
- אנשים שמצביקים מסר יותר משנאפים הרבה יותר מאנשים
שמצביקים ז'אוס. (מישהו שמצביק מסר יותר, הוא רחוק יותר וזה
מסור אז כן שהאו אינטימיות יותר).
- הקושר יש מסר עם אינצ'וב כה קצ' מאורפל וכל צ'בר
אזופו.

אחת נצ'ר ומי'תום אפ' הקטע של שטען אל העיס' החוב'
הקאנטיות (חשיבתי) שאותו יכולים להקרה אז הוורחים הקאנטיות
שמעבירים ומכיון שהזישה הקאנטיות אומרה אנ' יותר אמה
אנשים מענים אז העמדות שלהם, באומרה, אמה אנשים נענים
לשטען אומרה מתי או איך. (הסיבה הפנימית החשיבתי יותר)

~~התאוריה~~

הגישה הקוגניטיבית - השפעה:

אחת הנקודות על המודל המרכזי של קוגניציה והוא קרוי מודל הסתברות האיקור - Elaboration Likelihood Model. המודל הזה מסביר את התהליך/התהליך הקוגניטיבי של אדם בהסמך של שטענה.

השאלה כאן במודל הזה - כמה זמן האדם תלמד/תנסה לשכנע אותה, אולי ישקיע מאמץ או העניש לשהו מקבל ממך? כל ההסתברות של שטענה אם יזוהו או ילכו אליה לפי המודל הזה כמה זמן האדם שקיים את המסר ישקיע מאמץ או העניש/תנסה על מה שאומר.

אזון עזרה ברורה לכך שאם אדם משקיע יותר זמן הוא יקבל את השטענה, יש להסביר - למה? למה ישקיע יותר זמן וזוהי את המסר וזוהי ישטענה.

Elaboration Likelihood - מהותית מאשיה זה עיקר הענין. אבל, Elaboration הושג יותר מההסבר, לתחילה משהו פשוט, כלומר, אדם עוז פרטי פתוח נשאו מהנין. המודל הזה אומר - מה הסיכוי שהאדם יעשה דחמך תשיבה על מה שאומר לו, ואפי המודל הזה זה גלוי האיסה גיה תשיבה מקבל המסר מאמר את הענין.

① גיה מרכזי (central route)

② גיה התקופין/פרו"פתי (peripheral route)

זה אומר, שמי מקבל את המסר (אקווינע דמו יטול) בומר הוייפה גיה אדם את האופורומציה ואלו הזוניה שיכולים לתכרע אם אינן אשטענה או לא אשטענה.

לפי הגישה המרכזי - הגיה המרכזי מאופיין בהה שמי שמקבל את המסר (היצב של השטענה) מוצא את המסר התלכס כחאנץ, כמשוק, כבלוויטיו און, ופוער שום דבר אחר לא מפחיע תשיבה על אדם משהו אנשים שמאמרים את המסר הגיה המרכזי בותנין מאור אצותק את המסר, כלומר, מאמרים את הענין בצורה דברה יומר מאתיקה.

אם כהר קיבלת מסר און מאמר אומה הגיה המרכזי, המסר מאנץ אומה בה הקריטריונים עליו ושום דבר לא מפחיע

אם לחשיבה אצל אני קובע או לשאר נקודת הצורה פחות או יותר
אוטומטית אינטרסית קיננה לאורך מסר שהיא או חיובית או שלילית
(אחדיו של העיבוד הזה יש לי הרקשה שלילית או חיובית לא מתמים
זמנה ולא משנה גם למה שישו חושבה/הרקשה).

אם דומה יגאפס כחובתי אחרי עיבוד הענינים בניה המרכזי אצל
יש סיכוי מאוד גבוה להקבל והסיכוי להשגבוע הוא יותר קרוב
אם המסר ממש כשלישי - זה ההפך.

אנחנו קוטאים אצל "עיבוד גבוה" כי זה עיבוד הענינים והצורה
מאוד מסודרת, והמקרה כזה איננו יוצאים, אנחנו שוקלים את כל
המחזקים של המסר אצל כמאמן, דהיינו המסר מהחיתת אינה
המסר הוא המאמץ חובתי עם שינוי העמדה, של אומרת של המסר המסר
מאוד איכותי מפי הקריטריונים שלי אצל הסיכוי לעלות את העמדה
היא יותר גבוהה מאשר מסר שהיא איכותית אצל המסר ככלל או
איכות סביר להניח שלא קיימת אצל שום הרקשה חיובית אוזרה
אצל המסר.

מפי גישה העקיקין (הפרייפול) - הגישה הזו עובד בקיוק ההפך.
מסר שהיא קוצר כל מעובד אצל הגישה אחת הענינים הפרייפולי זה
כאשר הענינים שהיו הגישה המרכזי לא קיימים פה (באחריו אין אצל
הענין של האם המסר חשוב או לאינטרסית זו וכו').

באחד אנוני מול מקור של מסר והוא לא מענין אולי ולא לונטי
כי - המסר עצמו יצבור עיבוד הגישה העקיקין הפרייפולי.
אנחנו נשקטתם הגישה הפרייפולי: גמ' כושר הקברים או מענינים
ולא לונטיים אני גמ' כושר יש הפרעה לנפשו, אוטומטית עובר
אצל המסר הגישה העקיקין הזה כי מעשה הפנים ושיהם אצל הענינים
השבע יכלו עובד, יש לו סיכוי עובד אצל או אצל המעבד
שלי שלילית (מהחיתת השבע זה אצל גבר כמו הגישה המרכזי).

* ההסתברות הגבוהה יותר לשבע היא בגישה המרכזי
מה שמענין כן, זה שלב אומר, שסופו של דבר הוא כן גמ'
ההקשה הסובבת אחר עיבוד המסר הפקשה זה מרכזי אוטומטית,
פשוט הענין של המסר.

זה מחבר אצל הויטוי שאנחנו קוטאים לו "חושב בסך"
זה אומר שיש ערך עצמו כהקשה פנימה של כן אצל המחית שבע

יש לה אינטרקציה, התקדשה יכולה להיות בעזרתה. לעומת זאת, יש
 שונות מקבילים. הניגונים האלו הם אלו של משפחות אונג'ר
 התקדשה פשוט אלו אמר, זה אומר שאין אפשרות אחרת
 המכנה העליון הרצונות והמחשבה. הפנימי האמפיוני ולכן
 חוקר העם קימסיו לפני כ- 10/8 שנים ימזיע אמר
 בצורה שונתו חושבים על קבלת החלטה. קימסיו אמר והנה
 אגדה המתקנים - שבאשר כל הח"א שלו אנשים אחרים
 אנו "תקשמו, אגדה כזו אקלה החלטה (כנראה זה אגדה מתקן אחר
 של הרקס, קח את הקבצים. הצורה אובייקטיבית - קימסיו אמר
 אף כן שלח ממנו טענה שלים משכני לשים את התעלה
 בצד (שם זהו קורה בפועל). הרקס/אמונה הבטן מזלזל מהחיות
 ושא מהבטן. קימסיו קיבל החלטה מהחברים שלו. לשון אחרת
 את הקישה: הרצונות. לבין הקישה האמפיונית. שנתח בוחר
 מוצאים את החלטה הכי טובה.

מה עוד משיג על ההצעה של שבעה

- א- אפקיז האמנה
- ב- הדריג
- ג- מסדר המסר

א) אפקיז אמנה - (התקדשה) הוענה: לא אמרה זה ירע.

ירע- אמרה יש לה פן מייני אינפורמציה לבסוף של צבר האמנה
 היא לא רק קיצור דרך אלכו היא צימ בסיס של ירע, אוק
 אני חושבת ושמר אני חושבת בצורה מסוימת על נשוא מסוימת
 ובק האמנה עצמה אנו אפואן אינפורמציה חברתית בקיור
 כמו סמנה

ב) התקדשה שניה זה מה שקראו הצעת הצמית/היתוי הצמית:

זה אומר שאמנה שלי, שאני יוצרת מסופינג באופן.
 יש האמנה מרובה של הצמית, כי אני יוצרת אגדה ומגדלת
 עמו: האמנה היא ולכן האמנה היא מאפיינת אולי ואולי
 הצמית שלי כפי שיש לי עמדה בקישה אחרים זה
 קלאסיקת אמנה אולי.

צפונתה נאישית - האמנה הצמית: האמנה אולי אולי
 מאליהם את הצמית.

מסיבות, כל אלו תפקידי אמרה האמרה גורמת לי, אהבה
לדבריו האצמי שלי ולהזרבה הצמי שלי

הקשר שב ליבי... המסר של המשכנע - הוא צריך אצמי, המקור
לסוג אהבין את התפקידים האלו: כפי שנוהגים בקהל היצר.
קוצם ב האם המסר שלק, אגה: הוספה יצר אקה היצר שלק,
אם הוספה יצר אב התבטע על אתר הוורמים שנקראו
"תפקיד האמרה" והוספה יצר לימי שלכו היה לו (מי שקיבל את
המסר). יצבר שני מחתיג אנוסים היצר של המסר המשכנע
הוא ש מה מתבטע על איך הוא חושב בעצמו ולכן יש, אגה
האמרה השיווקי הנו של חקר השנה כפי אצמי מי הם האנושים
שליכו, מי הם האנושים שמצדדים עם אמת המסר (אם זה לא
מענין, אם הקהל לא מצדה עם המסר אם הוא כחובן לא ישמע וזה
העצם לא ארם לתפקיד האמרה) ויצבר שלישי האם זה ארם או
אפאנע הצמיג האנושי שלי אולא

ב-הצדיות - אפאנים יש לנו מסר שנוע שמתבטע על: הדאון
הזה "אני אנונה את דעתי אם אמה האם שיני את דעתי
על משו שלי אמתה למ", כשאנונו מצדדים על הצדיות אמתה
מצדדים על המסר של מקור המסר.
זה לא קשור אמה אני אורה את מקור המסר או אמה אני
נראה לי שמקור המסר אמין, הצדיות אמתה "אמת", אמה חזה
ישנע אומ, אם אמה האם השוכנע אמה שלי אמתה "עקרון
הצדיות אומר שהיטי שלי אנונה אמה שאמה אמה אמתה
לי הוא צדוק יתר אמתה. שאמר, זה אמתה על טובה
אנושים אנושים אמתה שלי כצדדים.

ז-מיסזור המסר - האם המסר הוצג באווירה חיובית או שלילית
אפאנעו הצדיות הטיות

אפשר אצדק את האנושים שזה מצד חיים וזה יכול אצדק אפאנעו
מינימלי אמתה מקסימלי כמות, הצד החיובי אמתה כמסדר של
המסר ונעדיש את התנועה והצדדים הטובים שקשורים לעק
המסר - זה המסזור החיובי (העק הניחה חיובי)
והמסזור השלילי הוא - זה הצד החסרונות של חזרות הטיחות
כמות, מצדדים אמתה של חזרות כמותה מאו חזרה הטיחות
(העק הוא שלילי).

המסדור אי-אפשר להדיד שצה אובד על טלם האדם צורה
יש גנאי שצה מאוז גנוי הקה' עצמו, המסדור המסר יש
קשר לקהל העצם. גם המסדור החיובי גם המסדור השלילי יטל
לשקט. ואוו פווקא המסדור החיובי.

המסדור אי-אפשר המסר המסך לעומתו הפך בקורם הסיכונים

המסדור

צה חשה להגותם לכיוון החושבה של הקה' המסר והמחנה
מה הוא חושב על עצמו לויק הוא חצה להיוג, פותר, צה
קשור להמסדור של האדם עצמו על עצמו.

המסדור המסר אובד בצורה שונה אבל אלו שמסגלים בחיוב
על אופי המ (מציאות) אצותם אלו שפתחו תיאורים

הקוצה המכנה היא לעצמם ומסרים של שטעם המ
צריכים להיות מורכבים מידע או לפחות על חיסו מחשבה,

מי שיוצר/מייצר את המסרים האלו צריכים להצדיק את אלו
מחשבה שמבוססת על המאפיינים של המסר עצמו וגם

אח הממשל של האדם, של מקור, של המסך וגם על

קפה העצם שאומתו חוצה לשטעם אומה אומה צ' הקורמים

לצדו השילת היל אלו הצברים לצדיק להימשה המס

כפי להיות מסך משטעם.

dsl48

אנחנו נקרא לזה הפני של השכנוע ונצטרך קצת אף התקדמות
 לשכנוע. אחת הקצמאות המפורסמות ביותר היא התקדמות לשכנוע
 כא מהתקדמות שאנחנו יוצאים מצבים. אתה מוצא אנשים
 כאלו ממש זר הדעות, זר פירצה הבין שמשה רבין היה
 במצב ומשכנע ומשכנע ונניח איזה הוסחה - ליש כוח מאחורי,
 כחול-לוח לא מאותן הן הפירצה המתקדמת. סיפור ילעזר המנהיג
 זה הוא בעקבות התקדמות (פירצה מתקדמת).

ואחד המושגים שאנחנו נגעו אצל שם אחרי הרבה מאוד
 שנים אחרי שזה קרה אצל מה שקראו "REACTANCE" = גומלין
 המושג הזה הוא מושג מוצר (זו אחת ההסברים), גומלין זו
 גומלין שליש אנחנו נל אחרים אולי את החוסם הפרטי שלנו
 אנחנו מדברים על: שכנוע, אצל מה והקנייה מחזיק את החוסם הפרטי
 שלנו? - הקשר זה "שהאדם הפוטנציאל והשכנוע מתקדמת גומלין,
 כוונה; הוא לא חושב הרבה; הוא מתקדמת מתוך שהוא חושב את
 השכנוע הזה כעיסוי והקנייה או את חוששיו החתולה
 זו מתוך מיני סכמה, מן הצדד שאותה אם אתה רוצה לשכנע
 אותו, אתה מקבל אותה לך את המתקדמת אכן.
 מאיפה זה נובע? - זה כבר יכלו להדגיש אצלנו קולנוע סטנדרטית
 או - אפשר אצל זה כי כוח שזה יקרה אצל מלך, אבל זה
 קורה גם אצל אנשים פשוטים. לא תפצה גלובלי אוניברסלי
 אצל אנשים מסוימים.

הקנייה הפשוטה היא שהמקור של השכנוע חוצה שאנחנו נלמד
 את מה שהוא חוצה ואם מה שאנחנו חוצים, קם אם אנחנו אף
 הקבל יתכן שאנחנו לא כ"כ נקטים במה שאנחנו חוצים, י"ט
 אלו שאנחנו לא סקורים אף עצמנו, אולי אנחנו בהתלבטות אבל
 עצם העובדה שמישהו "קורא" את אף הפירצה שלו זה כבר מא
 מעבר למה שאפשר אסקול (זה לא כ"כ משנה מהו הנשאל).
 התגובות זה קומ/אפצה כאנונה מושימה של זורמים/אפסור
 של התקדמות לשכנוע (התקדמת לשכנוע אצל).

2) הגרסה ממושג - FOREWARNING - אם אתה יוצא מובט מה
 שאדם חושב לפני - לשכנע אותה, אתה מצביע את טוב להתקדמת מאושר

המסמך זה הוא ההסכם הישיר בין חברת אלקטרה אלסטק אג'נסי ואתר האינטרנט של החברה. המסמך כולל את כל התנאים וההגבלות שחלים על השירותים המוצעים. המסמך יישאר בתוקף כל עוד לא יבוצע שינוי. המסמך יישאר בתוקף כל עוד לא יבוצע שינוי. המסמך יישאר בתוקף כל עוד לא יבוצע שינוי.

ההסכם כולל את כל התנאים וההגבלות שחלים על השירותים המוצעים. המסמך יישאר בתוקף כל עוד לא יבוצע שינוי. המסמך יישאר בתוקף כל עוד לא יבוצע שינוי. המסמך יישאר בתוקף כל עוד לא יבוצע שינוי.

3) הימנעות סלקטיבית - SELECTIVE AVOIDANCE - אנו מציינים את המטרות והמטרות

המטרה הראשונה היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה השנייה היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה השלישית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה הרביעית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה החמישית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה הששית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה השביעית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה השמינית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה התשיעית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה העשירית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח.

המטרה הראשונה היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה השנייה היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה השלישית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה הרביעית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה החמישית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה הששית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה השביעית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה השמינית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה התשיעית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה העשירית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח.

המטרה הראשונה היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה השנייה היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה השלישית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה הרביעית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה החמישית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה הששית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה השביעית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה השמינית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה התשיעית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח. המטרה העשירית היא להקטין את כמות המידע המוצגת ללקוח.

שנייה, ציטוט נוסף על התחום הזה את המשפט של קולטור -

קוגניטיבית דיסוננס - COGNITIVE DISSONANCE

כאשר אדם נחמד ונחמד או אדם נחמד ונחמד. קוגניטיבית דיסוננס היא מצב של אי-התאמה בין אמונות או ערכים. לדוגמה, אם אדם מאמין בפרוטסטנטיות אך עובד בחברת טבק, קוגניטיבית דיסוננס היא המצב שבו האדם חש אי-נוחות או אשם בגלל התחלפות בין האמונה והעבודה.

ישנן שלושה דרכים להתמודד עם דיסוננס קוגניטיבית: 1. שינוי האמונה או הערך. 2. שינוי ההתנהגות. 3. שינוי ההתחלפות. לדוגמה, אם אדם מאמין בפרוטסטנטיות אך עובד בחברת טבק, הוא יכול לשנות את האמונה שלו, או לשנות את העבודה, או לשנות את ההתחלפות שלו.

ישנן שלושה דרכים להתמודד עם דיסוננס קוגניטיבית: 1. שינוי האמונה או הערך. 2. שינוי ההתנהגות. 3. שינוי ההתחלפות. לדוגמה, אם אדם מאמין בפרוטסטנטיות אך עובד בחברת טבק, הוא יכול לשנות את האמונה שלו, או לשנות את העבודה, או לשנות את ההתחלפות שלו.

*** הגיוניות אחרת - שיש 3 דרכים להתמודד/זיטש את הקוגניטיבית**

1- לשנות את ההתנהגות - אם אדם מאמין בפרוטסטנטיות אך עובד בחברת טבק, הוא יכול לשנות את ההתנהגות שלו, לדוגמה, להפסיק לעבוד בחברת טבק.

קובצו על מס' דברים אחרים או הקיסונס הקולטיוני. מה אנחנו
משמשים בהם, באיזה שיטה אנחנו משמשים, האם יש היקף מאחורי
זה?

קובצו על צבאותיו המצב, כמו כן צבא איצהי מצב זורם אקיסונס,
כמה חשב הקיסונס, כל מיני זורמים של: המצב המצב מסוימת
קובצו אע איך אנחנו מניחים את הקיסונס.

בדבר החוק הקולטיוני שמוצא של אותו. נשמע בשיטה לקולטיוני
היא פתח מאחורי - קולטיוני (אנחנו) או אוקסימי (משום, הנטייה שלען היא
להשקיע היא פתח שלעשה בתעביה) מכוון של העטוי - הילוי דומשו
שינוי המצב, ושינוי המצב דומש העקצה. בתעביה/הקולטיוני אע
אנחנו נשמע בשיטה היא ל"אח" - מהחית - החתור הקולטיוני אע
זה מאסיבי: יעו. אוקסימי/אוקסימי של המצב.

האם יאנחנו יחיד יוצאים מה יהיה בכך "ל"אח" מהחית - החתור קולטיוני
הם משמעי אע, אע. יהנה אעשה אע ההחלטה הנשט, לומר,
יש כ מיני זורמים משמיעים. אען אען אען ומהות אוקסימי אע כ
הקולטיוני האעו ומצב אע הדק. ל"אח" אחרים. אע הקיסונס
הפונה היא העטוי (עשה קיסונס - אנחנו יכולים אעשה המאחורי המצב
אע כה אעמי ומשק באען אוקסימי. אנחנו אע יכולים אעמי
אע אען אען כן אנחנו מתעבים עתוי - אען האע - נחמה האע).
השאלה שאנחנו צריכים אעו קעם אען האע הקיסונס באע
מקיים אע אע? באע, אנחנו יוצאים אען ק' הנחה שהקיסונס
הזה הוא מספיק זורם, אע - נחמה שאנחנו עושים, נחמה, החח
ל - ל"אח" אע הקיסונס הזה.

אע שאלה שעיכה אקיסונס קולטיוני והיא שאלה של יופי. קולטיוני =
העניי הולט, באע אחר - אנחנו מנסים להסביר מצב שכן אע
מתעב ומתקן בצורה שבסופו של דבר מתעב אע המצב
של אע מה שמעלה אע אע הקיסונס. מה קורה באע המצב
העו שכן זי היתה אעני נאצב אעמק בצורה שמענה אעמק
ישנן העב הקיסונס הקולטיוני. אען אען יוצא כהי מטול שטע
אע יענה אעשו מעשו אחר כו אען אעמק בהשט אעמק
ש, ס'אמר, מאלצים אע אעמק בצורה העו, כ' אע אעמק
כבר וכן ברור שיש העפעה אע הקיסונס, הקיסונס אעמק אעמק
נחוק יגרי.

הקצרה לשיעור הבא

נכתב אתר לנו זקנה סגן ולענין על השאלה "מי אני?"
בו שאלה שאנו עתה לעומה מניחו אתר שיושב אידע,

רק את יעלה לענין יאלו זה.
כזה האנשים כמביא את השם שלהם כי זה יחודי (פחות יש רק
אתר) זה מאחר את ההקשר של העצמי, הוא ברור כי מי
אני פתור ברור יני.

כאשר את מקימה עוז מישורים (סוף מקום ארצה, מקום מקורים
זיל, אחים ואחיות, תחביבים וכו') זה אומר שאני מצפה
עם - אוד דברים ושיחוקים יני (מחוג שיש אוד אנשים לאנשים
את את הדבר כמוני לפעמים, אלו דברים שאני מצפה איתם
זקנה).

על השאלה הזו את אנוה ואזין על הדבר את הדברים שאנו
את, את הדברים שלהם חשוקים ופולטים יני.
יש לנו מושג של העצמי, ואנחנו את הקצרה של עצמי
אנשים המסגרת את מיני האפיינים של התכונה, חוג
מהשם שלו שהוא יחודי, כי השאר יעלה זהוה משגל
עם התכונה.

דיברנו על הצדקה האזרחית (המונח בסוג שיאור ושאר של מ"י אונ"ג) אשר נכנס יחד איתם המרכיבים והפסיכולוגיה של המושג ה-אזרחי.

יש כמה וכמה גורמים שבהם מחזיקים/מאפיינים את האדם, ומבנינו האדם אנו מעניינים מניחים כוונתו ואנו מעניינים קובעים אזרחי את המושג והאזרחי (לוחם אוף אנתנו רואים את האזרחי אוף אנתנו מחזיקים את אזרחי, אוף אנתנו מחזיקים את אזרחי, אוף אנתנו מחזיקים את אזרחי (מאפיין אנתנו). אסתוהן שעה הבסיסי של כל האזרחי שלט (האזרחי הגדול שיאור שלט).

יש 8 קטגוריות של מאפיינים ולונתנו משתמשים בהם כדי להקדיר את אזרחי (יש את זה גם בספר).

מאשר אכן, יש צדד דברים מסוימים שמקדירים אנשים או גורמים אחרים שונתנו מניחים, אולי הם בעור אינדיבידואלים. זאת אומרת שיש יסודי-8 קטגוריות האלו ובה מה ששפיעו ששייך סניטו של ההקדירה האזרחי/המונח האזרחי אפילו האוכלוסיה מאשר אכן, יש דברים מסוימים שונתנו בהיבט אינדיבידואלי (את אנתנו) באופן יחודי אפילו משתמשים כדי להקדיר את אזרחי.

ובזה מניחים למושג אזרחי של "סמטה" יש גם סמטה אזרחי, זה מן המסגרת כפאת של העיסוק האזרחי. אנתנו באופן טבעי מאבקים אינספורמציה הרבה יותר מהר, יותר צחוק והרבה יותר יעילות שלטו ששייך לנו. בהרבה המצביות יש מן דגש כזה על האזרחי, אפילו צעם מידי מאשר אמור להיות.

האזרחי הציבורי ולונתנו מניחים לאזרחי ברמה ובסניטו או שלטו לנו איזה סמטה ששייך אצל אינספורמציה ששייך אצלנו, אנתנו לא קרא יעשה אינטיגו אלא אם כן זה מועיל.

כאשר, כשאנתנו אנשים דבר כזה אכן אצלנו, מתעבים אנושאים עם אחרים, ויש לנו אמפיה לאחרים אצל זה לא נקראו מועיל אנוש כן זה דבר טבעי לחלוטין, כן מן שלטונו הסוטו של

דבר על אזרחי זה אזרחי (אכן: מאוד טבעי שלונתנו מאבקים אינספורמציה אנתנו ונעסיים את המצביות ביחס אולי קודם אלת או הו-סמטה מניחים אצל, הדברים האחרים שצניק

התגישם אליהם בני תהינןר כאלים שלני.
אבל אם נשורים מרובים אך ורק הצטנע זה כבר
יכל תהיו פלוגים.

האפקט הזה, שאנחנו מתיחסים צמה שטיק אליני, שאנחנו
מתינים ומפסיים דברים ביחס אליני קודם זה (קיימני).
"ההשגה ההתיחסות הצטנע".

הקצה: זה היציוג הקורה יחסי של עיבוד אינפורמציה
קוגניטיבית כושה. האינפורמציה לונטי. אמצעי אומר אינפורמציה
מסוי אחר.

זה אומר של אינפורמציה שהטו שייכג. הצצנע אנחנו קיישים
יורג לזה, אנחנו קוטים ומפסים את זה יורג מהר, ופ מה
שחשוב לנו יעבור אינפורמציה אנחנו לא רק מצבדים את
זה יורג מהר וביעור יורג אלכו. זה נשאר לנו חפג יורג
הצבון עם אטוח ארוך יותר.

המפעה היא באה בעקבות ג מפעול נוסבו הקוגניציה,
2-4 המפעול האלו קטורה לעיבוד/מסוך עיבוד האינפורמציה של
הצצנע.

- 1) עיבוד שפולני - Elaborative processing
- 2) עיבוד קטורי - Categorical processing

עיבוד שפולני: זה מצב כושה הקוריים (א) האינפורמציה בסביבה) הוא
לונטי אצמני, אנחנו אומרים שאנחנו מצבדים את האינפורמציה
הכמה בצורה יורג עמוקה, יום יעירה, חפגה, יש לניאלת אים קשה
מכאן שהאינפורמציה היא. הוא קשורה כבר לאינפורמציה יעבר
קיימני אצלנו. אבר יש לנו כבר ייצוג ימסאלי של אינפורמציה
אנחנו מקבלים אינפורמציה חצה אפי א החוקים של העיבוד
האינפורמציה אנחנו אבר בצורה יום טובה ויעירה את האינפורמציה
שערה. אהעבר על דברים שבר יש לנו בחוח.

דברים חדשים אלא מקבלים עיבוד כב עמוק, דברים חדשים
אנפסים יוני את הקשה אבל עם אהקשה הרבה קשה בדברים
חדשים אין לנו. אמה להתיחס, אין. אנשים או אינפורמציה שבר
עיבור. אבר קיימני אצלנו. ואם אנני עם עברה בפירוט האינפורמציה
החצה וזה לא אצב לנו.

אבל אם מקובל על אינספורמציה חדשה שאנחנו מקבלים
(היא יעלה להעביר על אינספורמציה לעבר קיימת אצלנו
המאגר אז סביר להניח שאנחנו לא חק נעבד את האינספורמציה
אבל אנחנו גם נשאל את האינספורמציה, כלומר, נחמיה את
האינספורמציה.

ציבור קטגורי: הוא מקבץ כלל כ"כ. צומק של האינספורמציה אלא
מקבץ כן על היטלטל שלע תקנה האינספורמציה ולשים את
זה בקטגוריה מסוימת (כמו בחתום שאנחנו מארגנים אינספורמציה
העיקרית לקטגוריה אצל יתר קל טע חתום = כ"כ עם האינספורמציה
שלנו החתום על עצמנו). יש לנו קטגוריה של אינספורמציה כי
אנחנו ארגנו במשך הזמן את כל האינספורמציה החתום שנעבד
על יעל מיני קטגוריה: אם זה הערפזווי, קברים שאנחנו אורחים
או לא אורחים, אנשים אחרים, חברה מסוימת וכו'...
ואנשי האוה אינספורמציה חדשה, אם אני צריכה לחפש איש
קטגוריה (אפשר גם לעשות קטגוריה חדשה) חתום של
האינספורמציה החתום, אצל או מאבד את האינספורמציה החתום
היחס האינספורמציה החתום לעבר קיימת אצלי בקטגוריה של
כאשר הקיורי עם האינספורמציה החתום אנחנו מארגנים יתר
טוב בצבון מכוון שהאינספורמציה היו שייכת לקטגוריה
של אינספורמציה חתום לעבר קיימת אצלי.

זיכרון

הדרך הראשונה אולי את להעמיק בעיבוד האינספורמציה,
והדרך השנייה צומד את להעמיק לפרט את האינספורמציה
היחס האינספורמציה חתום לעבר קיימת
ה-2' תפאור האילו צובדוד ביחד, אנחנו לא בוחנים את
היום נעבד אינספורמציה חתום שלפולית או קטגוריה כי זה
2 תחילים לעובדים איתם ביחד. (חלק זה שזה מאוד חיוני!)
אין תהיה העובדה אופטימלית? תקן כפי העובד, פעם
פחות עיבוד את תשובה או תשובה פחות אופטימלית,
יותר עיבוד, יותר עמיק, יותר משפאל יותר משפאל את
התשובה או העובדה תהיה בהתאם.

אפשרות, המבטח השנייה (האיבוד הקטגוריה) ומה קל לי, אלהים
אל מה שאני יוצא על העצמי כדי לפרש את ההתנהלות, כפי
שהקורה בצורה אופטימלית? ואני יכולה להיענות לנגי ימי יושל
איןפורמליות על העצמי ולחפש את מה שפחות לי אלא שיה
מן הסתם יקח לי יותר זמן. יותר זמן ממצב שהאינספורמליות
שגשג לי והוא נמצא מאוקמה בחוח הקטגוריה של אינספורמליות
לשיטה, זאת אומרת שיה לא במקום האיבוד השלפולי, שיה פשוט
מסוג אומי אינספורמליות הפחותיות בצורה הרבה יותר יעילה.

השלפולים האלו והאיבוד מהאים אומי בסופו של דבר אומי
יותר ממומש של העצמי. כל שאנחנו יוצעים יותר על עצמנו,
כל שהאינספורמליות הכלי יותר למינה ואפשר להשתמש בה
המקומות שלנו. אלוהים למינהם כל מיני מצבים עשירי אנחנו בחי
היחסיים - יהיו יותר מכוונת, יותר אמונת ויחס מושמח מאשר
אסו אנחנו סתם נעים בלי הגיחסום לשום דבר
האם המושג העצמי הזה משמח? - כן, הוא חייה להשגות
מכונן שאנשי הקדחת 2 יוצא של איבוד אינספורמליות וזה
אומר שיה דינמי מלכתחילה (כל התחילק הזה הוא דינמי/משמח).
כנגד ההקדחה של החייה עצמה. אם מושג העצמי טמונה
שם המשמח לשנוי, להשתנה ואם המושג העצמי משמח
אז כמובן שהדרך שאנחנו מצמידים אינספורמליות חרטיה בלל
עם צריכה להשתנה.

המחקר מגיחם אומי העצמי הנפשי (כל קודם זמן יש את
העצמי הנפשי). המחקר (בתחום בלל) קוטוים למה המושג
העצמי העובד, כמו הכבון העובד. מה יצא אומרת עובד?
למה אנחנו מגיחמים האומי קצו, פשאנמע מקבלים אינספורמליות
באמה קל זמן על עצמנו אנחנו מצמידים את האינספורמליות
האומי המספרה הכלי שנקטו המושג העצמי של אומי קצו,
המושג העצמי העובד.

כדי שאנחנו נצמד את האינספורמליות אנחנו צריכים את הכלי שאנחנו
יכולים לעבוד אומי כפחותיות לצאומ קצו (אוי-אפשר להגיחם אינספורמליות
חנשה עם איזה מושג העצמי שהיה לפני שיה כי הוא לא
אנחנו ככה).

הצהר סוף-2- התשובה היא לא, אין סוף.
אין מושג של צורה בלי מושג של הווה, המושג הצבאי
הנוכחי הוא גמיש והסיסי ורק מוסר אנחנו יכולים להקדיש
צברים על המושג הצבאי הצעיר (אדוארד) אין חובה צהריות
טובה בעוד שנה הקטע של הסבלנות, פומה, יתר טובה אצמג
הצבאי).

הדינמיקה סוקרת את הצעיר והיא מרחיקה את האויב
למרחק שאנחנו מתחילים ומתחילים בחיפה מסוימת ממושג הצבאי
הצבאי, החברה שלנו מתחילה גמיש המושג הצבאי הנוכחי (הצבאי), אין
לנו זיהוי מושג הצבאי הצעיר של האדם האחר.
אנשים בפרט מקימים אלינו אפיו הגישה שלהם מהמושג הצבאי
שלי של היום ולפעמים זה מהיא אנוני-אני-נחה עם זהירות
של משהו אחר משון למשהו כן. לא ברור אז, יש את הפער
הזה. ואולי אפילו לא נוח לנו לשיעור יקרה. אני אפיו המושג הצבאי
של עצמי עם אם זה נכון (אנחנו נשיה אצה "מה שזה מה שהוא
אחר עצמי כי ככה זה (כמה עצמי, אבל אני לא אהיה אנו אצמג
בעוד שנה או שנתיים והוא לא מתחיל/אז יודע את זה וצד הצעיר
שלו) פומה השיפוט שלו עמו נכון כי יהיו לא כמעט השיפוט שלו
מה אני וחושב הצבאי הצעיר (אולי עצמי) אנו כבו אבל הצעיר
אחיה הצלחה. זה יוצר אני-נחה שלנו על בסיס צהר שבהאדם האחר
לא יודע, הוא לא יודע על הצבאי הצעיר שלי השיפוט הוא מוסעה
אלכן בעקבות ההתנהגות הזו של האחרים אנחנו מורידים מהמשאור
שלהם, ואם אנחנו מסגנים אפומה את היכולת שלנו צהרין אדם
כל האונטרקציה אהיה חתקה יום עם אם הם לא מבינים את
הצבאי הצעיר שלי (צריך צהרין את האונטרקציה האלו המסורה
שאנחנו יודעים שהיא המסורה שלהם, לא שאנו!).
אם בן אדם מזיק בצורה שלילית אצמג וזה נטול ההשפעה של
הצעיר מהחנייה אם יש לנו טענה, אבל אנו טענה כצמג פומר
המושג שלנו הצעיר כלום בל החשבון הזה והוא מקיב על
הצבאי הצעיר (זה הם ענין של גישה. זה איך אנחנו רואים על
בסיס משהו אחר).

אם יש לי מושג צבאי נכחי (אצמג) ויש לי מושג צבאי צעיר.

כמה מושגים עלייך יש? (הוא יצא טוב שיהיה לנו מושג עצמי ערבי נעל?) (כאמור, מושג ערבי שנמצא באותו טווח זמן).
במשך ההקדמה זה נקרא: אופציה יחידה עליונית. ואם כלפי מניעים אלו יסודי שלהם, אין יבשה גדולה שמשהו לא מסתבר, שמצדדים אלו יסודי שיש זה מוטיבציה והוא רוצה להתקדם
אם בהכרח אדם כזה יחמש את המושג העצמי הערבי שלו (זה מושג הסופו של דבר, זה מה שאני חושב על עצמי בעוד כמה שנים, אני לא שולטת על הסיבה שיכולה לקרות).
המידה אין לי אופציה נוספת ואני לא מוציאה החזקת עצמי הערבי ההקדמה היא איומה ביותר, וההצרכים העצמיים יסודי להם שלא הצדקת ההוצאה מושג העצמי הערבי. אבל יאס, קיימת לו עוד אופציה זוהי לא מניעה אופציה את אבי אני יעלה אפחות אפחות את עצמי עוד ספק על אופציה אחרת.
* אנשים יותר רגילים מבחינה פסיכולוגית כוונת יש מס' אופציה העצמי הערבי שלהם *

אנשים שיש להם מספר מאוד מצומצם של מושגים עצמיים ערביים הם במצב של חולשה כבאה אצות אנשים שיש להם יותר שבה יסודיות, וצריך להצטרף לא יחזיקו להם מופלקים מבחינת המספר המושגים הערביים שלנו.

- האם יש סוג של אדם (או זכונת של אדם) שקל להם יחס איזור מושגים עצמיים ותוספים עלייך שאלו אמריים? (האם יש איזשהו מן נטייה אנשים מסויימים לטובים אדם את האופציה הרגועה הטובה יותר מאחרים?)

המחקר אומר לנו שיש כן אכן מן זכונה שנקראת מורכבות עצמית. המחקר אומר שאנשים שבאלי מורכבות עצמית יותר יש להם אפשרות, הם יתם מסגרים עם המושגים העצמיים הערביים שלהם מאשר אחרים.

המורכבות העצמית הפזו צו צא מן זכונה שהיא אוטומטית מצביעה על אינה האדם מורכבות עצמית זה העוט אדם שהוא צוקת + מסתן לקחה יתם החשבון ולעבר אינפורמציה חברתית כזוהי יותר טובה. כאמור, האדם הזה עושה את החשבון והוא מניח מושג עצמי ערבי חיובי גלגל כפי שיקול

של 6 מיני מרכיבים (תכן המרכיבים) של התורה (שלו איש וש
התורה).

מה שאנחנו מסיקים לראות יכול להיות בצורה מנטאלית
יותר ברור הסימולוגי (יותר מאוץ) אם הוא מקביל/מקביל או
האופציה שלו מחינה ההילקים שלו אגב. (מועץ האצט"ה האגב
עם תורה יותר אופציה).

- בקרו את צב בקליפונייה עם ילדים מקסיקנים (הסך חוקי
מכאן ולתק ואו): הילדים האלה הבינו הספר ושלו אדם האופן
לפרט "מה ארצה. להיות למה לזה ל'.

ומכאן להתאים האמריקאים דברו אל חפאי, ארץ וכל
והמקסיקנים דברו אל לשון, ככאי, צ'ל וכל.

כאשר, ע"א היה כ"ב קשר בין התנוק שלהם לילדים האלה
עמה שלהם היו צביטם לתיא. הם כבר באו עם מועץ, מה

היט טוב להיות באמריקה, פחות זה היה הכל שהילדים הכירו
שם. הנניו עשיו תכנה כפי אלה את הילדים הוליה בקו.
רק אל שאיפוף, אל מה ק אופשר להיות כאשר אומרים חכך
ומשגלים באמריקה (שני עוסקים או היטה הקוק(טיובי)).

צ'ו אונגה של שנים ולא של יום אחד, משנים או החשיבה
וההתקדמות אפוא: באקמו-כך. ההוא.

בסוף הנניו הם דברו וכלו חיבורים אמירה, של היטה
הוא שגוף הכיתה שלהם ולכן אמרו משה שככאי שאחד
הדברים המצויים בתורה זה עמך אור קיול צורה אוק לחשוב
חמה עם מה וכמה אופציה (מקביל) או שזה האופציה ולא

זה שאר עם אופציה אחר באב.

המושג הצמני יכול להשתנות - מהר מאוד, יכול להשתנות בצורה
צמחית. משהו שמארגן את האמונה שלו, קווי יציבות
אנדרטות יצגו מושג הצמני שלו (אפשרה זה אתר הצמחים
שיכול לקרוא יחסית במושג הצמחי).

ההשלמה בין כאשר יש ליני לקרן וצמחי (כמו שמונתו שהמושג
הצמחי מזכיר למשהו, אג הדק בה אמת. מפרטים אינספור מצבי
חברתי) זה אומר שישנו כזה יכול לענות הצורה צמחית
ומהירה גם אג הדק. שאומע מפרטים אינספור מצבי חברתי (לומר
החשיבה החברתית. שאני יכולה קצת להשתנות בצורה מתייג)
באמת, זה מה שאני לא אנושים לא יצטרך את האדם אתר
לברוא ולכן אומע צמחים מושג קצת יתר מה אל הרעיון
של איך אתי האה אג צמחי והמושג הזה נקראו.

הצמח הצמחי: הערכה צמחי זו יעשה, זה דבר שמופיע
אני יצטרך אומע הצורה צמחית היום. הערכה צמחי ומקורה
מהערכה שלי כל אדם אג צמחי (אין אני מאריה אג צמחי),
אומעו נחמיה ועוד שזה העמדה שיש לאדם כלפי צמחי
כאמרה האופן הקורה זה נגן אשיוני (כי אמרה נגן אשיוני)
ובהגיון אשיוני אג העמדה היא אומעו (צריך לטעון) לטעון
של הצמחי, אני צמחית אשיוני, זהו מושג אשיוני הזה שזה
אני הוא חלק יום חם, חלק יתר יציה).

אפשר להקיד שאם שיש לו הערכה צמחית קבועה אומע אתר
שיש לו הערכה צמחית (מוכח יום האה אג צמחי כי אם
אומע) זה אומר שהוא מרים אג האדם) ושורה יתר אשיוני אומע
מישהו גם הערכה צמחית (מוכח) זה דבר חובי כאשר הצמר
הוא חובי יום אדם בסיס השליו הערכה (הצמחי האדם).
יש אן גם הערכה צמחית אלוהית (= קבועה - חם מאוד) זו הערכה
צמחית בלתי יום זה כל מיני מרכיבים זה אומר שהערכה
הצמחית וכל הצמחים הפרטניים יכולים כאלו שלם אן חוביים
אצטין נצא עם הערכה צמחית אלוהית (= סטטיסטיקה, חם
קובע).

אשיוני (חזק אומעו אומעו הצמחי וישראל מה ההבדלים בין
המושג הצמחי לבין ההערכה הצמחית.

המושג 'הצמח' הנכונה זה איך אני חושב על הצמח עצמו ויש מושג
צמחי אצטין, וזה ב המושגים: האסון אפשר להשוות למושג שלישי
שנתראו המושג הצמח האויזטולי. בלומה, בל תקופה צמח אויך
אני רואה את הצמח האופטימי (האויזטולי), אין לזה שום מושג של
שנים - אנתנו יוצאים שפה רק אחרי הצמח.

זה מושג שהוא השמים ככה, והכשנוי הוא הכי אפידהוקליים
על הקרקע והאצטין אפשרי אפס את קם כחלק מהמצבות,
אבל האויזטולי זה אי-שם האצטין (הצמח) שמאפיין את המושג
הצמח האויזטולי זה את צמח שמאפיין את השלב המאויזטולי
של מלאכה של הפרשת הצמח, פומר אין ז' סג'!!
ההבדל הפאר בין המושג הצמח לבין הצמח האויזטולי הוא:
הצמח הצמח, הוא קטור הפעולה הצמח.

קוד שיש לי הצמח הצמח אצמח אצמח והצמח אצמח אצמח,
הצמח האצמח יא כ' שיק כקצ אויזטולי מכוון שיש לו
בין היתר את הצמח ההבדל בין האצמח אויזטולי ינו אהיו
זכור אבל יש גם הבדל בין הצמח אויזטולי, והקלל להצמח
הוא בר הושג הוא נכנס לו אכאש כצמח שנגן אהיע אליו.
יש פאר בין הצמח האצמח לבין האויזטולי והפאר מן הסג
יהיה יאם זכור מאשר הפאר בין הצמח אויזטולי, אבל איפה
הכח שלן עצמו? למה אנתנו יגר מתיחסים למה יגם חכך
ז' האולם שלנו; האצמח או הצמח?

המשוכה אכך היא הצמח האצמח (כ ככה אנתנו עצמו) ומה
אויזטולי אנתנו יוצים שכבר יש פעה זכור. בלומה, בל שלם החים
(אלו זה שלבים קבועים) אנתנו אושים מן הצמח איפה אנתנו
מש הצמח אבל היגה חשבה איפה אנתנו מול האויזטולי, אבל
אם הפאר הוא זכור (מהאצמח שלי כיום אויזטולי שלי) אז הצמח
הצמח יהיה נמוך מכיון שיש לי עוד חכה אהשיך ולהקצ
(אפשר אהבין שלא השגת את הצמח שלי).

אבל אם אנתנו קרובים יאם (אצטין האויזטולי בורח אבל ההקשה
שלנו היא להתקבצו לזה אומר שהפאר קטן יגם אנתנו שנתנו יוצים
במאוויה שהאויזטולי התרחק והשגנו את הצמח מס' 1 שלנו
זה מביא אלתו אהצמח אצמח לכוהה יגר.

לבן המושג הצמח זה רק חכך אחר מונסחה עם ב החלטה

ממנו. המושג העצמי האידיאלי של המושג הביאורתי יחס אובייקטיוו
 יש לו פונקציה של מוטיבציה לפרש את קיומה (כאן יש לומר
 גופניים שהפחד נסדר כך ההלכה העצמי של קדושה).
 אחרת המצוי עם ההלכה העצמי של שהיא לא כגב השוטה,
 אמלל: כמה שלטת הטובה של האופוזיציה החברתית הקדושה
 יותר? זאת אומרת, יש לי גרונג מסוימת המושג העצמי
 העצמי, ויש לי גרונג מסוימת שנמצאים באינטליגנציאלי
 משנה ביניהם. אבל מה עם הטובה שלי שאני השליט (היחסי
 אובייקטיוו) ואת המקומות אכיון האידיאלי, מה אם הטובה האלו מאוד
 שפחות באופוזיציה? בלומר, מה שאני השליט ש אתר: משיג,
 אז איפה ההלכה העצמי שלי. אעשה?

המשיכה זכך היא שהלכה העצמי היא יורה מכיון של
 שאנשים אחרים טעם ההישג שלי הוא לא מי יודע מה השג
 ביכולת אובייקטיוו את זה (המושג העצמי מושג מהסביבה, מההכרח).
 אנתו ציפיהם שחבר בברייט של נק' אנו העלמה עצמי
 יחס מכאן. אומר שאם ההישגים לא מיוצגים בצורה
 כפאט באופוזיציה תכלית (אם ההישגים הם יחודיים ומיוחדים) אז
 ההלכה העצמי אפנה יותר.

סדר דברים:

אם בצורה מלאכה, אלא רק בהיסטוריה

- (1) משיג בין אישי
- (2) הגנה/קווי - סכו - חברתי
- (3) הגנה/קווי - אישי - חברתי

התמלך אברהם אל הארבע עשרה ואל המושג "הצמח"; פלמיה
שלום אתה רואה את הצמח כמויבי (זהו הלב גלוי כמה קורה
התברר) בזמן שלפני חייבים את החיובי. הפאני פתוח משמאל
מאשר את אגף מיוחד או "חודי".

ההסים נעלם. הדבר הזה כמובן זה הפסאף המגיע, פומר
זה הוא חודי שהערכה עצמית מטנה הארבעה עצמית אבל התקן
בסופו של דבר מקום עם אמרסטים מהתברר, אנחנו לא יעלים
לפנינו מהתברר עם את המושג. הצמח הוא הארבעה של עצמית,
הגיבואה של הלב זה אופיה אני גיבואה בהשואה. אומרה אזה מאוז
גלוי יחתי. התברר אגף משונה את הצמח.

פוקטאן שלמפצה הספר והוא קוזמא. תברר אעמתי מתקד באורה
מכונה: שלפנינו יש להם תפקיד אקדמאי יחתי טוב מאשר לחורים.
זה מוצג אל כך וכונה שלפנינו יש הארבעה עצמית יש מקורה
כי הם מופצים יש באקדמיה אבל זה לא נכון, מכיון שהתאמה
העצמית הוא הפרט יתר מקורה אצל השחורים באקדמיה מאשר
אצל הלבנים, ואמה? כי הם פתוח מופצים. למי שכן מופץ שם
יש צדק יתר חבק מאשר פפי שהופצו הלבנים ולפי כן מיוחדים
ההיגיון שלהם.

את צביק צמעות בדיוק מה (כנס אנוסתר הכאור של הארבע
העצמית ולפי צקת אגף ככה. ההיגיון
ההשואה התברר הוא הצמח, לאו דבר. העוסק והלי. אנתני אמשה
קונטוים והשואה התברר תפליק. מורכב, לאו-אומר שיש להם
את הרבה קונטוים ואו רק מול מי, מתי, יש נכד, יש דברים שלקם
מקובלים ודברים נלדס ואו מקובלים - זה עם חלק מהקונטויה הכאור
וכה מורכב מכמה נושאים.

דבר אחד שמעניין את הארבעה עצמית במישור של השואה התברר
זה מה לעקטאן אפקט הניגוד.

ניגוד שחור על לבן, דברים נלדס מועדים. האפקט של ניגוד
באופן מושגי זה כאשר העקב הוא מקורה את אגף ראה את
המבדלים בין הדברים יתר (זה המושג הכללי).
מה זה אפקט ניגודי - כשאנחנו לוקחים אזה גבזה, אנחנו לא

רעיון טוב אם אנחנו משתקים עם התקד. על הנקודה.
מה זה צושה? - צה מתקור את האות אביהן התקד. אלו בין הדמו
והרקע. הרקע והדמו. הם קרובים יותר בצבע, הנקודה פתח צה
סוג של צה. כזה (הצח) צה כזה נקוד.
צח צה אה הלא כאלו. אפור כזה אה. לא יכלו אצח
שום צה ונקודה זה כאשר מה. שמתים מה הרקע של וואו משנה
המה (מסתמים) הוא צח. אה. ההבדל/ההפרש הכי חזק, כל
שההבדל יום חזק כזה הנקודה יום צח.

התקרה שלע
כאשר אה משנה את צח. לאחריה, ההפרש העצמי צה
כאשר אה מוצא באחריה אצלם חיסרון.
אם אנחנו משווים לאחריה בהפרש אה. בצבס און ההבדל אה
ההשלכות הפאז. היא אפס: אלים, אה. קיז. שאנחנו רואים אישלה
ימיון אה. (אשלו ימיון: קהיל) חיסרון אה. האחרים אה. התקד. הוא יום
צה. אה. ההשלכות של. והוא מולד וצח. האחרים ירודים יום
אה. ההבדל/ההפרש צח. יום. זה לא סגס. שאנשים קצת חלשים
האופן של. מתפלגים משהו ירוד כה. צח. אה. אה. אה.
ההפליק. הרה הוא. צה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה.
אישיות רצה און משנה כזה. אה. יש כאלו שמעבשים אה. זה
הפטיס אה. זה. אה. חים שלהם, אחיה. הם ימפשו אה. אה. אה.
כה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה.
אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה.
זה לא פשה און משנה רע. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה.
זה צח. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה.

2) ישנה אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה.
צח. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה.
אחיל. האכה העצמי של. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה.
משנה טוב יום, יש אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה.
שה זה אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה.
דוקא. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה.
אליק, שהוא אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה.
אחיה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה.
המשנה אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה. אה.

לא מאוים, זה ימועק אונק אנציה ווען אן ביסיס אנציק אג
צצמק יום טובה (זה לא מאוים כ האצמ קרוב אונק ייש או
איפה איצלה ארק בעצמק וואר שטול ארדיע אליו).
זה צבר מאור טובי מבחינה הגעיליק כ זה נאפה אונק
ווען אן אפן אשאר, זה נען מוטיביציע אשפר אג צצמק!
אם האצמ שינה ממני אצ ההשוואה היא לא לונקע כ אן
אצמ רצה ארק מבחינה, און לאו מצרע אונק וואו שטאר
צהיג נמוג.
הקושה היא מפרמ אג האויעל בניצוד אאפקט הניצוד שמוני
מהאויעל.

ישנה זמ מה שלקראו ההשוואה החמישה מול קבוצה האין (H) וקבוצה
החור (out) - קבוצה ה-H (און) זה הונקע, הקבוצה שמקבלים
אליו: אפר נאיק באונק אג הברצו הין הארבע אצמיי שאינה
מצטאונק אהארבע אצמיי שכן עומה במבחן המצטאונק. אונק
כ קבוצה ה-H שלי, שאני ימניחם אליה, שאני אונק אונק
שאני משנה אג אצמיי אליה היא קבוצה יום. זה אונק אונק
מקבל יום (ישנן זמ חבורה רחב שכל שרש אינזים הם מקבלים
ימק). פונר, שאני משנה אג אצמיי וקבוצה ה-H שלי און
נאף שאני שווה כמו לקבוצה ה-H לונק אצ אם ההשוואה
חייבת אצ ההארבע האצמיי שלי אלה, ואם ההשוואה היא שאני
כ און לאו אונק בקרובונק של קבוצה ה-H שלי אצ ההארבע
האצמיי שלי זמ כ נוכח יום.

זה דומה אאפקט הגמילה אלו ההבדל שנה זה מול קבוצה!! *
שה קבוצה יש זה דנמיקה קצב אחר, יום מאמיקה וימק
משאונק אזה אונק שהשוואה חייבת (שלא מילה הקבוצה
ה-H) זמ אם הקבוצה היא לא מצויה כ היא חבורה רחב
הניצאה היא הארבע אצמיי קבוצה.
אם אני משנה אג אצמיי וקבוצה ה-out שלי אצ כונק שנה
הפסק: אם אני מוצא שאני משנה אג אצמיי וקבוצה ה-out
שלי והניצאה היא חייבת (פונר, התימדים שלי מול הקבוצה שרש)
אצ ההארבע האצמיי ירדה. צו קבוצה שרש לא החברה שלי.
יש ניצאה אחרת ברצ' שיטה אהיג אלו בקשר שלי מול קבוצה
ה-H שלי, אם אני הולכת וקבוצה ה-out יאני ניצאה שלי

משגיבם אולי תהיה מתינה צד און אתר, יגבן שצה שנתק אג
הקשר עם קבוצת ה-HI, כי צד דינמו וצה יש להשגעה,
אנשים ינתיים אשנו ולכשגעה.

מה אנתו אשים אג ההלכה האולר

ישק"מ סתה סתה לנתנו אסקים הולקן הבל הנושו של הצרכ
עצמית

לכאורה, אנתו מי שנתנו. ל הקשר הפסיכולוגי הקליני
אומרת שאנתו אנתנו, אנתנו טורים, לו רמת שלנו וצה ליצא
מיוון תיובי, כולמר, האדם הוא חובי.

צה נחמד, אבל אם אוקחים אג צד ככלל שלנו יש להגות
אז ל מה שנתנו אנתנו מנתרם אמיני.

אברהם ישו מושקים הבל של הצרכ עצמית, און מושקים
כאלו און גרליים כולו של הצרכ עצמית בהסחון עצמי אלא
אם כן יש רצף. באג אומרת שיש אג צד ברמה קבועה
יגד ויש אג צד ברמה נמוכה יום, הדברים האלה הם כולם
דינמיים. אם כן, ההלכה העצמית היא אנתנו אנתנו אנתנו כנה
וכמה פעמים בחיים, אנתנו אשים. הצרכ עצמית כונעו בתחושה
פנימית שלנו שהיא אלא בקור מוסרת אני ואו מוצא אג עצמי
(סומי, אחר מאחורי היסוד של החיים החברתיים שלנו הוא ינתי יום
ממה שלנו חצה, צרכים שמכריעים אי האונן כלי), כולמר יש אי
מחשבה של חשבון נפש. חשבון נפש הוא אלא קונקא און אי קין כקובה
לאצה אונדו שנתנו הסקת מסקנה און שלנו צרכים אצטו חשבון
נפש אבל חשבון נפש רצה ינתי ארתו אצטו של תוליק טבא
היא אלא אונדו חרץ לשתו.

אנשי

חיים באוניברסיטה סימנו שנה אי וקובלע הרכט אבל צד לא
ברור מאלו ויש און אוד שלנתימ ואת ההלכה העצמית שלנו
לעשה במהלך שנה ג, צד סוף של חשבון נפש: ו"איפה התמתי?
מה הקצת? און הקצת? תשג אג הגואר, מה יעלמה אכשו?
און שנתנו נ"ק מצעו (קיד שלעשו אני הנה ג) האוד שלנתימ
קדמה וצה יהיה פונקציה של הצרכ העצמית שלנו ילו
ל השאלה: "מה אני מסוגל? און אני אשח קומו יתימ? אכל"

אז כה מביא אותנו לנשוא הבא שזה מסוגל עצמי.
מסוגל עצמי - זה הדין שאנחנו יונקים לעצמנו האשמה לשאלה
"האם אני יכולה?" / "האם אני מסוגלת?" ואז זהיה שאלה מאוד
חשובה. השנה ג', שאם ההלכה העצמי שלי קבועה אז זה
אומר שאם מסוגל כן אני תלומד אני חכמה והשאלה אם
לעצמי פנימה אלה האז אכסויי דיין שלי בחינה העצמי דיין שאני
(מגד לעצמי).

מה עושים
העצמי
עצמי?

1) אנחנו עושים את זה כדי לקבל אינפורמציה יום מדיקטור
עצמי מוח החברה אנחנו עושים הערכה עצמי כדי לנצל איפה
אנחנו צומחים הם המישורים ככה האופן שאלו היום החלק החיים,
ואז הכוונה.

2) יתר מכך עושים את הערכה עצמי כדי לנסר את עצמי
באנישים של עצמי. שאם אומר אנחנו עושים הערכה הוויאוי
במנה גמילה אז ארצה אמסתר לשונות נוחים יום מוח שאנחנו
חושבים אלא שאנחנו קבועים יום מוח שאנחנו חושבים או
מה שאנחנו הדין הפלא שאלה שאלנו את הערכה העצמי שלנו
א שלם החיים הוא היתר אנו זכאנה מן השואה חרמה
הערכה העצמי שיופא מעק זה.

3) ואנחנו עושים את זה גם אנחנו להחליט העצמי שלנו בכל
הוא אמיתי אז אנחנו עושים את הערכה וקצה האם אנחנו
גופסים את עצמי לפי המציאות או לא לפי המציאות.
מה קורה אם אנחנו נשארים עם מסקנה שיש סדר בינו. אכן
המציאות? - גם זה מראה לנו דרך או כוון להתחיל להתקדם
לעבר המציאות, כי כל מקרה הערכה עצמי שלנו, שאמר
הערכה של עצמי ע"י אנשים חיצוניים אנו כן שפאר הזה
הוא קטן יום ככה ההכרעה שלנו, האופן הפסיכולוגי שלנו, האופן
הפשי שלנו הוא המצב יום טוב.

האינטרקציה עם החברה יהיו יום צומח וחובות כאלה אין
פאר קול יום מה שפאר החיבוב מצפה מאונן ומה שאנחנו
מחכים מצמינו.

* הדין את כל זה כאלו זה קורה בשלבים, אבל האמת הוא
שזה מה שנקרא "ניסוח עצמי" שיש לי מן אופן כל הדין

אחריה, ייטב, אולי שהתעכב הצמח באזור השלבים הביתיים
של השלבים הם מאוזן משמעותית, אחרי הקור, אחרי צבא, אחרי
אונט' וככה במשך כל החיים) אלא מני שלא עושה הצמח
(אולי כולו אנשים) אז הם אנשים שלא קשובים אלה לקורה
מתוצר אלה, הם לא קשובים לחברה, הם מתקנים ואם קשובים
אחריה (זה יכול להיות גם בק אספק שנת מאוים).

קשה שיש עם החברה צב אומר שאנחנו עם טיפה קשה כל הזמן
אנשים רבים של מה קורה אולי מזה החברה, השואלה תכונה
הקטן, המון כעל קטן הירקע וזה קטן (ניאר עצמי)
ניאר עצמי זה הרמה שאני בודק. אז עצמי מול החברה
המועג של ניאר עצמי הובק ההלכה העצמי אמלחו שהוא
רצף ואם שלבי מני לבדוק אז עצמו וקורה כל הזמן אחריה
אז הניאר העצמי שלו קורה ומני לבדוק אז עצמו מול החברה
אנשים מאוזן מתקן הוא בעל ניאר עצמי נמוך.

מה אנחנו מפתים ליאור יישל אנשים של אנשים שמת
באני ניאר עצמי קורה או נמוך? (אנשים מחתק שהוצע אל פרטים מזויים)
אלו שמת עם ניאר עצמי קורה, למשל, מקימים בית סוף
אפרסומים כאלו שלם ממוססים קטנים.

אלו שמקיימים נמוך, הם מקימים יום אפרסומים שמת ממוססים
יום על איטה.

המוצר X צורה אולי תשוב לעומת קישה, שאחריה המוצר
הזה יהוא אובדני ביום, אלו שמקיימים עצמי קורה מקימים
יום, פומר נוטים אקנה אז המוצר הזה אם הוא מבטיח צדק
הפרסום שלה צורה מתם קמור תשובה, אלו שמקיימים נמוך הם
לא מצטן אולם איצם קמור זה יאן צדק/איק הם, ידאו מול
חברה אלו האם המוצר אלה והוא צב ניג אמ מה שהוא
צדק.

(אנשים עם ניאר עצמי נמוך הם בעלי בטחון עצמי קורה וזהב).
מלוח כק אנתו יוצאים אל מקימים קבועים אמק החתקרים שלם
יקוורים לכן צדק אבותיים בני צדק אל סתק אק הוא וראה
עם הבן צדק הזה, אק החברה תראה אנת עם בני צדק זה
אז אחרי, פומר, והוא חתק והוא קבוע וכו' וישנוני יכנס לחבר

איות אף יגלו עלי, אבל זה אכזרה מה ששאל יום מתנה
הן זוג ע' מנטי קמה יכ הלו קזמ אר התורה (הוא איך הם
לעיתים האקטור זה: שהאו מתור י עם בן/מה הצל הזה והו.
מטר נמוק, והוא עם הטחן עצמי קמה ולאו ציג אר הפרמו
הוא כמו הפרנס על אינו המוצר המהיר, חלק על אינו בן/מה
הצל. (האורטי המוצרים ומי הצל הם אינו הצבר).

מהצורה אנתו מוצים שאנשים הצלי (ניטור עצמי קמה יש להם
יותי: מאלו יחסים והיחסים האלה הם קצרי טווח יום יום.
אכזרה, מה אנתו חוצים כן זוג מטר קמה או נחוק.

1 גאוליה
2 Jones

על הסיס מה שקיבנו כקצ, נרצה בן זוג הצל ניטור עצמי נמוק,
הוא (כאלי יוני יוגי מבוסס כזה מאוץ הקטנו - אל הדברים החשובים
היחסים כאלו, אבל גאוליה אחרת אומרת שזה עלו קוקא נמן.

הגאוליה של Howells אומרת זה לא קוקא נמן כי זה עליו איך
אנן מנת אר הגוצאוו. Howells מוצו שסטודנטים שלהם שפיו
מנטיים קמה היו יום המהיר, יום חובבים, היה יום אנטייה
היו קיימים יום, היו סקרנים ויום מתחנך אינטלקטציה, היו
יום חובבים קצוה שלהם והיו יום פתחים לקבל קצוה אחרת,
(כל הדברים האלו מאוד חיוביים). כאו אומרת של הצפנה

האלו הם קים הקורלציה חיובית עם ההלכה הצפנית
אלו שהם ההלכה עצמי קמה הם יום אנטיים, עם מוטיבציה,
יוק קיימים, כל הדברים האלה כן שהמקור שלו (כזה באומ
ההפק היפוכו של המסקנה של Jones, בומר הניטור העצמי
הקמה הוא לא משויך כל דברים שלהם קופצים מוחסים לוחסים
ומהטנך אודו אשני, מה לצבאט נחמו רציו מתחנה הגאוליה של
Jones, - Howells מוצו יקנוו מאוד חיובית האלה בעלי ניטור עצמי

קמה שקומים אר התורה הצורה האלו שיתה
אז יש לנו סגרה בין 2 הגאוליה האלו אבל יאנתו ראווייטען
אפשר אצל אר ההגאוליה של מנטיים קמה הצורה חיובית
קם אם הם קומים אר המהירה כל הזמן. פומר מיליו שיום החומי,
יום תהומי לבי אומרת הצובדו למסופו של צבר התורה הקמה אלו
הצורה יום תהומית, הוא משלה הצורה אמה יש לו אינטלקטציה חיובית
יום, משהו יום קיש זה עוד סיבה לכן שהאינטלקטציה תהומית יום
טובה יום לשמה הצורה שלו יום יום כן האינטלקטציה ויום טובה.

אם נסגף עמוק יותר ניטור עצמי נמוך אומר שאני הרב הסדר זה
לא יבא זהו שיש לי דעה מאוד פשוטה, פשוטה, אני לא ככה
לעולם אסתייה סגור יותר העצם אני הסדר ככה עם עצמי
פשוטה, נניח ארבעה את המטר העצמי הנמוך ללא ככה חיוני אם
למקור אצותקייני
והפסק שלפנימה של Howells אתר שלהניטור העצמי הקבנה, זה
שהוא פוזם את התכונה של לא אומר קונרא שפואו הפך אלוטה
אתמה שמתקפה רוצה, אלא שיש לו אינטקציה יותר חיובית
עם המבנה בצורה יחס רצופה ושטופה

אז מי יותר מאוץ, מי יותר מכוון חברתי ופסיכי, הניטור העצמי
הקבנה יסוד הניטור העצמי הנמוך
מכוון שיש לו את הסתירה הפאזה ויש לו מתקנים
לעומתים לכל כיוון, אז מה שאנחנו יוצרים זה שאנחנו שהם
לא מאופנים חברתי אלא מאופנים חברתי, פסיכי, פנימי זה
אלו שהם מייצגים אתה מתקבצו (ניטור עצמי קבנה מאוד, יסוד ניטור
עצמי נמוך מאוד זה לא קבנה חיובית).
מה שחיוני זה הבינוני, זה טווח, העיקר להתחיל מתקבצו.
ככה אנחנו חייבים אפילו את העוצמות כאשר מוציאים
מתקנים למבאים אנונימיים אספקט הניטור ואת זה מתקן למצוא
האדם מייצגים הקינן את ההפך, אז זה בדגש מצביע על כך
שישנו איזה מין שינוי את זה את האיש הפסיכולוגי שאנחנו
מתפשנים אל מישור, והקבצו שלמהו, שנתנה לנו מיוזם אכאורה,
אז זה לא חיובי.

עוד 2 קבוצות על המונח של מסגרת עצמית שפיעו את זה
מה לעומת מסגרת שמסגרת עצמית זה מסגרת מאוד חזק
ומשפיע על המוסקציה. ישנו מכוון שאנחנו יוצרים שיש 2
מקורות של מוסקציה, מוסקציה באה מקורה חיפוני, למשל
מי למשל רק העבודה אתם: מבצע אפקידיים שאולי חזק, לא
מי יוצר מה מענינים ולתקן. כך אצל מקבליים גשום, גשום
זה אתה מתמוסקציה והמנשים החיפוניים, פשוטה, לא יבא מאק
האדם.

באגדה מסדרה של אברהם יש מוטיבציה פנימית לבאה: מהפאזורה
העצמית, פומר, יש משהו באברהם למאזר מצנין ומזרה, מיקול אפילו
לונמוע. אומרים שלמחרת הגשום שאזוי נחיק יתר מידי, אולי ויש
איזה מקור מוטיבציה פנימית - יוגר שלפאזורה בעצמה. מפסק
את המוטיבציה פומר, מוטיבציה הרי פנימי מילור אתה צה
המסולגור העצמי. כומר, אם אתה כואה לא את ההצלחה בעבר
ומה יש זה חסר מהניסחה אבל הצלחה אצרה בפנימי ומשומה
הצלחה שונה ממה שאשיג אצ אכפיו, אגם מרגם, המוטיבציה שלק,
היכלה שלק אבוא לקטור המטרה הפאר מרגם אל המסולגור
העצמי שלק, בא פונקציה של הצרפה שנקראו מה אתה יכול אצו
ומה אגם אצו יכל אצו.

צה מגבלה כמה הסיני שלמה יצויה השיטה מסוימת פסי
השכרה של עצמך ומה הסיני שלמה לא יצויה...
הצדק: מוכן למסולגור ובעצמית קבחה גינן אקדאזים את המונח
העצמי שהיו בין השיטה אצויה יצויה אפצ אומם.
מה שלק חסרה צה הציון הצה לשום אתה חושב שאתה יכול אצ
אגם יכל, מספר מהחוקר שלק. שאנשים חקרים אתם ומקיים
אמסנה שהם חושבים שהם מסולגור בהיצו הם מסולגור באמר.
אצויה צה יאגל, כי אפי אתה חושב שאתה מצויה ואתה מסולגור
אצויה אתה מצויה כל פאם, צה בונה אור הקלן הצה וצושה
אור המסולגור העצמי, אור העפסה הרי לשני יכל. צושה אור
קיימי בהשג של מחרת כולו ואחרת.

חשוב אצויה הרי שאנחנו אמורים להכניס להם את המונח שהם
יכלים, מספר שזה מספיק. כומר, אתה מצויה אלו אשנע
אור הילדים שהם מסולגור וכמוקן שצה זקת מן גפסה אמיתי
ולאו הם והערה אצויה יאגל אפילו אצויה משהו שהסיכויים שהם יצויה הם
מוכים מאד כי צה צובה פונק המסולגור העצמי כי הילד חווה גם
הסיכויים כולו והכלוף הוא ומצד.

אין הגפסה של המצטוו שהורה מהיאו זילד שלו שבו הוא גוסה ומיצ.
הצדדים קטנים.
אחר המוקרים המפורסמים בקלע של המורה יהוא אולמט ובנדרה,
אנחנו משתמשים בזה. תלויק שהוא הודעה ירידה של קישור הצורה
מאכפיה. פונקציו: קיזי שאנשים פותחים מנתשים (ונחם צה לא שיש או מונטין
מי יודע מה אתה הוא מסוכן). בגורה אומר שלפ הפחד הצה מנתשים
הוא מכוון שאדם מצייק את המסולגור העצמי שלו בנישלו של נחשים

כמחוק. האדם הנציח אומר: אלצמו "איך אני מתמודד עם דבר כזה?"
והוא לא יודע איך להגות מול הנחש.
עכשיו מה עושים עם זה? - הבעיה ההתחלית היא להשיג
למוד. את השלח והפיהור וההתמודדות עם אלו אוהבים.
ואם נאלץ נצטרך מאוד מסוגר ומאובחן, אולי זה מאוד
מאוד. התחלתי לשאוב עם כל מיני פתקים כאלו ואחרים.
אנחנו; אנחנו מצרימים לגוף אדם צובדו, יטלנו, כשחוננו והבנו
שחוננו זהם. את השלח שלהם להתמודד עם אלו אוהבים, וזה אומר
להתאמן. להסגור עצמיים עם קבוצה, ומכיון שהמסגור העצמי
הפשוט יהיה קבוצה אצל השחונן והתמודדות עם הדברים האלו,
אצל מספר אלמנטר הנצורה את הקשר בין מסגור עצמי לגוף
מאוד לימושיה אפי ההתמודדות עם הפתקים.

* נושאים שצריך ללמוד מהמחזור לענין האלה האם הם:

- משינה בין אשיות
- התנהגות פנו - אקטיבית
- התנהגות אנטי חברתית

* הנושא האחרון שצריך ללמוד הוא קבוצות אפולויות.

קבוצות קבוצות אלו חייבות רק. אל אדם, אלא רק יפולו להיות
בהקשר אל דבר אולי בקורס פסיכולוגיה. חסרת אנוש. מפתחים על
בן אדם קבוצות טבעיות, יכולות להיות חייבות, אנושיות אל
אלו חושבים אל קבוצות קבוצות כחייבות אלא שלוליות מכיון שקבוצות קבוצות
קבוצות אפוליות והתנהגות שלהן אלו בקורס ההתנהגות שאנושיות רוצים אולי
לעצמנו בחברה שלנו. קבוצות קבוצות שלוליות אולי חסרים בקבוצות. והתנהגות
מסוימת, יש מאון חכם של אנשים און קבוצות חסרים של קבוצות בדרכ, בלמוד
קבוצות קבוצות (חומר אל האדם מסוימים להבדל זה לא החסרת שאנושיות חושבים
אל קבוצות קבוצות אנושיות קבוצות יחס חסרים הקבוצות שלנו אל קבוצות קבוצות.
אנושיות. מפתחים קבוצות קבוצות אל חכם של קבוצות, בלמוד, אל מייצג ארוכים
מסוימים אנושיות מסוימות. אנושיות מתחילים שזה לא אנושיות, התחשבות שלנו
הן שלוליות אולי אל הקבוצות ואל אחר בקבוצות. של מייצגים אל אנושיות.
לעם מאוד אפילו בחברה מצרית שאנושיות אולי אנושיות אל מייצג, הרי
אנושיות בחברה שלנו שמתעורר, אנושיות חברה מצרית אנושיות אל דבר כפינו, ו
אדם חסרת בלמוד אולי אנושיות אל דבר, ואל מייצג אנושיות אל דבר חסרת
אחר שיש לו קבוצות קבוצות. האם זה נכון?

אשר = אני כדצוא שלי לא מתקבלת קבוצת מסוימת. אבל אתה מחר
ויה און חופש מחשבה והגבטאוו, כי החברה המלכית היא הכי האומה
שיש. זה אומר שלט המון צדיק לקבל? לא! אבל החברה אפין
מטבא על זה שאני לא מקבלת את הקבוצה המסוימת הזו. אבל אני
לא מייצגת את החשיבה החברה של החברה.

כל אדם מתחיל כמה הוא רוצה להיות מוצק בחברה וכמה הוא מסוגל
להיזק מה קוד לעקומה שלו. דעה של בני אדם היא דעה קדומה, יפומה,
אם אני חושבת על קבוצה מסוימת כפורה מסוימת, אז כל דעה קדומה.
אם פצאום דעה קדומה זה השכיח ולא היוצא מן הכלל, אבל בפסיכולוגיה
חברתית אנחנו מכנים דעה קדומה כגימה שלילית. זה דבר שלפאורה
הוא לא רצוי אלאו שלטעמי כל דבר שאני חושבת פועל אני כדעה אנתלטה
לפאום קבוצה ולעית האדם האדם קבוצה אם אחיובי אם שלילי. אז
כל דעה קדומה.

דעה קדומה היא לא שלילית, ואפוארה הדק היחיד שיש להיות שאון
לך דעה קדומה זה רק אם לא נחשבת וכל חשבת על אדם קבוצה
או אדם אדם (גאורטי).

אמה הדעה הקדומה מקבלת את הוודרה השלילית, ואפוארה רבר על התחלה
מכיוון שהיא קשורה לפאזורה שלפאום האקומה דעה קדומה, והפאזורה
שכדעה העקומה דעה קדומה היא פאזורה שקומה אפוארה.

הקדש שיש אפוארה את הדצוא זה דבר שלילי. פאג-אומה, שאנה מסלה
אדם על כמים דעה שיש לך על אדם אדם ופה זה כדור מתחיל

להיות שלילי. אפוארה זו פאזורה, וזה ההכחל בין דעה קדומה שזה מחשבה
זהו אפוארה שבו פאזורה האדם. זה לא אומר שום דבר אפוארה האומה
לפאזורה קדומה, אנשים שיש להם דעה קדומה הם לאו ודוקא אפוארה, יפ
להיות שהם צדיקים. המחשבות הן שלט, אני יכולה לשהו את דעה שלילית
קבוצה מסוימת וכן נפאזורה הדצוי שלי וזה אם אני מביאה אפוארה ומי
שלא מקבל את זה שימאוד, און אוי מה לעשר עם פאזורה אפוארה
על כמים הפאזורה הקדומה האלו זה דבר שהאו קוד החוק.

יש דעה שלא אנחנו מביאים אמן אנחנו סופקים התקומה עליהן וקבוצים לך
המטה (ולאו דעה קדומה). החטה זה אומה שלפארה את הקון הקדש לקומה
אדם לעשה אפוארה יחול התקומה. שאנה לא מקבל זה פארה אפוארה על החק
שאתה נחשה כדור לפאזורה.

לדי הסטרויטים - סטרויטים זה אמעשה יאמונה או ציפיה לדי חברים
הקבוצה שיש לני עליהם דעה קדומה. אני יכולה לפאזורה שלפאום
לך כדור מפרח אמה שהאו זכאן, כל דעה, וזה דעה קדומה כי מי ששטיק

אנחנו צריכים להבין על קיום מצוות אחרות והוא יבין את זה
בהיותו שאת מצוות המצוות מסוימות להגות מסוימת מוצאת
אצלי בטוב מאנשים כאלו, וזה סטרייט. זה אומר שהאדם הקבוצה
מסוימת שיש לו זה קדמה בדעות האלה, הן הבסיס לביטוי
שלמצוות מסוימות הוא הגוף הצורה מסוימת. (לומר, הוא סטרייט)
הגוף ככה, סטרייט זה שייך להגותו.

אסיים *

מאז העובדה הזו היא הנה הן קצת לבין אפילו, כי קצת
אולי לא רצוה מתחילת החברה אבל אל-אחד לא יכלו להקדיש רק או
לשום רק כמה שאת חושב, הם כן יכולים במידה מסוימת ולשום
עם מה שאת אומר כאשר זה אומר את הקולו והטעם והוצאת
יכולים לשלם והטעם סנקציה לאנשים על אפילו *

אם לא אתה שיש לו קצת קדמות. הוא משה, לא כל אחד מוציא
את הדעות אפוא והדברים האלו. לפעמים יחייב די בסדר, מכיון שהחוק
מה מפרוץ, החוק נעץ רק לחשוב מה שאת חזרה, הוא רק לא
נעץ רק חזרה ולכן יש אנשים אלו שיש להם קצת קדמות מאז
מוצקת והם יבאנו. המסלול מסוימות. לדבר הדיוק על מה שגם
חושבים. אבל הם לא יאמרו את הקול הזה והעיקר הצורה. ככה
לכן כן אין דימוס קדמות כי המעשה לא עשה. (אין חושב ככה
אלא עשה מעשה כי החוק אומר, ולכן יאמרו יודעים שאלו זה לא
אין פסיכולוגי אפילו הקטע של קצת קדמות ואפילו הדברים האלה
יכולים לחיות היחד עם אדם אחר על אי-נוחם פסיכולוגי אבל
מוצאי. לא עז. כדאי כן לשלם מעשה או האדם.

מה אנו עושים נעז אפילו?
נכון לשלם נעז החוק, האמת היא שחברות מארצות מנסות לחסל את
האפילו ומקצת זה באולם צורה להגותו עולה אשנה אחרת,
כאשר אומרת יוסם אנו. אמרנו להגות הצורה מסוימת זה יכלו אשנה
לי את האחרת ובה אנו. מנסים בחברות מתקנות לבין את האפילו
עם את הפעולות הקדמות שלבאות האקטו ההגותו.

בארה"ב: אומר. הגעתי לביטוי של השחרים אמר מנסוג, לומר,
כל חברה הינה צריכה לקבל לעבודה מספר שמונים כמותן היו
צמיחם לעמוד בדפוסם ועשו הערות כפי שהשחרים יכלו לעבוד.
אחרי שהם הלמה אצל השחרים התחילו עם הנשים, כי זה את אבר
עם הנשים, ומתחילת הקצאת הקדמות ואפילו שנצרה המחשבה. לשון אחר
טח ומסוג

אז איך זה נעשה?

היו 2 ניסיונות. אחד היה מה שנקרא טוקניזם - Tokenism. טוקניזם זה היה מן הניסיון ע"י חברת ההתחלה של התעצמות והחוקים והכנס מיצגים בעק צמודה (כ כמובן פאלי מיצגים היו מפלים אמר) אז החברות אמרו "הסדר, אין הצד נקח אצב לשחר אחר אן 2 והוא יהיה מוצק שלע, על השחורים. החברה", פומר; החברה חמרה אן אצמה כיוצא-מקדי חברה נעלמו יעלים עקוד ע"ייה שהם אן מקבילים אצמה לשחרק.

הניסיון הזה נפל מהר מאוד, החברות האלה ניסו למכר אג זה שהן בסדר ופאולי שליש אהן שיוויון כ הם מחזיקים אצב אחר לשחר אן שניים וזה בקיוד ההפך.

והחוק בארה"ב אמר "אין פהר כזה" ומכאן הקיצו ה-כ"מפוג. פומר, אן אחרת יש 100 אנשים בחברה אז 25% מהם אן יצד מהמיצג הזה אן מהאחר, החברה אן אצב אצב אחר כ זה אן יפאור. אמר. אלמו יש אה אמוצים, וזה מה שנקרא מסוג.

ענ אחרים אומר "מה איגו?", באו. הלבנים. ואחריו "חוק. אפסו מתייה אן החברה ה-א אמוצ. שאנ תייה אקרה זה אחר שה-א אמוצ הזה אן יקרא מהאנלומיה שטרוד הקציה מחנו, צא אומר יהיה פומר א אמוצ מולמנים. ימקלו מהקוליס, מהלבנים."

(פומר, 20% מעק 100 אנשים שהיו מופלים אנים אמר. החברה כפי אקבוצ צדק הערוד. בסופו של צה 20% פחה מאנשים שהיו מסוקלים אולי אצטוג אבופה, הקנילו אבופה ואן קיבו אמר קיבו שאין מקום כ תיבו אן החברה אקרה סמ אחר של אנשים).

הלבנים תקימו צעקה יעקבוק כן כ אן אפלייה; מה שנקרא אפלייה הפוכה כ החוק אעשו מציף אן השחורים וזה אפלייה, קיבו המנה של אצב אחר אן מקביל אן אן אצב אחרת. אומר שהוא מוצג כעיר, ואין אפשהו אהעוכם עם זה כ זה נטן חד משמע'י הישוויה בעקבוק. זה באן ואחר נכאן כ אפלייה, אן אפלייה למקרה. קוראים אזה אפלייה למקרה כ אן אפלייה יחפ.

הקצרה, הישוויה אחרו שאן אהן צדק אחרת אלא אפלייה כפי שיהיה אקון למצב והרצ שעיז אהקן אז כ אחר יאקוד אן השחונים שן וקיש מוצמקו ואנח נצץ שלא מקבילים כן אצב קיבו סבה מוצפק וסאן קיבו סבה של אפלייה ופאור קדומה. זה אשנה פהר שהוא היה אפסו.

כפי שאנחנו יודעים, הטוב הוא זה שמקדם את התועלת של האדם. הטוב הוא זה שמקדם את התועלת של האדם. הטוב הוא זה שמקדם את התועלת של האדם.

אם לאנשים יהיה להם קצת קומוניקציה, אז הם יתקשרו. אם לאנשים יהיה להם קצת קומוניקציה, אז הם יתקשרו. אם לאנשים יהיה להם קצת קומוניקציה, אז הם יתקשרו.

מסתבר שהאנשים הם בעצמם, והקומוניקציה היא זה שמקדם את התועלת של האדם. הטוב הוא זה שמקדם את התועלת של האדם. הטוב הוא זה שמקדם את התועלת של האדם.

REALISTIC CONFLICT THEORY

זה קורה או הייתה שאלה או קומוניקציה. זה קורה או הייתה שאלה או קומוניקציה. זה קורה או הייתה שאלה או קומוניקציה.

אנחנו רוצים להבין את התהליכים של התחלה ואת התהליכים של התחלה. אנחנו רוצים להבין את התהליכים של התחלה ואת התהליכים של התחלה.

אלו מחקר מפורסם עם ילדים (בני 7), ילדים ושתיים שלא חסר להם לאום ומשורה. חילקו אותם ל-2 קבוצות והם שיתפו אחי' החברה שלהם היו נפלאים. אמרו אבל שהם עוד לא יצאו להחלטה קבוצתית אחת בעניין והם יקבלו הודעה אם יצחו כמו מחמתי צבאים ובאסה.

אחרי שהבדלים של התחלה על הפרטים היה שלם כבר אז. היתה להם בני 7 ולא היו מחמתי צבאים. היתה להם בני 7 ולא היו מחמתי צבאים. היתה להם בני 7 ולא היו מחמתי צבאים.

התלימות החוקרים חשבו בהתחלה להפסיק את החתירה בקול
מה שקרה אבל הם החליטו אנסו כי אם זה אובד בטון
אחז אצ זה אובד גם בטון השני.
כאן אומרת החוקרים החשיב את החתירה והיפך את התוצאות
בצד שלם קצו אדם מסתמך משתמש לקבוצה אחת לא
הייתה מקצה אצו הוי הצברה של הקבוצה השנייה.
לסומר, הייתה מסרה משתמך והם נפסדו אחרים טובים
אך לשבועיים והקבוצה השנייה כמו טום.

- צוד קטע זה הלכה

אנחנו מדברים על איך מתחילים את התלייה הזאת.
לומדים את זה לפי מודלים חברתיים, תאים את הכושים
למבטאים את הפעולות הקדומות ואוסקים האפליה זה מוצל,
כי אני רואה את זה, אומרת את זה לעושה את זה.
אז אמרנו שהבסיס יחס זהו הקונפליקט התוצאות, אמרנו
שכאשר משהו קשור כושר הלכה לא מאפשרת, לא מספקת
אבל את אגם יגרונו, בכיוון או יכלו את ישרה גמור
ובה יחס זהו מוצל של לחידה חברתית.

והדבר האחרון זה מה שנקראו קטגוריזציה חברתית- הנטייה
החברתית של אנשים בכלל (אובסוסיב) בלתי אחרק את האדם
החברתי א- 2 השקיים: קבוצה- תת וקבוצה- ה- out.
אלו שאני מצדה איתם אצו שאני לא מצדה
איתם, זה הוא מיון שלני קונטיינרית החברה התוצאות
אומרת שאנחנו משתמכים באנשים מסוימים עם ארס
מסוימים וכל הקשור אצו הופך איתנו אנשים שחיים אפי
קטגוריית, קטגוריה אחת זה החברה שלי והקטגוריה השנייה
היא לא החברה שלי והנטייה היא הקטגוריזציה היא מאפשרת
את האני מול הקבוצה השנייה.